

LUMEA

caiet de
vacanță

84

PARTIDUL CEAUȘESCU ROMÂNIA

*Sub semnul deplinei unități a întregului popor
în jurul partidului, al secretarului său general
Țara întreagă întâmpină,
prin noi fapte de muncă,*

● ANIVERSAREA A PATRU DECENII DE LA REVOLUȚIA DE ELIBERARE SOCIALĂ ȘI NAȚIONALĂ, ANTIFASCISTĂ ȘI ANTIIMPERIALISTĂ

— gloriosul jubileu al națiunii noastre
socialiste, libere și independente —

● AL XIII-LEA CONGRES AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

— eveniment istoric, deschizător de noi orizonturi
propășirii multilaterale a patriei, afirmării ei puternice în lume —

● REALEGEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN FUNCȚIA SUPREMĂ DE SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI

— hotărârea fermă a comuniștilor, expresia limpede
a consensului național, garanția sigură
a înfloririi continue a României socialiste

— vibrantă mărturie a sentimentelor de dragoste, stimă
și recunoștință pentru eminentul om politic și de stat,
a cărui operă a consacrat cea mai fertilă epocă
din istoria țării, personalitate de înalt prestigiu
internațional, militant de seamă al mișcării comuniste
și muncitorești mondiale, care, prin prodigioasa
activitate dedicată păcii și conlucrării libere
între națiuni, a înscris definitiv România în conștiința
lumii

PARTIDUL CEAUȘESCU ROMÂNIA

Unitate de gând, voință și acțiune

Sub semnul celor două mari evenimente — împlinirea a patru decenii de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antîmperialistă și Congresul al XII-lea al partidului — națiunea noastră socialistă are, mai puternică și mai limpede ca orînd, conștiința unității de gând, de voință și acțiune, sub conducerea partidului, a secretarului său general. Pe această unitate — care definește un mod de existență și de acțiune național —, se întinde și accentuarea României pe traiectoria istorică a destinului său socialist, de libertate și independență; în această unitate își are sursele și ferma garanție inegalabilă capacitatea creatoare a poporului nostru, gând, forță și originalitatea sa; din această conștiință a valorilor supreme ale unității s-a născut simbolul viu al unei epoci în care cele mai fierbinți idealuri ale poporului își găsesc stăruitoarea împlinire, în care certitudinea stă temelia viitorului de prosperitate al țării.

PARTIDUL — CEAUȘESCU — ROMÂNIA: o identitate care înseamnă istoria țării, trăită și trăită la ora prezentului de grandioase realizații socialiste; este, aceasta, expresia, cea mai puternică înșelătoare, a forței de nelătină a unui popor care știe că, în partid, sub conducerea secretarului său general, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, președintele României socialiste, are garanția marșului său mare înaintea pe noi culmi de civilizație și progres; această identitate de esență s-a născut și consolidat în confruntare cu timpul și cu adevărul faptelor, conferind politicii partidului, sub conducerea clarvăzătoare a secretarului său general, gîrul suprem al justitei sale deplin confirmate de viață. Iar, cînd încredințăm aceste rînduri bișarului, momentul trăiește, al înșel, prin expresia cea mai clară și viguroasă a acestor date fundamentale ale dezvoltării noastre socialiste și comuniste: hotărîrea comunistă, în contextul întregii țări, privind alegerea secretarului **NICOLAE CEAUȘESCU** în funcția de secretar general al partidului la Congresul al XII-lea din întreaga măsură a încrederii poporului nostru, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, în cel cărui la încredințat demn — lîntul comunist al țării, cel mai nobil fiu al națiunii, marele nostru om de stat, care, prin prestigiul operei sale, a afirmat, definitiv, România în consiliile lumii.

Cu acest sentiment de încredere — puternic mobilizator de energii creatoare — înșelăm întregul nostru popor aniversarea evenimentului glorios din August 1944, axind înțelegerea adîncă a „saltului istoric” pe care țara l-a făcut în răstimpul, relativ scurt, de patru decenii. În acest arc de timp, s-a născut o Românie nouă, care justifică pe deplin înălțea și sacralitatea națiunii noastre socialiste, în firea sa reciprocă a arătașii arc de timp, s-a proclamat, pe cerul înălțurilor naționale pentru care poporul nostru a luptat și pe care l-a împlinit, legătura, de tîrziu subînțelegătoare, și morala, între momentul eroic al lui August 1944 și cel, de curioasă renăscere socialistă, al lui kulo 1948 — de cînd la conducerea partidului și a statului se afla tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** — deci, între momentul cuceririi noi istorii și cel al afirmării ei plene. Forța deciziei de orientări naționale și revoluționare, din vîrstă sovietică a lui 1944, s-a găsit, la o înălțime superioară, răspunsul și continuitatea în marile impulsuri creatoare ale Congresului al IX-lea al partidului, din, prin voința întregului popor, o personalitate de excepție a mileniului revoluției — la damonii și pentru națiunii, cu poporul și pentru popor — la rangul firesc de permanentă stare de înălțare a națiunii. Sărbînd tradiții vetuste, restituit, în același timp, valori perene, dar, mai ales, instaurînd nouă și neobornită sa afirmare ca lege de existență a întregii societăți, dezvoltînd toate energiile constructive ale poporului și inaugurînd, astfel, cea mai fertilă epocă din istoria patriei. În trecerea celor aproape două decenii vedem luminoasă împlinire, peste timp, a sacrificiului și eroismului momentului de răscruce din August '44. A idealurilor lăpăi de acum patru decenii. A idealurilor distinsăuna ale românului. Cînd socialismul, în România, a devenit, inevitabil, sinonim cu independență, libertatea și progresul social, România distinsăuna dreptul la propria istorie și, deopotrivă, la istoria lumii.

Radu Pascal

ROMÂNIA
40
1944 — 1984

Ani de mari
victorii,
de puternică
afirmare
în conștiința lumii

28 mai 1944. Un moment care ține în istorie
omajul Nicolae Ceaușescu tale purtări amu-
gusale a Canalului Dunăre-Maree Neagră, reu-
șirea epocilor a poporului culpa pe destinele
sale, construcție conștientă al socialismului și co-
munismului în țara noastră

Împinșirea a patru decenii de când țara a pornit pe
un drum istoric nou — sărbătorită, în acest an, de în-
cragul nostru popor — constituie, ca orice mare an-
versare, un prilej de bilanș al realizărilor din toate
sectoarele de activitate.

Ca întotdeauna, Partidul Comunist Român — arhi-
tectul României noi, socialiste, al politicii și poartilor
ei larg apreciate în întreaga lume — privește spre vi-
lier, luând din orice bilanș o largă deschidere pros-
pectivă, un nou punct de pornire, în funcție de oca-

rinile și învâlmintele drumului parcurs și, totodată, de cerințele actuale și de perspectivă. În această viziune dinamică, de permanentă îmbinare dialectică a trecutului, prezentului și viitorului, a concepției Partidului Comunist Român dezvoltarea economiei românești, implicarea ei în economia mondială. O asemenea viziune a constituit, de altfel, forța creatoare a partidului, care a făcut din opera de construcție a economiei socialiste românești un proces de continuă schimbare, adaptare și perfecționare în conformitate cu noile exigențe apărute sau cu cele care tind să se prefigureze.

Concepția dinamică ce a călăuzit partidul în furierea economiei românești se cere a fi avută în vedere în cadrul oricărei analize. Prezentul economic al țării trebuie raportat, deopotrivă, la viitorul însoțitor pe care îl pregătește și la trecutul descurajator de la care a pornit și pe care l-a depășit. Moștenirea pe care economia socialistă românească a fost nevoită s-o preia la începutul dezvoltării sale a fost deosebit de grea. România găindu-se într-o stare de înapoiere economică și industrială, înavăzirea acestei stări a reclamat nu numai mari eforturi, dar și o abordare strategică pe termen lung, jalonată în etape cu obiective adecvate și actualizate, iar o asemenea abordare a stabilit-o partidul. Departe de a fi fost lipsit de aspirații, greutăți și neajunsuri, drumul parcurs este imens, având în vedere nivelul de la care s-a pornit și perioada istoricește scurtă care a trecut de la înscrisura economiei țării pe coordonatele socialismului și, deși profund semnificative, cifrele, unele doar dreptul fanteziei, care cuantifică dezvoltarea industriei, agriculturii, a celorlalte ramuri de activitate, ca și a venitului național și, pe această bază, a nivelului de trai și gradului general de civilizație, nu pot, evident, spune tot. Intrucât prin cifre nu ar putea fi „măsurate”, la dezvoltările lor dimensiuni, transformările sociale pe care le-au antrenat prefacerile economico-structurale.

Ceea ce partidul a stabilit ca trăsătură de esență a actualei etape — și ceea ce viza însăși impune ca o caracteristică fundamentală în perioada de față și cu atât mai mult ca o cerință de prim ordin pentru perioada următoare în dezvoltarea socialistă multilaterală și devenirea comună a țării — este accentuarea continuă, mereu mai pueră, a laturilor calitative ale activității în toate domeniile. Expresie sintetică, semnificativă și grăitoare, a transformării acumulatorilor cantitative într-o nouă calitate este obiectivul propus de partid — al trecerii României la un nou stadiu, superior, de dezvoltare. Baza trainică, solidă și indispensabilă a acestor adânci mutații, a aprofundării prefacerilor calitative o constituie, însă, marile realizări dobândite de poporul român, sub conducerea încercărilor sale partid comunist, în cele patru decenii de la înfrângerea revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antilmperialistă, în perioada

construcției noi orânduiri, și, îndeosebi, în cursul ultimilor 20 de ani — ani în care se poate spune, pe bună dreptate, că noul s-a afirmat în toate domeniile. În activitatea atât internă cât și internațională, ca expresie nemijlocită a traducerii neabătute în fapt, de către întregul nostru popor, într-o scrisă unitate, a politicii juste și revoluționare, deopotrivă pe plan intern și extern, a Partidului Comunist Român, bazată pe concepția înaltă a materialismului dialectic și istoric, pe aplicarea creatoare a adevărurilor și legislațiilor generale la condițiile și realitățile concrete ale societății românești.

Contribuție hotărâtoare

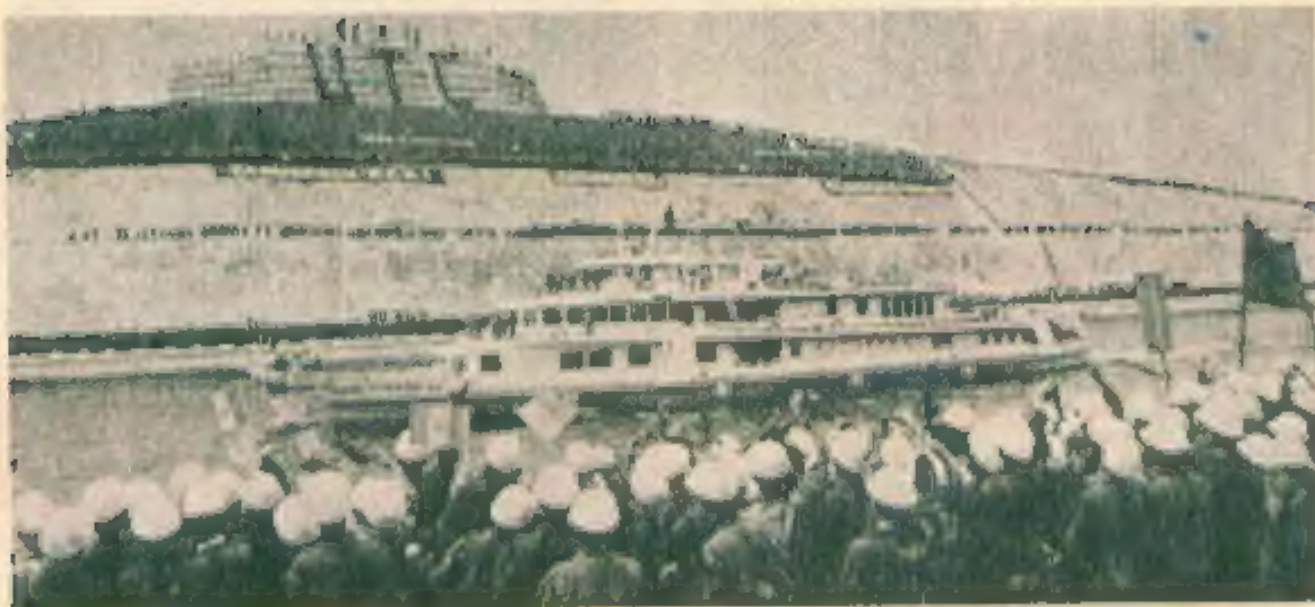
Rolul hotărâtor, determinant în elaborarea și transpunerea în viață a acestei politici — jalonată și fundamentată, în perioada respectivă, în documentele istorice ale Congreselor al IX-lea, al X-lea, al XI-lea și al XII-lea, în cele ale Conferințelor Naționale din 1967, 1972, 1977 și 1982 — l-a avut și îl are secretarul general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care, prin neobosită și multilaterală sa activitate, prin clarviziunea sa politică, realismul și cutozanta în gândire, prin dragostea fierbinte față de patrie și popor, prin înțelegerea revoluționară și profunda analiză științifică, creatoare și însușitoare, a adus și aduce o contribuție esențială la asigurarea destinului de propășire socialistă și comunistă a României, la afirmarea idealurilor de pace, colaborare și socialism în lume.

De numele, gândirea politică și activitatea practică a tovarășului Nicolae Ceaușescu este legată, în mod direct, promovarea, potrivit unei concepții unitare și originale, a noului în toate domeniile, de la investigația teoretică la acțiunea concretă, atât pe plan intern, cât și pe plan extern. Analiza sa pătrunzătoare, profund științifică, și-a pus înfraga amprentă în probleme-cheie a identificării conținutului principal al diferitelor etape parcurse de țara noastră în dezvoltarea economico-socială, problemă de care depinde însăși stabilirea liniei strategice și a orientărilor tactice ale politicii partidului, a direcțiilor fundamentale în care este necesar să fie mobilizate și canalizate eforturile și energile creatoare ale poporului, ale tuturor oamenilor muncii.

Astfel, pornind de la noile realități românești, create în urma generalizării relațiilor de producție socialiste în întreaga economie națională, Congresul al IX-lea — la care s-a hotărât ca partidul să poarte denumirea Partidul Comunist Român și la care în fruntea partidului a fost ales tovarășul Nicolae Ceaușescu — a formulat exigența, pe care forul suprem legislativ al țării și-a însușit-o pe deplin, ca patria noastră să devină Republica Socialistă România și o nouă Constituție să consfințească realitățile existente.

Ca expresie a intrării țării noastre într-o nouă etapă, superioară a dezvoltării sale economico-sociale, Congresul al X-lea — la care tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost ales secretar general al partidului — a fundamentat un nou și istoric obiectiv strategic al partidului, elaborând, în acest sens, conceptul de societate socialistă multilateral dezvoltată, exemplu de gândire revoluționară, mae-

Congresul Băneasa-Maree Neagră, simbol al „Anului Căminului”, gândind totul a se desfășura în condiții reprezentative a forței economice naționale, a dezvoltării științifice și tehnice românești

realist-dialectică și istorică creatoare, corespunzător condițiilor țării noastre, contribuție originală la tezaurul general al teoriei și practicii construcției socialiste.

Iar Congresul al XI-lea, moment de însemnătate epocală în istoria partidului, țării, întregului nostru popor, a adoptat primul program al Partidului Comunist Român — la a cărui elaborare tovarășul Nicolae Ceaușescu a avut o contribuție directă, determinantă — care ideologică fundamentală a partidului, programul ființei societății socialiste multilateral dezvoltate și al înălțării patriei spre comunism, care dă poporului o perspectivă măreață și a cărui înfăptuire presupune profunde perfecțiuni calitative, în economie, în întregă viață socială, în afirmarea democrației socialiste și formarea omului nou, în afirmarea și mai puternică a țării pe arena internațională.

Revine istoricului Congres al XII-lea meritul de a fi conturat, într-o viziune clară, pe deplin științifică, esența noului etape calitative în care pășește România, ca etapă de adâncire a procesului de faurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, în cadrul căreia, după perioade de acumulări cantitative, urmează și trebuie să se înfăptuiască saltul calitativ, prin trecerea la o calitate nouă, superioară.

Documentele Congresului al XII-lea și ale Conferinței Naționale a partidului din 1982, documentele de partid și de stat ulterioare concretizează, cu precizie, coordonatele noului calități: promovarea amplă a științei și tehnicii în toate domeniile de activitate, îndeosebi pe calea sporirii contribuției cercetării proprii, originale; accentul pe modernizări în cadrul investițiilor (fapt de natură a majora componența activă a acestora și, deci, eficiența lor); expansiunea cu prioritate a ramurilor de înaltă tehnicitate, mai mici consumatoare de energie; dezvoltarea bazei proprii energetice și de materii prime și valorificarea superioară a acestora, inclusiv prin recuperarea și re folosirea lor, în vederea asigurării independenței energetice a țării și reducerii substanțiale a spelului la importuri a unor materii prime deficitare; înfăptuirea unei adevă-

rata revoluții în agricultură prin dezvoltarea puternică și modernizarea acesteia; continuarea politicii de repartizare echilibrată pe întreg teritoriul țării a forțelor de producție, potrivit unor criterii calitative noi (legate de un anumit nivel al producției nu în expresie globală, ci în expresie pe locuitor); reducerea continuă a cheltuielilor materiale, a consumurilor specifice și creșterea sensibilă a eficienței folosirii fondurilor fixe; ridicarea nivelului tehnic al întregii producții industriale; sporirea considerabilă a productivității muncii în toate sectoarele; perfecționarea permanentă a activității economico-financiare și ridicarea eficienței economice, prin aplicarea deplină în practică a noului mecanism economico-financiar, prin afirmarea puternică a autogestunii și autoconducerii întreprinderii.

Obiectivele clare, mobilizatoare, pentru fiecare etapă, măsurile practice adoptate de partid, din inițiativa și sub îndrumarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru transpunerea în viață a acestor obiective, îmbunătățirea continuă a cadrului organizatoric de desfășurare a activității economico-sociale au chestuit munca plină de abnegație și dăruire a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului popor, care a urmat și urmează neabătut politica internă și externă a partidului, întrucât ea corespunde pe deplin intereselor fundamentale ale națiunii noastre socialiste. Această concordanță organică constituie, de altfel, legitimitatea obiectivă a creșterii continue a rolului conducător al partidului. Și tocmai în întărirea, la cote de grație, a unității dintre partid și popor — ce decurge, în esență, din faptul că poporul vede în partid legăsurile celor mai nobile tradiții de luptă și ale celor mai înalte aspirații ale sale, iar în obiectivele stabilite de partid propriile năzuințe de libertate, dreptate, prosperitate și fericire — se află determinările de fond ale marilor succese obținute, în perioada menționată, de țara noastră în toate domeniile.

Astfel, în economie, au intervenit, într-un ritm istoriceste scurt, transformări înnoitoare deosebite sub raport cantitativ și mai ales, calitativ — rod al orientării ferme a politicii promovate de partidul nostru, de tovarășul Nicolae Ceaușescu, în direcția progresului multilateral și în ritm susținut al economiei, prin alocarea unei părți importante din venitul național pentru dezvoltare, ca unică modalitate de depășire a decalajelor față de țările economice avansate, de sporire a veniturii naționale. Singura cale de

ROMÂNIA

40

1944 — 1984

lichitate a rămirii în urmă, de creștere puternică, în ritmuri susținute, a venitului național, acumularea ridicată constituie, totodată, pentru o țară mai puțin avansată, singura cale de sporire a fondului de consum și, deci, a nivelului de trai, material și spiritual, al poporului și, ca urmare, în țara noastră s-a înregistrat o sporire a retribuției reale a muncitorilor muncii superioară celei ce ar fi putut fi obținută dacă s-ar fi adoptat o altă repartizare a venitului național.

Transformarea acumulărilor cantitative într-o nouă calitate

Ceea ce este, de asemenea, necesar a fi subliniat este faptul că, fără eforturile susținute (inclusiv în planul alocărilor pentru investiții) din anii care s-au scurs, România nu ar fi putut realiza, de altfel, așa puternică dezvoltare a bazei sale tehnico-materiale, acele necesare acumulări cantitative care să permită, actualmente, trecerea — la fel de necesară — la o nouă etapă, a accentuării bazelor calitative. Sînt condiții în care devine posibilă, între altele, și adoptarea unei alte repartizări a venitului național între fondul de dezvoltare și fondul de consum, mai apropiată de cea din țările economic avansate. Dinamismul economiei naționale urmează să se mențină, ca o condiție esențială a îndeplinirii obiectivului de trecere la un nou stadiu, superior, de dezvoltare, de recuperare rapidă a distanței față de țările puternic industrializate. Dar acest dinamism va fi asigurat într-o proporție superioară pe baza componentei calitative, respectiv cu o rată de acumulare mai redusă sau, alfel spus, cu o eficiență mai ridicată a investițiilor — lucru ce nu era, în ultimă instanță, posibil în etapele anterioare.

Prin aplicarea consecventă a politicii de industrializare — ca singură cale de valorificare a bogățiilor naturale, de creștere rapidă a avuției naționale și a standardului de viață al maselor, de întărire a independenței naționale — industria românească a cunoscut, în această perioadă, o puternică dezvoltare, evidențindu-se dinamica înaltă care a situat România în rîndul statelor cu cele mai ridicate ritmuri de creștere economică din lume. Industria și-a accentuat, astfel, rolul de ramură conducătoare în economie: împreună cu construcțiile, ea și-a sporit participarea la formarea venitului național iar, ca expresie a preferențelor calitative, ponderea în totalul producției industriale a ramurilor prelucrătoare și construcătoare de mașini a crescut substanțial.

În agricultură, ca urmare a preocupării continue a partidului și statului nostru pentru creșterea însemnării tehnice și chimice în această ramură de bază a economiei românești, s-au obținut recolte sporite, măști profunde avînd loc, totodată, în sectoarele zootehnic și legumicol. Noua eră a agriculturii, profundele schimbări cantitative și calitative ce se cer realizate în agricultură sînt concretizate în programul-obiectiv stabilit de partid și pe care tovarășii Nicolae Ceaușescu l-a formulat pe cît de sintetic, pe atît de cuprinzător: noua revoluție agrară. Importante succese au fost dobîndite, de asemenea, în celelalte ramuri ale economiei noastre naționale.

Un simbol al unei epoci

Simbol al marilor realizări dobîndite de poporul nostru în ultimele două decenii, de cînd desenele partidului și ale țării sînt conduse de tovarășii Nicolae Ceaușescu, monumentalul Canal Dunăre-Marea Neagră, grandioasă epopee a edificării socializmului, cea mai impunătoare construcție din istoria țării este o expresie elocventă a ceea ce poate crea un popor liber și independent, deplin scăpat pe soarta sa, o mărturie vie a dezvoltării bazei materiale și tehnice a patriei noastre în perioada fluririi societății socialiste multilaterale dezvoltate. Realizare exclusivă a poporului nostru, a creației științifice și tehnice naționale, avînd la baza îndeplinirea sale gîndirea conștientă a conducătorului partidului și statului nostru, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Canalul Dunăre-Marea Neagră pune puternic în lumină realismul și justicea politicii Partidului Comunist Român, constatăcîndu-se planul propagării naționale. Canalul danubiano-pontic, ce va dura peste veacuri, sintetizează marile realizări ale anilor de impecabilă dezvoltare socialistă, pusă în slujba progresului și bunăstării poporului român, a idealurilor sale de pace și colaborare, evidențind poezia creației de ambele națiuni care își concentrează eforturile construcției păznic.

Toate aceste succese sînt cu atît mai semnificative cu cît au fost realizate într-o perioadă în care, îndeosebi în ultima ei parte, pe plan internațional s-au intensificat manifestările de criză și dezechilibru, cîndărele inflaționiste și de recesiune, și sînt cu atît mai

remarcabile cu ele, în unii ani ai acestei perioade, țara noastră a trecut prin grele încercări naturale (inundațiile din 1970 și 1975 și marele cutremur din martie 1977). Această demonstrează forța națiunii noastre socialiste, scriu unii în jurul partidului, stăpînî pe destinele sale, hotărînd să nu precupească nici un efort pe căile devenirii sale comuniste. Pe baza mobilizării plenera și energilor creatoare ale tuturor oamenilor muncii, s-au putut depăși urmările dificultăților, asigurîndu-se mersul înainte al întregii noastre societăți. Trebuie remarcat, de asemenea, că aceste dificultăți nu au afectat transpunerea în viață a prevederilor programelor de apărare a retribuirii oamenilor muncii și a standardului de viață al populației, cu expresie elocventă a faptului că ridicarea nivelului de trai, material și spiritual, al întregului popor constituie țelul suprem al politicii partidului și statului nostru.

Pe linia transformărilor înnoitoare ale acestei perioade se înscrie, la loc de frunte, repartizarea echilibrată și judicioasă a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării — orientare de politică economică și socială ferm promovată în viață de partidul nostru, de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Elaborat și organizat într-o concepție unitară, acest proces vast și complex — care a demarat în urmă cu peste un deceniu și jumătate, prin îmbunătățirea împărțirii administrativ-teritoriale — a căpătat substanță practică nemijlocită prin hotărîrea Congresului al XI-lea ca, pînă la sfîrșitul cincinalului 1974-1980, fiecare județ al țării să realizeze o producție globală de cel puțin 10 miliarde lei, precum și prin hotărîrile Congresului al XII-lea că obiectivul repartizării echilibrate a forțelor de producție să dobîndească dimensiuni calitative noi legate de nivelul producției pe locuitor.

Înnoirile realizări au fost obținute pe tărîmul științifico-tehnic, în direcția dezvoltării cercetării proprii, a aplicării în producție a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane, a modernizării continue a economiei, o bază solidă de largă perspectivă constituind-o programul-directiv în domeniul cercetării științifice, adoptat de Congresul al XII-lea, programele speciale stabilite ulterior. O contribuție de seamă la dezvoltarea științei românești a adus, în toată această perioadă, tovarăsa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, savant de renume mondial, care a îndrumat permanent și eficient activitatea complexă de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică din țara noastră.

În această perioadă, a fost încheiată punerea pe baze noi a învățămîntului, prin legarea mult mai aprofundată a școlii cu practica și cercetarea. S-a înregistrat un avînt al culturii, prin dezvoltarea creației originale, valorificarea tezaurului popular, reconsiderarea valorilor autentice ale înaltărilor și impulsivitatea puternică a creației de masă.

Adîncirea democrației socialiste

Schimbări înnoitoare, de o deosebită profunzime, s-au produs, în această perioadă, în structura socială. Pentru prima dată în istoria țării, ponderea populației ocupate în industrie și construcții a depășit-o pe cea a populației ocupate în agricultură și silvicultură — mărcare grăitoare a creșterii numărului și rolului clasei muncitoare, a marilor prefaceri din societatea românească pe baza mutațiilor moderne din economie. Capăt, în aceste condiții, o majoră semnificație și importanță mărcurile practice înscrise de partidul nostru comunist — trup din trupul clasei muncitoare, al țărănimii muncitoare, al intelectualității muncitoare, al întregului popor muncitor — în direcția largirii prezentei nemijlocite a muncitorilor, a diferitelor categorii de oameni ai muncii în organele de conducere centrale și locale, în direcția creșterii cadrului organizatoric corespunzător prin care clasa muncitoare să-și poată spune cuvîntul direct în toate problemele politicii interne și externe a țării. De altfel, însoși remarcabilele realizări obținute de poporul român în construcția noului orînduiri au certificat, cu deosebită putere, marea forță și uriașele capacități revoluționare ale clasei noastre muncitoare, sub conducerea partidului comunist, constituind acestare de către istoria însăși a rolului conducător al clasei muncitoare, cheagului de partid. Revine tovarășului Nicolae Ceaușescu — încercat comunist, călît în luptele revoluționare ale clasei muncitoare — marea merit de a fi aprofundat, în mod științific, rolul clasei muncitoare, al partidului comunist în istoria țării, atât a celui pe care am trăit-o dî și a celui pe care o flurim, de a fi fundamentat —

Construcția de la satul
22 August în 1947...

— și acum —

ROMÂNIA 40 1944 = 1984

pornind de la condițiile concrete din țara noastră, în spiritul materialismului dialectic și istoric creator — creșterea rolului clasei muncitoare, ca clasă conducătoare a societății, întărirea continuă a rolului partidului, ca forță politică conducătoare și centru vital al întregii națiuni, în devenirea socialistă și comunistă a patriei, de a fi lăsată punerea la punct și transpunerea concretă în fapt a cadrului organizatoric în acest sens. Analizând permanent dialectica suprastructurii societății românești, tovarășul Nicolae Ceaușescu a precizat și delimitat, cu profunzime științifică, funcțiile partidului și statului în raport cu dinamica relațiilor de producție de la o etapă la alta, responsabilitățile activiștilor de partid și de stat. În noua etapă a dezvoltării țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fundamentat esența schimbării naturii statului, odată cu și pe baza preferențelor sociale revoluționare, ca stat al democrației muncitorești.

Consolidarea adâncirea puternică a democrației muncitorești, a democrației socialiste unul din procesele inovatoare de bază din perioada menționată — proiect al cărui conștient promotor a fost și este tovarășul Nicolae Ceaușescu. Pe această linie se înscriu participarea crescândă a tuturor oamenilor muncii, a întregului popor la dezbaterile problemelor fundamentale ale societății românești, a principalelor documente de partid și de stat. Îmbunătățirea activității consiliilor oamenilor muncii, sporirea rolului adunărilor generale în conducerea unităților economice, constituirea Frontului Democrației și Unității Socialiste, prezentarea de către acestea în alegeri a mai multor candidați, instituționalizarea unor noi organisme la scară națională (Congresul consiliilor populare, Congresul agriculturii, Congresul educației politice și culturale socialiste, Congresul oamenilor muncii), crearea unor organisme noi, cu caracter permanent, care asigură participarea maselor populare, a reprezentanților lor la conducerea societății pe plan național: Consiliul Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, Consiliul Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (adunat parlament economic), Consiliul Național al Agriculturii, Consiliul Național al Oamenilor Muncii. În același cadru, se cuvine a menționa întărirea continuă a legislației socialiste, pe baza aplicării stricte a principiului că nimeni să nu se poată sustrage răspunderii față de societate și stat pentru încălcarea legilor și normelor de conviețuire socială și, deci, să nu rămână nepedepsit, dar, totodată, nimeni să nu fie sancționat sau pedepsit pe nedrept.

În sfârșit, în toată această perioadă, în spiritul hotărârilor Congreselor partidului, Congreselor educației politice și culturale socialiste, s-a aprofundat procesul de ridicare a nivelului politico-ideologic al tuturor cetățenilor, de îndreptare a conștiinței socialiste și de formare a omului nou.

Largă participare la diviziunea internațională a muncii

Pornind de la cerința obiectivă a participării fiecărei țări la diviziunea mondială a muncii, ca o condiție generală a progresului în epoca contemporană, partidul nostru a promovat statornic, de-a lungul anilor, o politică de largă colaborare economică a României socialiste cu celelalte țări ale lumii, fără deosebire de mărime, nivel de dezvoltare, situație geografică sau sistem politico-social, acționând permanent pentru îmbunătățirea, sub raportul structurii și eficienței, a angrenării țării în schimburile mondiale. Comerțul exterior românesc a crescut puternic, jucând un rol dinamizator în dezvoltarea de ansamblu a țării. Totodată, s-a observat o accentuată diversificare a pieșelor, și nu numai în sensul multiplicării numărului țărilor cu care România întreprinde relații economice (ajuns acum la 150), ci și în sensul lărgirii substanțiale a numărului țărilor cu care se desfășoară ponderea principală a schimburilor (adică în sensul echilibrării distribuției lor geografice), ceea ce asigură o stabilitate superioară a acestora în ansamblu, contribuind astfel la dezvoltarea lor continuă și echilibrată.

O expresie elocventă a angrenării tot mai active a țării noastre în circuitul economic internațional o constituie faptul că schimburile economice externe s-au dezvoltat într-un ritm mai înalt decât venitul național, ceea ce exprimă realizarea într-o proporție din ce în ce mai importantă a produsului social românesc pe piața mondială — tendință înscrisă organic în cea manifestată pe plan internațional în deceniile postbelice, și anume devansarea creșterii producției de către cea a comerțului mondial, o asemenea tendință urmînd să caracterizeze deopotrivă evoluțiile viitoare.

În pas cu industrializarea accelerată a țării, structura exporturilor s-a îmbunătățit sensibil, mărfurile cu un grad ridicat de prelucrare deținînd ponderea majoritară în totalul exporturilor, iar, pe baza dezvoltării puternice îndeosebi a ramurilor industriale de vîrf, această pondere urmează să sporească. Pe linia afirmării unei noi calități și în activitatea de comerț exterior se urmărește creșterea ponderii mașinilor și utilajelor în cadrul exporturilor, ridicarea generală a nivelului tehnico și competitivității produselor livrate, adaptarea flexibilă la exigențele pieșelor internaționale, valorificarea înaltă a materiilor prime importate, sporirea substanțială a cursurilor de revenire la export, a aportului valutar obținut la fiecare produs livrat pe piața externă. Printr-o dinamică superioară a exporturilor (față de importuri, judelele dimensionate) este avută în vedere realizarea unei balanțe comerciale active, care să asigure o balanță de plăți echilibrată, lichidarea treptată a datoriei externe și consolidarea rezervelor valutare ale țării. Totodată, formele moderne de colaborare în producție, știință și tehnică urmează să ocupe un loc mereu mai important în ansamblul activității de comerț exterior. Îndeosebi în sectoarele materiilor prime și construcțiilor de mașini, pentru asigurarea unor relații economice stabile, echitabile și echilibrate.

Marile realizări ale economiei românești, noile ei poști pe arena internațională, adaptarea continuă a programelor de dezvoltare economică-socială la cerințele noilor etape, la exigențele schimbărilor profunde intervenite în lume, demonstrează cu vigoare

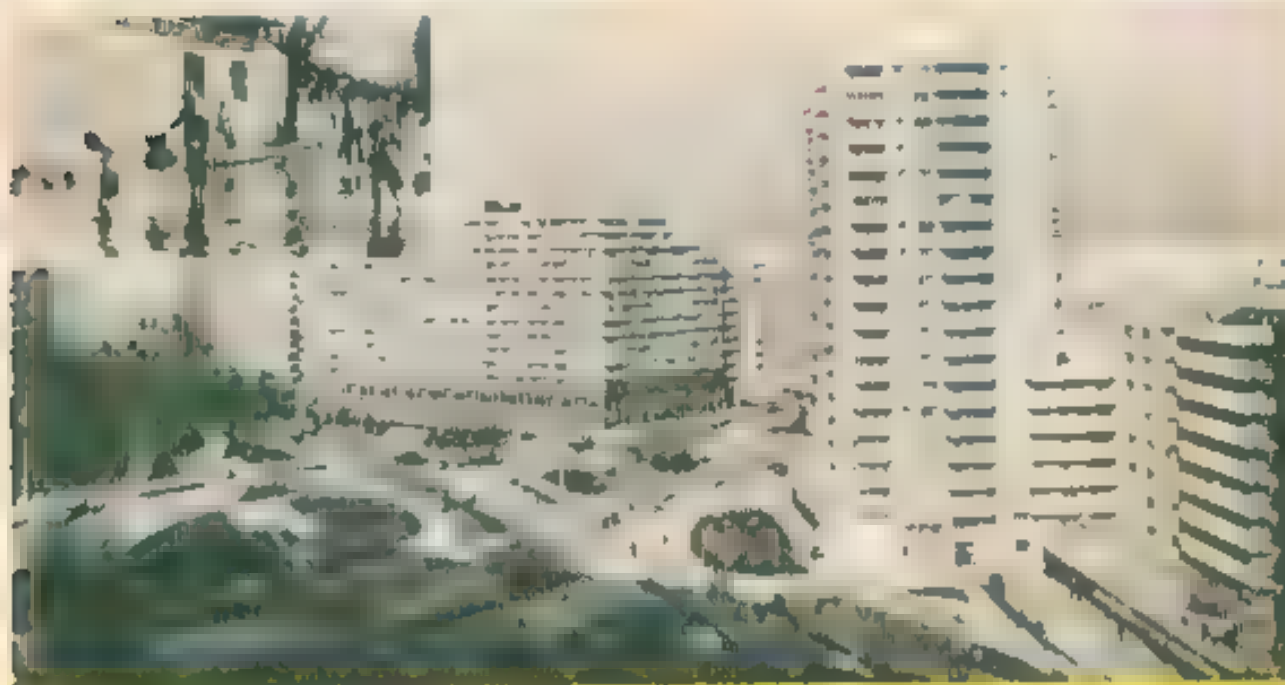

săpînă pe mîl
în mod conștient și corul "Experiența șării
zăr le obținute de popor

Căci știm bine că în lume nu există decât două clase: cea care muncește și cea care trăiește din muncă alții.

dr. Iulio Șerbanescu

IN
INTIMPINAREA
MAI LUI
FORUM
AL
COMUNISTILOR
ROMANI

**Cu oamenii pentru oameni,
cu poporul pentru popor**

POCA CEA USEȘU

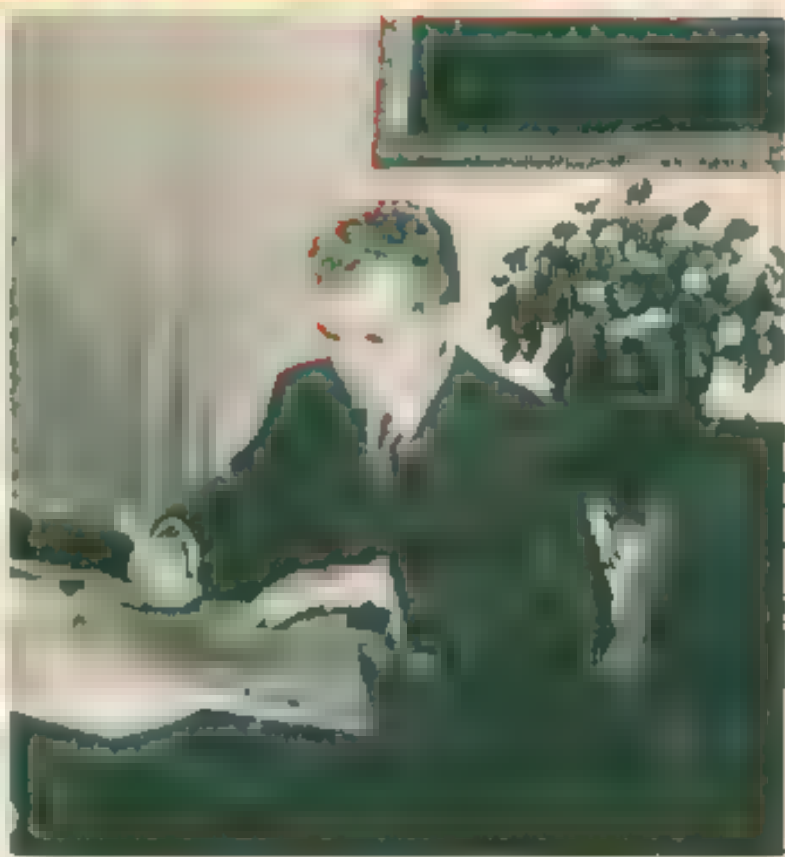
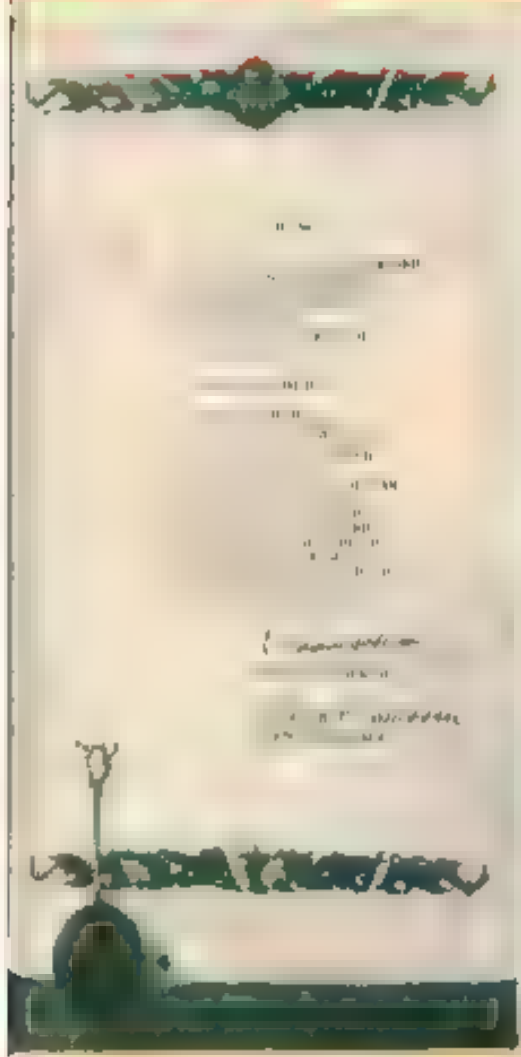
[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

CEA USESCU

Prestigiul unei politici consacrate păcii și colaborării, soluționării marilor probleme ale omenirii

stat este membru activ și
regional, un prieten
într-o epocă marcată
de afirmarea fără

într-o subrapozi
formula pa
de viață concretă

peste modestă

subdervora

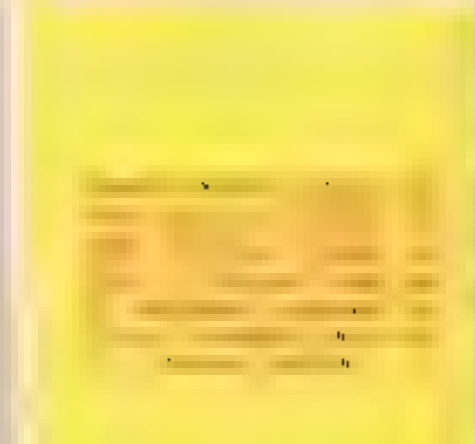
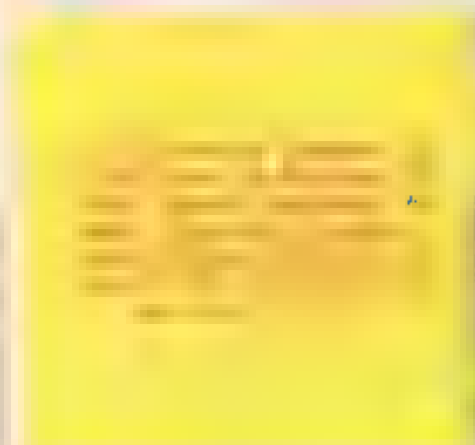
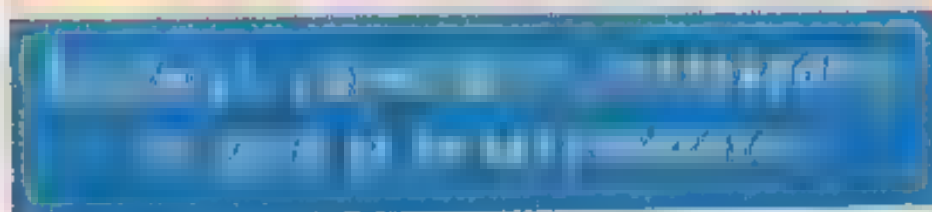
upraviețuiește și tot valori într-o lume amenințată cu nimicirea cu desaturul atomic
nu numai pentru ea, pacea complexă a zilor noastre: pacea aerului și pământului
celor și te concențe și a unui întregi — cu un cuvânt: pacea globală — este o op-

șie pașnice, ale cooperării și colaborării internaționale nu sunt decât reversul de la unele
te și pte în această
chidare și cooperare — și

toate sisteme lumii indiferent de ordinele lor. Nu se poate să nu identificăm în această ordine de

CEA USES CUL ROMANIA

INDEPENDENȚA—
fundament al
propășirii națiunii
noastre socialiste,
sale de colaborare
— internațională

istoria unui popor este totuși una — și
prisma aceste cugelări, istoria românilor se dezvoltă
și fi o multiseculară și neîntreruptă luptă pentru libertate
pământului strămoșesc, pentru apărarea ființei
națiunii, pentru neclintirea și unitatea națională. De-a
lungul unei existențe statornice și străvechi pe atâtea
pământuri, pe atâtea războaie, pe atâtea
vârșuri de sânge, pe atâtea
praguri de moarte, pe atâtea
praguri de independență și animare necon-

Uni Comuniste Român își îndeplinește cu succes misionul, prin gata materializare așteptărilor de viitor.

[illegible][illegible]

Das ist ein Teil der Arbeit, die ich in der letzten Zeit gemacht habe. Ich habe versucht, die Ergebnisse der letzten Zeit zu veröffentlichen. Ich habe versucht, die Ergebnisse der letzten Zeit zu veröffentlichen. Ich habe versucht, die Ergebnisse der letzten Zeit zu veröffentlichen.

aspecte și semnificații, care, urzind din lucrarea mult peiculară a istoriei, trebuie mereu reactualizată spiritul. Factorul de permanență în lupta pentru suveranitate și independenței naționale a l și răzina poporului. Este meritu, ncontestabil al tova regului Nicolae Ceaușescu de a fi formulat teza de mare însemnătate postr vit căreia națiunea, departe de a fi epuizată rolu istoric, reprezintă și va reprezenta, încă multă vreme, o idee forță, un factor mobilizator în lupta pentru progres și pace în lume. Evoluția acestor adevăr are o relevanță deosebită în contextul în care unele curente ideologice, care se referă cu înșiră la „anacronism”, „naționalism” și „naționalism” în lume a interferențelor cum este cea actuală între independență și interdependență nu există, însă nici o contradicție, iar în realitate — așa cum strigă atenția populi statului român — o reală interdependență, mai bine zis o coexistență și nu poate exista decât între națiuni independente. Acest lucru este confirmat de practica relațiilor internaționale, unde tocmai existența interdependenței reclamă statuarea fermită a raporturilor dintre state pe principiu respectării independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne ale statelor, avantajului reciproce nerecurgerii la forță și la amenințarea cu forță. Întreaga evoluție postbelică a învederat aceste principii drept singurele capabile să garanteze dezvoltarea, bună și propășirea fiecărei națiuni, ca și o condiție rodnică pentru

statelor și independenței popoarelor. A noastră a urmărit întotdeauna cu simpatie de ei borare a națunilor manifestând deplină simpatie și acordându-le un sprijin deplin pe muiple planuri — material și moral, politic și diplomatic. Apoi pe fiecare nou stat independent a fost salutată

ca o victorie a dreptății și a progresului. Așa că, în concepția noastră, orice națiune are dreptul să-și aleagă calea proprie de dezvoltare și de realizare a modele de conucrare

care și progres, de nstaurare a unui nou c mai în raționalitate

Se poate afirma, cu deplin temel, că nu a existat cauză dreaptă, popor angajat în lupta pentru dobândirea suveranității și independenței naționale, care să nu întâlnească aprinul activ și mulțesceră a României socialiste. Și, ori de câte ori s-a procedat la vreo încălcare a prerogativelor, libertății și drepturilor unui popor de a dispune liber de soarta sa, țara noastră s-a situat de partea poporului respectiv, luând atitudine fermă împotriva acelor de și răbă a drepturilor sacre ale acestuia. O asemenea poziție izvoarește din propria experiență istorică, ca și din convin-

ștințelor, ale dezvoltării suverane a țării lor reprezentată o carină imperioasă a contemporaneității. Acționând cu fermitate și consecvență pentru cauză li

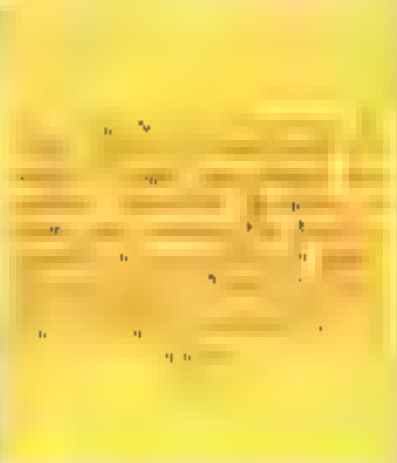
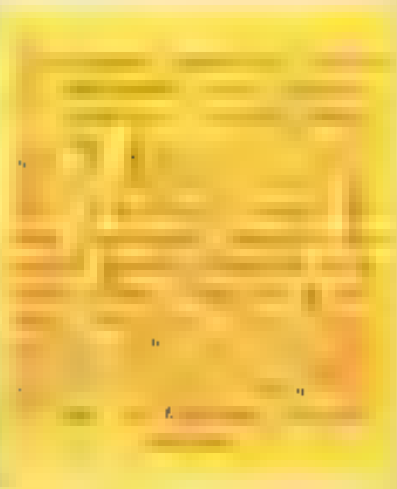
pentru înălcarea ultimelor vestigi ale asuprii coloniale, rasismului și apartheidului. România milită, încă în același timp, pentru asigurarea unor relații politico-economice cu un nou conținut a unor noi raporturi comerciale, din care să dispară total ecourile gândirii și practicii colonialiste, de dominație și impunere prin forță în condiții

de egalitate. În care orice încălcare a dreptului la dezvoltare și la suveranitate a unui popor poate avea grave consecințe asupra ansamblului relațiilor internaționale, care trebuie să se bazeze pe fermitate pentru abo-

la o lume în care fiecare națiune să-și aleagă calea proprie de dezvoltare și de realizare a modele de conucrare

În concepția țării noastre, încăzi mai mult ca or-

...a fost o victorie din care
...a fost o victorie din care
...a fost o victorie din care
...a fost o victorie din care
...a fost o victorie din care

...a fost o victorie din care
...a fost o victorie din care
...a fost o victorie din care
...a fost o victorie din care
...a fost o victorie din care

...a fost o victorie din care
...a fost o victorie din care
...a fost o victorie din care
...a fost o victorie din care
...a fost o victorie din care

Liana Enescu

A black and white portrait of a man with dark hair, wearing a suit and tie. He is holding a book or document in front of him. The photo is mounted on a card with a decorative border.

românești de pace și dezarmare
- înaltă răspundere pentru
destinele omenirii

1. Introduction
 2. Background
 3. Methodology
 4. Results
 5. Conclusion
 6. References
 7. Appendix
 8. Index
 9. Table of Contents
 10. Summary
 11. Abstract
 12. Keywords
 13. Subject
 14. Topic
 15. Field
 16. Area
 17. Discipline
 18. Branch
 19. Department
 20. Faculty
 21. School
 22. College
 23. University
 24. Institution
 25. Organization
 26. Company
 27. Enterprise
 28. Business
 29. Industry
 30. Market
 31. Sector
 32. Field
 33. Area
 34. Discipline
 35. Branch
 36. Department
 37. Faculty
 38. School
 39. College
 40. University
 41. Institution
 42. Organization
 43. Company
 44. Enterprise
 45. Business
 46. Industry
 47. Market
 48. Sector
 49. Field
 50. Area
 51. Discipline
 52. Branch
 53. Department
 54. Faculty
 55. School
 56. College
 57. University
 58. Institution
 59. Organization
 60. Company
 61. Enterprise
 62. Business
 63. Industry
 64. Market
 65. Sector
 66. Field
 67. Area
 68. Discipline
 69. Branch
 70. Department
 71. Faculty
 72. School
 73. College
 74. University
 75. Institution
 76. Organization
 77. Company
 78. Enterprise
 79. Business
 80. Industry
 81. Market
 82. Sector
 83. Field
 84. Area
 85. Discipline
 86. Branch
 87. Department
 88. Faculty
 89. School
 90. College
 91. University
 92. Institution
 93. Organization
 94. Company
 95. Enterprise
 96. Business
 97. Industry
 98. Market
 99. Sector
 100. Field
 101. Area
 102. Discipline
 103. Branch
 104. Department
 105. Faculty
 106. School
 107. College
 108. University
 109. Institution
 110. Organization
 111. Company
 112. Enterprise
 113. Business
 114. Industry
 115. Market
 116. Sector
 117. Field
 118. Area
 119. Discipline
 120. Branch
 121. Department
 122. Faculty
 123. School
 124. College
 125. University
 126. Institution
 127. Organization
 128. Company
 129. Enterprise
 130. Business
 131. Industry
 132. Market
 133. Sector
 134. Field
 135. Area
 136. Discipline
 137. Branch
 138. Department
 139. Faculty
 140. School
 141. College
 142. University
 143. Institution
 144. Organization
 145. Company
 146. Enterprise
 147. Business
 148. Industry
 149. Market
 150. Sector
 151. Field
 152. Area
 153. Discipline
 154. Branch
 155. Department
 156. Faculty
 157. School
 158. College
 159. University
 160. Institution
 161. Organization
 162. Company
 163. Enterprise
 164. Business
 165. Industry
 166. Market
 167. Sector
 168. Field
 169. Area
 170. Discipline
 171. Branch
 172. Department
 173. Faculty
 174. School
 175. College
 176. University
 177. Institution
 178. Organization
 179. Company
 180. Enterprise
 181. Business
 182. Industry
 183. Market
 184. Sector
 185. Field
 186. Area
 187. Discipline
 188. Branch
 189. Department
 190. Faculty
 191. School
 192. College
 193. University
 194. Institution
 195. Organization
 196. Company
 197. Enterprise
 198. Business
 199. Industry
 200. Market
 201. Sector
 202. Field
 203. Area
 204. Discipline
 205. Branch
 206. Department
 207. Faculty
 208. School
 209. College
 210. University
 211. Institution
 212. Organization
 213. Company
 214. Enterprise
 215. Business
 216. Industry
 217. Market
 218. Sector
 219. Field
 220. Area
 221. Discipline
 222. Branch
 223. Department
 224. Faculty
 225. School
 226. College
 227. University
 228. Institution
 229. Organization
 230. Company
 231. Enterprise
 232. Business
 233. Industry
 234. Market
 235. Sector
 236. Field
 237. Area
 238. Discipline
 239. Branch
 240. Department
 241. Faculty
 242. School
 243. College
 244. University
 245. Institution
 246. Organization
 247. Company
 248. Enterprise
 249. Business
 250. Industry
 251. Market
 252. Sector
 253. Field
 254. Area
 255. Discipline
 256. Branch
 257. Department
 258. Faculty
 259. School
 260. College
 261. University
 262.

ROMÂNIA 40 1944 - 1984

Pacea - problema fundamentală a epocii

Caracterizând momentul politic al prezentului, tovarășii Nicolae Ceaușescu a subliniat cu diferite prilejuri că născută în țara sa de milenii este în fața unei situații este de gravă, a unei în care sînt puse în pericol imensa existență uman-tăii via pe planeta noastră. Ape-ului a respon- sabilitate față de destinul popoarelor, față de ten- tația umană și grandioasă sa creație, ape-ului a repețita îndur de țara noastră și prejedintile ei de întreaga mîsură a angajării poporului nostru în spr-

nal politicii de pace, independență și colaborare pe- deosebit de grave și complexe, țara noastră consideră cerea la dezarmare, și în primul rînd la dezarmare nucleară, eliminarea rachetelor cu rază medie de ac- țune din Europa și a tuturor armelor nucleare, as- gurarea unei păci trainice în întreaga lume

Pentru o Europă unită, a păcii și cooperării, a Europei libere și războaielor

În acest sens, securitatea europeană constituie un capitol de politică externă cărui România și prejedintele ei s-au dedicat și îi dedică o deosebită atenție, un capitol în care țara noastră s-a distins printr-o serie de inițiative de pionierat, nașterii și monia în contuitates preocupărilor sa și vizion ed- ficarea unei Europe unite, în care toate statele să se bucure de depună independență, să concureze libere și ferent de prindur lor socială în pace și înșe- are. Într-o conștientă și multiple acțiuni și România și prejedintele ei în agătura cu realizării unui sistem trainic de securitate și cooperare pe con- tinentu nostru au în gînu. Or obiectivul înșelur- rii unei Europe fără arme nucleare o Europă bazată pe respectul orindurii sociale din fiecare țară, pe concuctarea redn că d ntre toate națiunile ce compun

DEZARMAREA - inițiative și acțiuni de largă rezonanță

SECURITATE ÎN FAȘAȘCE de funda- mentul din moduli alor program de a- țune la vederea inițiativă de dezarmare în primul dnd a celor nucleare 17

română de a fost dîmășit de a cu- lăruat subit de propuneri, inițiativă și regeții în acordul prejedintele națio- a

prejedintele Prevedintele Sovietului So- prem a URSS și prejedintele URSS a cuprinsat propuneri e România în vederea înșelurii unei lami- țării ome nucleare o păci și enșe- a

Alături de inițiativa de a- țune la vederea inițiativă de dezarmare în primul dnd a celor nucleare 17

prejedintele Prevedintele Sovietului So- prem a URSS și prejedintele URSS a cuprinsat propuneri e România în vederea înșelurii unei lami- țării ome nucleare o păci și enșe- a

Alături de inițiativa de a- țune la vederea inițiativă de dezarmare în primul dnd a celor nucleare 17

Securitatea în fașașce de funda- mentul din moduli alor program de a- țune la vederea inițiativă de dezarmare în primul dnd a celor nucleare 17

română de a fost dîmășit de a cu- lăruat subit de propuneri, inițiativă și regeții în acordul prejedintele națio- a

prejedintele Prevedintele Sovietului So- prem a URSS și prejedintele URSS a cuprinsat propuneri e România în vederea înșelurii unei lami- țării ome nucleare o păci și enșe- a

Alături de inițiativa de a- țune la vederea inițiativă de dezarmare în primul dnd a celor nucleare 17

prejedintele Prevedintele Sovietului So- prem a URSS și prejedintele URSS a cuprinsat propuneri e România în vederea înșelurii unei lami- țării ome nucleare o păci și enșe- a

Alături de inițiativa de a- țune la vederea inițiativă de dezarmare în primul dnd a celor nucleare 17

Inițiativa de a- țune la vederea inițiativă de dezarmare în primul dnd a celor nucleare 17

Inițiativa de a- țune la vederea inițiativă de dezarmare în primul dnd a celor nucleare 17

Inițiativa de a- țune la vederea inițiativă de dezarmare în primul dnd a celor nucleare 17

Inițiativa de a- țune la vederea inițiativă de dezarmare în primul dnd a celor nucleare 17

Inițiativa de a- țune la vederea inițiativă de dezarmare în primul dnd a celor nucleare 17

Inițiativa de a- țune la vederea inițiativă de dezarmare în primul dnd a celor nucleare 17

Inițiativa de a- țune la vederea inițiativă de dezarmare în primul dnd a celor nucleare 17

la care participă și Președintele
Român al Comitetului

la care participă și Președintele
Român al Comitetului

la care participă și Președintele
Român al Comitetului

la care participă și Președintele
Român al Comitetului

la care participă și Președintele
Român al Comitetului

continentul nostru, o Europă în care toate statele ei
să se dezvolte pașnic și liber la adăpost de amenința-
rea războiului și de orice formă de agresiune imediată
și posibilă.

Este cunoscută și larg apreciată contribuția inestimabilă a României și tovarășilor. În colase Ceaușescu a
definită, cristalizată și transpusă în practică a
la care participă și Președintele
Român al Comitetului

la care participă și Președintele
Român al Comitetului

văzuce de la București ca singure în măsură să as-
igure evoluți pe drumul păcii și dezarmării în ansam-
blul Țărilor Europene trebuie — au dreptul și obli-

la care participă și Președintele
Român al Comitetului

la care participă și Președintele
Român al Comitetului

la care participă și Președintele
Român al Comitetului

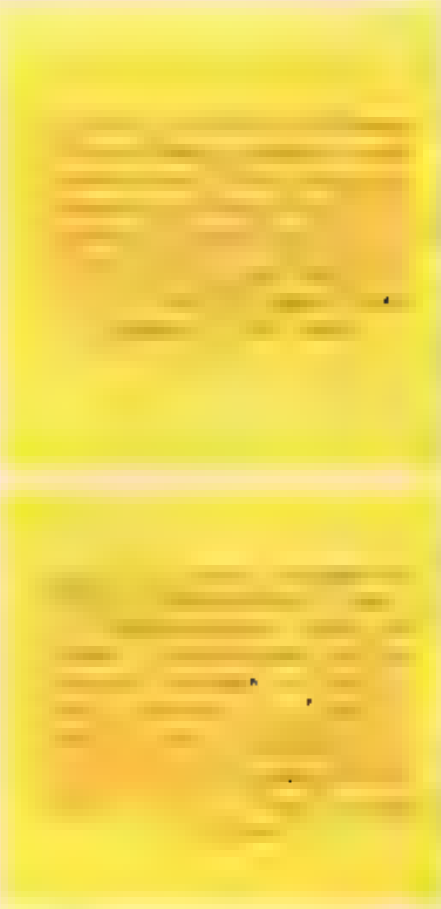
la care participă și Președintele
Român al Comitetului

la care participă și Președintele
Român al Comitetului

la care participă și Președintele
Român al Comitetului

la care participă și Președintele
Român al Comitetului

Amplu program de acțiune realist și cuprinzător

Profund arășată cauza dezarmării și păcii, România a susținut, în mod statornic, în cadrul Organizației Națiunilor Unite, un program de acțiune amplu și realist, în vederea realizării dezideratului vital și eternului — pacea și securitatea mondială. Programul nostru este un răspuns la provocările de război, la preluștirii războiului, pentru oprirea cursului înarmării și trecerea urgentă la măsuri concrete de dezarmare, și în primul rând de dezarmare nucleară pentru abolirea definitivă a politicii de forță, pentru soluționarea stărilor conflictuale și a diferendelor cauzate pe cale pașnică la masa tratativelor, aducând României un deosebit prestigiu pe plan internațional, o unanimă recunoaștere și considerație. Programul românesc de dezarmare, demersurile inițiate și chemările la mobilizare ale poporului nostru, prin care de înaltă autoritate al președintelui Nicolae Ceaușescu, pentru evitarea războiului și dezastrului nuclear, pentru negocieri în favoarea creșterii încrederii între state, pentru acțiune rațională, exprimă grija profund responsabilă față de soarta propriului popor și, deopotrivă, a umanității și civilizației contemporane. Găsește o deosebită rezonanță în conștiința popoarelor lumii apelul liherbărit la luptă adresat de președintele Nicolae Ceaușescu, în aceste împrejurări deosebit de grave, este necesar, mai mult ca oricând, ca toate statele, toate

ar trebui să își asume, ca o datorie, să se angajeze în lupta pentru pace și securitate mondială, să se angajeze în lupta pentru oprirea cursului înarmării, pentru a se asigura dreptul de supraviețuire al omenirii, pentru a se asigura existența și dezvoltarea libertății și a bună-înțelesului tuturor, să se angajeze în lupta pentru oprirea cursului înarmării și trecerea la măsuri concrete de dezarmare, și în primul rând de dezarmare nucleară, pentru soluționarea stărilor conflictuale și a diferendelor cauzate pe cale pașnică la masa tratativelor, aducând României un deosebit prestigiu pe plan internațional, o unanimă recunoaștere și considerație.

Radiografia precisă și clară a situației momentului, diagnosticarea cauzelor deteriorării grave a situației internaționale și definirea responsabilă a soluțiilor necesare și imediate și de perspectivă, mobilizând energiile și conștiințele, în numele celor mai scumpe idealuri ale umanității. Acțiunile inițiate de țara noastră pentru prevenirea instalării noilor rachete în Europa, pentru realizarea dezarmării și, în primul rând de dezarmare nucleară, pentru reluarea și continuarea cursului descinderii în Europa și în lume, a războaielor și situației mondiale, care realizează preconizate pentru ieșirea din război vizează salvarea pacii și vieții pe pământ.

Națiunile, dreptul la viață și la pace al tuturor popoarelor lumii, politica externă a României socialiste relevă, cu pregnanță, unitatea de monolit și neregulă popor în urul luptărilor și demersurilor internaționale ale președintelui Nicolae Ceaușescu, și în beneficiul tuturor popoarelor și grave situații create în Europa și în lume, oprirea cursului înarmării și trecerii la dezarmare, în primul rând nucleară, pentru soluționarea stărilor conflictuale și a diferendelor cauzate pe cale pașnică la masa tratativelor, aducând României un deosebit prestigiu pe plan internațional, o unanimă recunoaștere și considerație.

Anca Voican

CEAUSESCU ROMANIA RACE

Cu pasiunea mindrie patriotice, poporul român
trebuie să-lăze — în a: patriuzicile an de la v cterii
revoluției de eliberare socială și național anti fascistă

prezente și largă colaborare cu toate națiunile
promovată cu strălucire de partidul și statul nostru,
cu desăvârșire în ultimele două decenii, de când la con-
ducerea partidului și a statului se află tovarășul
nostru puternic afirmare în arena mondială, po-
ziție care noaste în problemele cardinale ale consem-
natelor fiind într-adevăr total confirmată de evolu-

unele probleme care apar în viața
de zi cu zi, pe lângă cele care apar
în viața profesională, de exemplu, în
travaliu sau în timpul studiilor.
Este vorba de probleme care apar
în viața de zi cu zi, pe lângă cele
care apar în viața profesională, de
exemplu, în timpul studiilor sau în
travaliu.

C.A. în lucrările sale teoretice, cu alie prietene au
fost și sint pe deplin confirmate de viață.

Au fost încă de la Conferința Națională a P.C.R., din decembrie 1977, secretarul general al partidului nostru arăta că, pentru prima oară după cel doi de decenii război mondial, mișcăm la o intensitate...

...pentru cîştigarea de noi poziții dominante de
cître diferite state și grupări de state. Același
fapt ne-a dus pe atunci într-o nouă etapă, ducînd la

u și staturul nostru sunt, însă întotdeauna, însoțite de identificare precă și a sensurilor în care trebuie să

Crazeșcu a spus că trebuie să se acționeze în direcția unei mai mari armonizări între a parterelor nucleare, să se găsească modalități de a avea un sistem sever de control de la nivel mondial și să se garanteze că și în America și sovietici vor putea demonstra că lucrează la normalizarea pacifică din arsenalul de armă și va duce la o liberă a comerțului sau nucleu și vor fi au denunțat și a se afla de oscarul d'ipar și a virii de plan a noastră.

e sce t n o a a t u e a s r e x
e x e d a m j e s a b i p o n
m e m a s g e o

a m e r a e o d a m e x x e

t h e

r p u pozit iare p n p r a e a e p r a e a e
 de p r a e a e p r a e a e p r a e a e p r a e a e
 a e a e a e a e a e a e a e a e a e a e a e
 r p u p r a e a e a e a e a e a e a e a e a e
 a e a e a e a e a e a e a e a e a e a e a e
 a e a e a e a e a e a e a e a e a e a e a e
 a e a e a e a e a e a e a e a e a e a e a e

Alina și PCN era subordonată necesității respectării dreptului inalienabil al popoarelor de a-și alege liber calea de dezvoltare, de a-și hotărî destinele fără

... și a-și asigura echitatea și participarea efectivă a tuturor statelor la rezolvarea pro-

... în viața internațională. Lichidarea, într-o

... de mai scurtă durată, a sistemului mondial în ordine economică și politică mondială, care să asigure dezvoltarea largă și neîngrădită a tuturor state-

... și în primul rând dezvoltarea mai accelerată a țărilor rămase în urmă, constituită în opțiunea partidului nostru — și evoluția din zilele noastre demonstrarea

... progresului și paxii în lume. Relațiile contemporane

... economice între state — ca urmare a politici imper-

... conștientizarea subdezvoltării depinde degu-

mul fiind, de efortul fiecărui popor este, înes, evi-

... tând că eforturile naționale pentru asigurarea dezvoltării și progresului țărilor rămase în urmă din punct de vedere economic sînt frînate de o structură inter-

națională inechitabilă, care aduce neconținut decizi-

... să se treacă cu hotărîre la realizarea unui nou ordi-

nomic internațional, care să asigure relațiile din-

tre toate țările pe principii de egalitate și echitate și

asigure accesul țărilor slab dezvoltate și în curs de

dezvoltare la tehnologiile moderne, la cuceririle per-

manente contemporane

... O direcție fundamentală a politicii externe româ-

ne este colaborarea și solidaritatea cu țările în curs de dez-

voltare, cu care conlucrează și pe plan internațional. În cadrul „Grupului celor 77” și mișcării de nă-

ștere, la activitățile cărora țara noastră participă cu

Rol de pionierat

România a atras, nu o singură dată, atenția asupra necesității soluționării, exclusiv pe cale pașnică, prin

stărilor conflictuale între state. În acest cadru, țara noastră a militat pentru rezolvarea pe cale politică a

... la Conferința de la Moscova, 1955

... „pacea”, după care în luna mai 1962, la p-

... în urma Elenei Ceaușescu, prim-ministrul și guvernului, pre-

... în 1962, la Moscova, pe

... (Liu Xiaomeng) Hanom, „chiar în te gîndu și pacea”, a p-

... și pe care sînt contribuția pe care amîni, din ne-

... în planul ideilor de progres și prosperitate de conștientizare și bună înțele-

... și pe care sînt contribuția pe care amîni, din ne-

... și pe care sînt contribuția pe care amîni, din ne-

... „Am mai spus la Simpoziu Tehno-

logia, prezidenția și comitetul

Nati. al României „Domeniul de

... și pacea” „Consider că în

... preparările actuale — din

... în a agrava și situației

internationale, la sperietea pericole

... și pe

... și pe, ca urmare a

... și pe, ca urmare a

... și pe, ca urmare a

... și pe, ca urmare a

... și pe, ca urmare a

... și pe, ca urmare a

... și pe, ca urmare a

... și pe, ca urmare a

... și pe, ca urmare a

I.O.

STANKESSAI - ROMANIA - PACE

trupașii din Orientul Apropiat încă de la declararea conflictului miștar din 1967. România — primul stat

București, din 1974 o reprezentanță permanentă a acestei organizații — a arătat că, în Orientul Apropiat, nu se poate însușii o pace justă și durabilă fără rezolvarea problemei palestiniene, fără recunoașterea celui poporului palestinian și autodeterminarea, la

scara internațională, drepturilor sale fundamentale și cu toate statele din regiune.

„România este în continuare în deplină solidaritate cu toate statele din regiune și cu toate statele din Orientul Apropiat”, a declarat ministrul de Externe, Andrei Gheorghe Măgulescu.

Ca șef european al delegației, ministrul de Externe a declarat că România este preocupată permanent de soluționarea conflictului din Orientul Apropiat.

„România este în deplină solidaritate cu toate statele din regiune și cu toate statele din Orientul Apropiat”, a declarat ministrul de Externe, Andrei Gheorghe Măgulescu.

„România este în deplină solidaritate cu toate statele din regiune și cu toate statele din Orientul Apropiat”, a declarat ministrul de Externe, Andrei Gheorghe Măgulescu.

„România este în deplină solidaritate cu toate statele din regiune și cu toate statele din Orientul Apropiat”, a declarat ministrul de Externe, Andrei Gheorghe Măgulescu.

„România este în deplină solidaritate cu toate statele din regiune și cu toate statele din Orientul Apropiat”, a declarat ministrul de Externe, Andrei Gheorghe Măgulescu.

Tinăra generație sub semnul devizei „PARTICIPARE, DEZVOLTARE, PACE”

„Tinerii din România sunt în deplină solidaritate cu toate statele din regiune și cu toate statele din Orientul Apropiat”, a declarat ministrul de Externe, Andrei Gheorghe Măgulescu.

„Tinerii din România sunt în deplină solidaritate cu toate statele din regiune și cu toate statele din Orientul Apropiat”, a declarat ministrul de Externe, Andrei Gheorghe Măgulescu.

„Tinerii din România sunt în deplină solidaritate cu toate statele din regiune și cu toate statele din Orientul Apropiat”, a declarat ministrul de Externe, Andrei Gheorghe Măgulescu.

„Tinerii din România sunt în deplină solidaritate cu toate statele din regiune și cu toate statele din Orientul Apropiat”, a declarat ministrul de Externe, Andrei Gheorghe Măgulescu.

„Tinerii din România sunt în deplină solidaritate cu toate statele din regiune și cu toate statele din Orientul Apropiat”, a declarat ministrul de Externe, Andrei Gheorghe Măgulescu.

„Tinerii din România sunt în deplină solidaritate cu toate statele din regiune și cu toate statele din Orientul Apropiat”, a declarat ministrul de Externe, Andrei Gheorghe Măgulescu.

[illegible]

...aşa încât forma de parcaş...
...se va putea concretiza...
...de asemenea...
...de asemenea...
...de asemenea...
...de asemenea...
...de asemenea...
...de asemenea...

The following table shows the results of the regression analysis for the dependent variable "Y". The independent variables are "X1", "X2", and "X3". The model includes an intercept term. The coefficients are estimated using ordinary least squares (OLS). The standard errors are shown in parentheses below the coefficients. The t-statistics are shown in brackets below the standard errors. The R-squared value is 0.85, indicating that 85% of the variance in Y is explained by the model. The F-statistic is 12.34, which is significant at the 1% level.

Variable	Coefficient	Standard Error	t-Statistic
(Constant)	1.234	0.456	[2.71]
X1	0.567	0.123	[4.61]
X2	-0.234	0.098	[-2.39]
X3	0.789	0.156	[5.06]

The overall fit of the model is good, as indicated by the high R-squared value and the significant F-statistic. The individual coefficients are also statistically significant, as their absolute t-values exceed the critical values at conventional levels.

propõe inexistente, com este caso desarmar.

Pacea, dezarmarea — obiective fundamentale

APR 1968 APR 1968 N A T ON THE
APR 1968 APR 1968 APR 1968 APR 1968
APR 1968 APR 1968 APR 1968 APR 1968
APR 1968 APR 1968 APR 1968 APR 1968
APR 1968 APR 1968 APR 1968 APR 1968

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side.]

[illegible][illegible]

Delna Topor

Memoria mereu vie

a istoriei de lupta eroica

pentru independenta

si propășirea patriei

Armata română în revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din August 1944

General-locotenent dr. Ilie Ceaușescu

Revoluția de eliberare socială și națională antifascistă și antiimperialistă declanșată de întregul popor român la 23 August 1944 sub conducerea partidului comunist reprezintă în istoria națională un eveniment de hocart, cu rezultate hotărâtoare în evoluția ulterioară a României. Revoluția din August 1944 este relatată în Hotărârea Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind cea de-a 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă.

A deschis o eră nouă în istoria mult mîrlărită a poporului nostru. Acționând cu încredere și forță pentru zdrobirea maghiilor de război hiterista, poporul român și-a afirmat încă o dată, cu strălucire glorioasă, voința sa de luptă pentru scuturarea yugului dominației străine, pentru dezvoltarea liberă și suverană, împotriva forțelor surprizoare, a politici de înroșire a popoarelor.

În pregătirea declanșării și desfășurării victorioase a revoluției de eliberare socială și națională, partidul comunist a desfășurat o activitate susținută energetic de mare amploare pentru formarea unui larg front politic național capabil să asigure unitatea și naționalitatea luptă pentru libertate. În acest scop, avînd trupe coloană vertebrală, Frontul Unic Muncitoresc, prin care partidul comunist realizează unitatea de acțiune a clasei muncitoare, s-a constituit. În vara anu-

lui 1944, cea mai largă coaliție de forțe politice democratice, antifasciste, făptuită vreodată în arena publică românească. Această coaliție, în care figurau și forțele partidului comunist — forța politică cea mai profund atășată intereselor naționale fundamentale — cauzei independenței suverane și unității țării — și-a stabilit un program precis de acțiune revoluționară, care coincidea, practic, cu platforma de luptă a mișcării de rezistență națională înfățișată nașun de către comunisti încă din anul 1941. În Declarația de constituire a Blocului Național Democrat din luna 1944 se arată că obiectivele primordiale ale luptei poporului român în această etapă istorică erau: încheierea armistițiului cu Națiunile Unite „în baza oferte făcute de aliați”, ieșirea țării din războiul hiterist și eliberarea ei de ocupația germană, alăturarea ei la Națiunile Unite și „stabilirea independenței și suveranității naționale”. În scopul atingerii acestor obiective de interes național suprem se impunea nișturarea regimului de dictatură antonesciană și înlocuirea lui cu un regim constituțional democratic pe baza acordării drepturilor și libertăților civile tuturor cetățenilor țării.

O însemnătate de prim ordin pentru pregătirea, declanșarea și desfășurarea victorioasă a revoluției din August 1944 a avut-o alăturarea armatei țării de către partidul comunist în fruntea unică de luptă și încrengu-

lui popor pentru îndeplinirea obiectivelor momentului istoric. Este meritul covârșitor al partidului comunist de a fi apreciat, cu luciditate și competență complexă, situația politică și militară a României și de a fi stabilit că „salvarea țării” de la o „adevărată catastrofă națională” era posibilă prin ruperea întregului popor și armatei române. Prin aplicarea acestei concepții, partidul comunist depășea normele dogmatice existente în teoria și practica revoluționară a vremii, potrivit căreia o revoluție trebuia, în mod necesar, să înceapă cu sfărșitul armatei și artizanaților statari și vechiului regim și în acest domeniu, partidul comunist vedea necesitatea unei uriașe de originalitate, evadând din orientarea sa de fond privind înșurubarea adevărată a revoluțiilor social-economice și politice naționale. Refuzul aplicării mecanice a unor modele revoluționare valabile în alte împrejurări și condiții istorice.

Acastă eretice originală și profund patriotică a partidului comunist față de optare a fost exprimată cu încredință în apele adânci în martie 1944, comandamentul de mare unitate, generația ofițerilor și soldaților armatei noastre, „născuți suprem naționali” — se scria în speșul P.C.A. — care ca România firea nici o îndreptare să rupă alianța cu Hitler și să întoarcă armele împotriva nemișilor dușmani comuni ai Națiunilor Unite și ai României. Numai astfel se va vindeca țara, și poporul, și arma. A marea și comandantul și poartă o mare răspundere și trebuie să și îndeplinească imediat datoră patriotică. Poporul nu va uita pe cei ce au fost alături de el în cazul deciziei.”

Acționarea armatei de partea revoluției, lupta ei heroică, alături de popor, pentru eliberarea socială și națională au fost posibile astfel datorită acțiunii conștente și semnificative a partidului comunist, este și unul întreg complex de factori, dintre care cităm: tradiție seculară a stăruirii optii naționale alături de întregul popor în lupta împotriva dominației străine, pentru

bertate, independență și unitate; compoziția socială a armatei, o ogindă fidelă a societății românești în care, numericăște, predominau clasele producătoare de bunuri materiale și spirituale; scara de apăsător profund anglicizant și antidecatoristă din rândurile militare care conștientizau pericolul grav care li reprezenta, pentru viitorul României, războiul împotriva Națiunilor Unite; dorința ardentă a întregului organism militar național de a decanta lupta pentru a bătăliea țării de nord-vest a țării, smulși semănașii prin edictul Dictat fascist de la Viena din 30 august 1940; etc.

În condițiile interne și internaționale favorabile din vara anului 1944, bătăliea se pe unanimitatea de voință și acțiune a întregului popor pe care o înfăptuie în perioada anterioară, partidul comunist a hotărât, la 23 august 1944, să declanșeze revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiliberistă. Dictatura antonesciană a fost răsturnată și înlocuit un nou regim de drepturi și libertăți democratice. Româniea, în virtutea dreptului imprescriptibil al națiunii state de a lua toate măsurile în vederea apărării independenței și suveranității naționale, a început imediat lupta împotriva Germaniei hitleriste. Apoi, cum sublinia Decretul Partidului Comunist Român, dată publicită: la declanșarea revoluției „în cunoștință nevinovată cu fărâșele hitleriste, Partidul Comunist din România chema muncitorimea, țărănimea, intelectualii și pe toți cetățenii României la oprită fieri erupție, cu toate armele, împotriva dușmanului de moarte al poporului român, pentru asigurarea victoriei sale.”

La chemarea partidului comunist a patriei armatei române, ca un singur om, a întors armele, fără nici o defecțiune sau rezervă, împotriva fărâșelor militare hitleriste, angajând cu eroism și abnegație, alături de întregul popor, lupta pentru a bătăliea țării. „Acționând în deplină unitate cu detașamentele de

împrejurimile nordice ale Capitalei, unde forțele revoluționare românești au eliminat, pînă la 28 august, orice prezență militară hitleristă. În interiorul orașului, trupele române, sprijinite de patrioții civili, au atacat și lichidat rezistențele hitleriste constituite în diverse edificii publice — la Prefectura de Jov, la Școala Superioară de Război, în hoteluri etc. —, luînd prizonieri numeroși militari hitlerizi și capturînd cantități importante de armament și tehnică de luptă. Acțiunile militare din interiorul Capitalei s-au desfășurat în condiții de violențe atît de aspre ale Luftwaffe germane. În zona Băneasa-Tunari-Oceni, hitlerizii constituiseră o puternică grupă de forțe destinată să execute ordonul dat de Hitler în noaptea de 23/24 august 1944: „de a doborî pînă la urmă sub care hitlerizii au desemnat revoluția română”, a captura pe rege și camera de la palat și de a constitui un nou guvern în frunte cu un general „fiogerman”. Forțele inamice de la nord de Capitală au încercat să pătrundă în oraș, în dimineața de 24 august 1944, dar au fost oprite. În zilele următoare, gruparea inamică din zona Băneasa-Oceni a fost supusă unor atacuri concertate ale trupelor române, și a fost lichidată. Urmările războiului au fost, însă, clăturate de scăderea spre nord, au fost capturate în după-amiaza de 28 august la Gherghița-Prahova. În luptele din zona Capitalei, forțele românești au provocat inamicului pierderi grele în morți, și răniți și au capturat 6 998 de prizonieri (între care 7 generali, 536 ofițeri și 1 282 subofițeri). Forțele române au înregistrat pierderi cîrmite la aproximativ 1400 militari (morți și răniți).

În Valea Prahovei, luptele au fost, de asemenea, deosebit de aprige. La Ploiești, Cîmpina, Tîrgșor Braș, Bucov, la Păulești, Văleni de Munte sau Sînic și o altă locație, trupele române, cu sprijinul activ al detașamentelor de patrioți inarmați, au nimicit sau capturat o importantă grupă de forțe dușmane (aproximativ 29 000 de militari). Victoria obținută de forțele revoluționare românești în zona prahoveană — unde se aflau terenuri petrolifere și instalații de rafinare a petrolului, de o mare însemnătate în ansamblul

celui de-al doilea război mondial — a avut o importanță cu totul deosebită. O lucrare scrisă de un grup de fost generali ai Wehrmachtului sublinia referitor la pierderea zonei petrolifere din România: „Din punct de vedere al economiei de război, aceasta a fost pentru Germania cea mai gravă lovitură se poate spune chiar lovitură decisivă”.

Și în alte zone ale țării, acțiunile militare declanșate de trupele române cu sprijinul populației au fost finalizate prin nimicirea sau capturarea forțelor inamice. În Barăgan, luptele au avut o desfășurare complexă, forțele noastre angajînd atît grupările inamice care staționau în această zonă, cît și numeroasele caioane germane care se retrăgeau precipitat de pe frontul din Moldova și se căutau scăparea, fie peste Dunăre în Bulgaria, fie, prin tracătoarele Carpaților în Transilvania, în vîile proprii. În consecință, forțele române au lichidat, într-o primă etapă, garnizoanele inamice — la Slobozia, Jandrița, Barăganu Leu și Cătrăș, Gurgu ș.a. — și apoi au angajat nume de mare notorietate motorizată frînându-le și nimicindu-le pe părți — la Stîlpu, Pogonale, Albești, Slobozia, Cătrăș, Oltenița. În desfășurarea acestor lupte, trupele române au primit un sprijin prețios din partea detașamentelor populare inarmate, care s-au angajat cu hotărîre în lupta pe viață și pe moarte cu dușmanul. Au fost luate numeroși prizonieri: la Oltenița — circa 600; la Cătrăș — aproape 6 500; la Cloșnești — 500; la Treiteni, Gișeni și Florești (Jov) — peste 1000.

Pe teritoriul dintre Dunăre și mare, luptele desfășurate împotriva inamicului au avut ca obiectiv atît lichidarea garnizoanelor ocupante din localități și a coloanelor de trupe germane scăpate din zona frontului, cît și neutralizarea puternicei forțe maritime din Marea Neagră și fluviile de pe Dunăre. Astfel că, la fel ca și în alte zone ale țării, la aceste înclăștări au luat parte categorii variate de trupe — grăniceri, marinari, aviatori, artileristi, infanteriști, pontonieri etc. — cu sprijinul neapreciebat al formațiunilor de luptă patriotice. La Constanța și Medgidia, la Cernavodă și

Minerale, la Negru Vodă și în alte locuri, trupele noastre au obținut victorii strălucite. Până la sfârșitul lunii august, când intrase zonă a Dobrogei a fost a beretă. Forțele revoluționare române au luat prizonieri peste 10.000 de militari inamici.

Luptele împotriva forțelor fluviiale inamice nu s-au desfurat doar pe segmentul dunărean care mărginește Dobrogea. Trupele române au statat convoaiele de nave dușmane care încercau să se scurgă în amonte pe fluviu în toate porturile românești: Oltenița, Gurgu, Corabia, Bachet etc. Totodată, monstrelor noastre au desfurat ample acțiuni militare pe fluviu, soldate cu scufundarea sau capturarea a zeci de nave inamice încărcate cu trupe sau material de război.

În Occident și în sudul Munteniei, forțele noastre au lichidat cu rapiditate prezența militară hitleristă în înclăștrărea și victorioasă la Șimian, Hârșova și Vaslui. În aceste locuri, trupele noastre, cu sprijinul forțelor populare, au capturat sute de militari inamici și importante cantități de material de război.

O deosebită importanță pentru avansul ulterior și operațiunile militare împotriva Wehrmachtului a avut victoria obținută de forțele române în zona defensivă Dunării, la Porțile de Fier. În acest spațiu, comandamentul hitlerist intenționa să realizeze joncțiunea între două grupuri strategice germane — una operațională pe teritoriul românesc, cunoscut în literatura și Grecia —, încredinșându-le misiunea de a opune rezistență pe un front amenajat pe cîrmă Carpați și în Balcanii Occidentali. Lupte grele pentru a birui această zonă au desfurat trupele noastre la Gura Văii, Orșova, Vlăcișorova, Moșdovă, Vele și în alte puncte. Victoriile trupelor noastre în operațiunile Porților de Fier ale Dunării, conjugate cu biruințele obținute în sudul Transilvaniei și în Carpați și în Banat, a determinat apăsător planul strategic hitlerist în sudul Transilvaniei și în Banat. Forțele

române au avut o dublă misiune: pe de o parte, să nimicască ori să captureze grupările hitleriste din aceste regiuni și, pe de altă parte, să împiedice pe urundarea unor forțe dușmane de dincolo de frontiere sau de peste linia de demarcație româno-ungară impusă României prin Tratatul de la Viena. În îndeplinirea acestor misiuni, trupele române în cooperare cu forțele populare, au desfurat lupte victorioase la Brașov, Premer, Sibiu, Sebeș, Alba Iulia, Vîșeu de Jos, Alud, Abaluz, Arad, Căpâna, Caransebeș, Radna, Lugoj, Rădăuș etc. Înalta misiune care le-a fost încredințată a fost executată exemplar, munci, Carpați rămînînd în stăpînire noastră, fapt ce a avut o însemnătate remarcabilă în desfurarea celui de-al doilea război mondial.

Concomitent, în această zonă, trupele române au trecut la ofensivă și au biruit la 30 august 1944 primele porțiuni din pînîntul transilvan răpit de fasciști prin ordonul Tratatului de la Viena. Comandantul Corpului de Munte a raportat plin de mîndrie Mareșului Stat Major aceste fapte de arme. „Astăzi, 30 august 1944, când se împlinesc 4 ani de la căderea primelor orașe din Ardeal de către armata noastră, în sectorul Brașov s-au trecut granițele împuse de Tratatul de la Viena prin luptă și s-au ocupat primul obiectiv pe linia nord Vîșeu — sud Sîncraiu — 2 km nord Bîrlad — și apoi Bîrlad”. Era începutul epopeei glorioase a biruirii pînîntului transilvan răpit prin la 30 august 1944, pe care armata noastră, aprinsă de întregul popor mobilizat de înclăștrărea chemare comună „Totu pentru front, totul pentru victorie” a vă scris în pe rîndurile armatei.

O importantă operație militară a fost executată în zilele 23—24 august 1944. Trupele române alinate la începutul insurecției s-au ardat la sud a frontului sovieto-german. La ordinele Mareșului Stat Major, ele au ieșit din noaptea de 23 spre 24 august rapoartele spre sud, deschizîndu-și drumul cu armele în fața rezistențelor hitleriste. Unele unități și mari unități au început lupta în sectoarele care se găseau împotriva nemului — cum a fost cazul detașamentului din zona Bîrlad.

Memoria morcu vie

a istoriei de lupta eroica

pentru independența

și propășirea patriei

ROMÂNIA

23 AUGUST 1944 în conștiința lumii

În eludul statelor care și-au gravat pentru totdeauna numele în marea epopee antifascistă, România se înscrie la loc de cinste alături prin glorioasa revoluție de eliberare socială și națională, antifascistă și antimperialistă, care a avut profunde implicații asupra desfășurării celui de-al doilea război mondial, dar și prin contribuția adusă de armata română, sprijinită de întregul popor, la înfrângerea asupra Germaniei naziste. Aportul României la cauza nobilă a înfringerii maginilor de război hitleriste s-a bucurat de o largă recunoaștere și apreciere pe plan internațional. Reluând acest fapt tovarășii Nicolae Ceaușescu arată „Lupta eroică a poporului român împotriva Germaniei hitleriste, contribuția sa prețioasă la victoria asupra fascismului și-au găsit o largă recunoaștere în opinia publică internațională”.

Și într-adevăr, prin dimensiunile sale interne și internaționale, prin consecințele și învățămintele ei, celula istorică românească din august 1944, cu corola sa de participare a armatei române la înfrângerea Reichului nazist, a avut un amplu răsunet peste hotare atrăgând atenția întregii lumi asupra României. Ziarul sovietic „Pravda” consemna, în aceste zile, cu deplină simțăminte, că în România se petrec evenimente care nu pot să nu atragă atenția, e deosebită deoarece faptele „depășesc cadrul României” indiferent de proveniență, părți aliate, fără neutre și chiar inamice, aprecierile strălucite sînt unanime în a recunoaște nu numai consecințele actelor istorice românești asupra desfășurării cursului războiului, evidentiind, totodată, prețioasa contribuție a poporului român la victoria asupra fascismului.

Interesul manifestat peste hotare față de actul memorabil al poporului român, de acum 40 de ani, este datorat faptului că el a intervenit în împrejurările în care cum avea să sublinieze reprezentantul sovietic la negocierile de pace de la Paris când „nu erau încă evidente perspectivele dezvoltării viitoare a evenimentelor” și fiind „aorta Germaniei hitleriste era departe de a fi clară”. Raportăm, în acest context, remarca unui ziar din India, care la 28 august 1944, referindu-se la acțiunea istorică a românilor, semnala: „Ei par să fi știut bine momentul. Din punctul de vedere al aliaților ei erau sigur bine aleși și aliații ar trebui să le fie recunoscători”.

Cele semnals erau ntru totul evidente deoarece în ajutul actului revoluționar din august 1944, din România, Germania nazistă, deși primise lovituri puternice și pierduse inițiative strategice, dispunea încă de un teritoriu relativ întins, de forțe armate înau mînd milioane de oameni și resurse mari pentru producția de armament și tehnică militară. Așa se și explică satisfacția și bucuria cu care opinia publică antifascistă de pretutindeni a salutat aderarea României la coaliția antifascistă, vizînd în aceasta o accețiune a superiorității de forțe în favoarea Națiunilor Unite.

Astfel, postul de radio american pentru Europa unificată, în nopțile de 23 spre 24 august: „De acum înainte, România este un nou aliat în tabăra Națiunilor Unite, ea manifestîndu-și voința de a se alătura la lupta ce se duce împotriva inamicului comun” în zorii zilei de 24 august, postul de radio Londra comenta, în feul următor, evenimentul major din țara noastră: „România a trecut acum în rîndul Națiunilor Unite, care upă astăzi pentru civilizație, împotriva scăpirii Europei de către germani. Fața României constituie un act de mare curaj și acest act va grăbi sfîrșitul războiului”. Concordanța în timp a insurecțiilor de la Paris și din România a stîrnit interesul patrioților francezi față de evenimentele din țara noastră. Și rez despre aderarea României la coaliția antifascistă — scria, la 24 august, ziarul „Le front national” —, „care acceptă în plină insurecție a Parisului — se va umple de bucurie pe luptătorii noștri”.

În timp ce evenimentele din România erau salutate cu căldură și simpatie de forțele democratice și antifasciste de pretutindeni, ele au produs o puternică

sprijin și daruri în război la concurența nazistă. Autoritățile militare hitleriste, comențind consecințele acțiunilor revoluționare din țara noastră pentru mijlocul de război, conchideau: „21 august înseamnă nu numai și nu este pierderea unui aliat, ci mai ales zdrobirea unui nou adversar”.

Observatori și comentatori din țări străine au remarcat chiar de la început, impecabil operativ și măsurat strategic cele trei etape: României de partea Națiunilor Unite și ale înfrângerii ei în războiul contra Reichului și aliaților lui. Astfel, o primă consecință a desfășurării victorioase a revoluției de eliberare socială și națională antifascistă și antimonarhice din România declarată în împrejurări favorabile creșterii ofensive armatei sovietice la cîmpul de sud al frontului sovieto-german, a reprezentat o spulberare a sențențelor Comandamentului nazist de a stabili frontul pe teritoriul românesc, înierșii fiind spații de posibilități folosite astăzi în strategiile de apărare pe care le oferă spațiul geografic românesc. „Nădărușii pe pământul românesc — evoca radio Moscova — nădărușii n-au reușit să repete evenimentele care au avut loc în țările de nord în vara anului 1943. Ei n-au reușit să distrugă armata română și să ocupe principalele poziții strategice”.

Pe lângă faptul că Germania a pierdut importante poziții strategice cheie, remarcabile au fost consecințele actiunii eroice pioniere românești în ceea ce privește anihilarea și eliminarea unor importante forțe umane și tehnice ale inamicului. Între 21 și 31 august 1944, armata română și formațiunile de luptă patriotice au curățat de inamicul hitlerist două teritorii din teritoriul de atunci al țării: sudul Munteniei, Oltenia, Banatul, sudul Transilvaniei și Crișana. În numai o zi de acțiune înfruntată, efectivele germane scăzute din luptă se cifrau la peste 61.000 de oameni, prizonieri și morți, echivalând cu circa 6 divizii. Răspunsul la arma ale poporului român erau urmările și comentariile peste hotare zi de zi. Ziarul comunistilor francezi, „L'Humanité”, în numărul din 28 august 1944, și anunța cu satisfacție cititorii că românii „au gonit pe germani din București”. Alte agenții și organe de presă străine semnalează eliberarea Ploieștiului și a zonei din Valea Prahova. În departata China un ziar își informează cititorii că trupele române desfășoară acțiunile la Constanța, de-a lungul Mării Negre. Impotriva trupelor germane! Ca într-un film se derulau în publicitate străină a acelor vremuri. Numele ale localităților românești, remarcate prin luptele purtate împotriva hitlerizatorilor.

O altă consecință majoră a evenimentelor din România — comentată pe larg peste hotare — este aceea că insurecția română prin închiderea tuturor rezistențelor germane de pe 21 din suprafața de atunci a țării, a deschis calea transferului frontului, de către comandamentul sovietic cu circa 800 km spre sud-vest adică din zona Podgorye-Galați-Tulcea până la frontiera cu Bulgaria, Iugoslavia, Ungaria și pozițiile separate de trupele române în Podgorye, Transilvania și vest de Carpați Occidentali. Evoluția evenimentelor din România, cu începerea de la 21 august 1944 — apreciază pe bună dreptate, istoricii mării sovietice — „a crescut în ansamblu condițiile politice și militare favorabile pentru acțiunile Armatei Roșii”. Referințele se tot la acest „punct al înfrângerii internaționale a acțiunii de la 21 august din țara noastră, de o forță superioară franceză” într-un articol intitulat „România

alături de Națiunile Unite”, conchideau că, prin victoria forțelor insurecționale, înaintarea trupelor sovietice pe teritoriul românesc eliberat s-a transformat într-un adevărat mare strateg. „Armata sovietică au putut să străbată țara în mare cu arma pe umăr îndreptându-se spre Ungaria și Bulgaria și concentrându-se în centrul și vestul Transilvaniei”.

Alungarea trupelor germane de pe un spațiu de circa 150.000 de km², însumat cu marele câmp de către trupele române a unui „cap de pod transcarpatic”, înclină pe o suprafață de 50.000 km², au contribuit la prăbușirea frontului din sud-estul Europei, la deschiderea unor noi direcții strategice spre Balcani și Europa centrală la grăbirea înfringerii dăpline a Germaniei hitleriste. Acest fapt a fost apreciat și înțeles și în moduri superlativ peste hotare. Rașna în acest context este din aprecierile vremii. Astfel, postu oficial de radio al Angliei sublinia la 24 august: „Prin înfrângerea din luptă a României... întregul edificiu nazist din Balcani începe să se destrăleze. Consecințele pentru victoriile mari a războiului sînt necontenabile. Costul României va fi un exemplu de valoare pentru Bulgaria, Finlanda și Ungaria”. La rândul său, postu de radio din New York exprima la 19 septembrie 1944, opinia că „deszestrul german din România a pus capăt soartei armatei Reichului din Balcani. Prin trucerile României de partea aliaților drumul de sud-est care duce la Budapesta, Praga și Viena, este deschis. Este, deci, legim că poporul român a izbucnit în momentul de față un sentiment de satisfacție, că că România are o contribuție însemnată la grăbirea sfârșitului. Este o contribuție de care poporul român poate să se felicite”. Ziarul francez „Le Parisien Libéré”, în numărul din 27 august conchide: „În istoria României va avea onoarea de a fi prima în Balcani care a dat semnalul pentru... a grăbi prăbușirea germană, a rădăcinii standardului eliberării în această parte a Europei. În același spirit ziarul va, în „Der Bund” din 25 august releva: „Căderea din România constituie cea mai mare biruință în războiul forțelor germane. Din acest moment se poate conta pe înfrângerea ei rapidă”. Asemenea aprecieri la înfrîngerea și în publicistica vremii din țări aliate pe site contemporane. În acest sens, ziarul argentinian „La Nación” remarca, la 26 august 1944, că „acțiunea română deschide o breșă în sud-estul frontului hitlerist prin care nu vor întârzi să în precipite celelalte țări hitleriste. Aceasta onoare și acest risc — subliniază ziarul — l-au revenit României”. Sintetizând aceste aprecieri, ziarul sovietic „Pravda” scria, la 28 august 1944: „Importanța înfrîngerii României din Axe deschide cadrul României. Presa străină are dreptate să spună că această înfrângere prăbușirea întregului sistem german de apărare în Balcani”.

Într-o clipă de timp armata germană au fost nevoită să recunoască gravitatea consecințelor provocate armatei și aliaților ei de acțiune memorabile a poporului român. Într-un raport înaintat lui Hitler generalul Keitel și Guderian apreciau că evenimentele din România „pe lângă consecințele imediate de ordin militar au produs în acest timp o răsturnare de fronturi extrem de periculoasă care va duce la pierderea teritoriului nu numai al României, ci și al Bulgariei, Iugoslaviei și Greciei — punând în pericol toată armata germană din Balcani”.

Publicistica străină evidențiază, de asemenea, că adăierea României la coaliția antihitleristă a contribuit și

Pentru independența și propășirea patriei

accentuare a raportului de forțe în favoarea noastră și din punct de vedere economic. Din acest moment Germania nazistă a fost pilită de boghișii răsăritici româniști, ei fiind puși în fruntea efortului economic al României în vederea finalizării războiului. Constatând acest fapt, revista sovietică „Krasna Rabocăia” scria la 1 septembrie 1944 că „înfrângerea nazistă în România va avea, de asemenea, pentru Germania, și mai grele repercusiuni economice. Udată cu România, nemșii au pierdut și pe noi și gâtul românesc în economia germană de război. Acest lucru produce un gol atât de mare, încât nu este în importanță nu poate fi estimat acum”. Simplificăm acest aspect și cu o apăsătoare arătare a războiului de război, care nota că pentru Germania pierderea Polonoșului atrage după sine pierderea egală regimului petrolier românesc. Astfel susținea că „dăpărare o treime din disponibilul de petrol, restul fiind fabricat de uzinele de benzină”. Acest desastru va avea repercusiuni rapide asupra tuturor frontierelor.

Influența externă a evenimentelor din august 1944 în România s-a resimțit cu putere pe plan politic, determinând o schimbare a cîrrei regimului. În țările legate încă de Germania nazistă, în Bulgaria și Ungaria de conducerea a se mișca de rezistență subliniat în numeroase apeluri manifeste și arătate că „trezirea României de partea aliaților, oră a doua noastră Bulgaria, în înțelegerea depășită, că se arată noi creștin. În speță în România a provocat o urmare și panie în rândurile concurenților fasciste, că ceea ce a făcut poporul român trebuie să facem și noi. Astfel de la 23 august 1944 din România a avut mare rezonanță în Ungaria. Evenimentele din România se nota într-un raport din 11 august a lui, iar horthyistele din Budapesta au zguduit Ungaria și au produs un considerabil efect distructiv în sursele nemților „deoarece în mod neînduplecat au pus în fața poporului ungare... evenimentul istoric de a urma exemplul românesc”. Totuși, spre a se evita repetarea evenimentelor din România, au fost aduse la conducerea Ungariei elemente mai fidèle Germaniei naziste.

Actul istoric al poporului român de la 23 August 1944 a stimulat mișcările de rezistență din Ungaria și în Albania, Cehoslovacia, Polonia, fiind apreciat în mod adecvat în țările respective. Ziarul iugoslav „Borba” aprecia că „prin însușirea românească a dat o nouă și serioasă forță din Balcani și cel de al doilea Reich. A fost străpuns întregul sistem de apărare al armatei fasciste și a fost grăbită înfrângerea ei.”

În ziua de 25 august 1944, uniunea semnificativă a acțiunii României „pentru evoluția nu numai a situației noastre în Balcani dar și a orientării politice pe care o urmează aliații în sud-estul Europei”. Asemenea aprecieri s-au făcut și în celelalte țări. La rândul lor, succesele raportate de armata de eliberare națională iugoslavă și de acțiunile de rezistență albaneze, grecești, poloneze, cehoslovace au dus, alături de înfrângerea trupelor aliate, la imobilizarea a numeroase efective și mijloace ale Germaniei și au limitat posibilitățile Wehrmachtului de a transfera forțe masive din această zonă spre România.

Revoluția de eliberare socială și națională din august 1944 a însemnat pentru poporul român începutul războiului antihitlerist. În cursul celor 240 de zile

de luptă armata română alături de armata sovietică a alungat, prin lupte grele, trupele hitleriste-horthyiste din partea de nord a Transilvaniei, derobând întregul teritoriu al patriei, a luptat până la eliberarea Ungariei, Cehoslovaciei și Austriei, luptând cu eroism până la înfrângerea definitivă a Germaniei fasciste. Efortul militar deosebit al României în războiul antihitlerist rezultă din indicatorii numerici și efectivii angajați în luptă, care de la 23 august 1944 și până la victoria finală au totalizat aproape 540.000 de oameni, para noastră eluându-se, sub acest aspect, la valorile cele mai ridicate în rândurile statelor care au înfruntat Germania hitleristă.

Vite și armata română în mare începea cu marea din războiul german-român și român-sovietic. În războiul antihitlerist s-au bucurat de o înaltă apreciere din partea aliaților antihitleriste. Numeroase ordine de zi ale Comandamentului Suprem Sovietic și comunitate de război au evidențiat dirigența și eroismul trupelor române. Peste 190.000 de ostași și ofițeri au fost distinși cu ordine și medalii sovietice și multe sute mii cu decorații cehoslovace și ungare pentru faptele lor de armă. O deosebită apreciere a conținut și par. noastră la înfrângerea nazismului și a gloriei exprimate în Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al RSS din 6 iunie 1945 prin care sefului statului român s-a conferit Ordinul Victoriei, cea mai înaltă distincție de război sovietică, pentru contribuția sa la victoria înfrângerea nazismului și a puterii României spre ruperea cu Germania hitleristă și a alianței cu Japonia. În cuprinderea nu se precizase că în înfrângerea Germaniei.

În Marea Britanie, Arthur Eden, ministrul de externe, declara la 29 septembrie 1944, în Camera Comunelor, că „România a dat un ajutor substanțial cauzei aliaților”. La 7 ianuarie 1945, radio Londra aprecia că „dintre națiunile care luptă împotriva Germaniei hitleriste, România se situează azi în al patrulea rând în ce privește numărul de ostași care participă la bătălia de distrugere a nazismului”.

Contribuția României la încheierea victorioasă a războiului confagiat s-a bucurat de asemenea de aprecieri pozitive în rîndu opiniei publice franceze. Doi autor francezi, generalul Cochet și colonelul colonelul Paquier, în un articol pe care l-am mai evocat, scriau: „În timp de două luni și zece zile, cele mai mari de la 23 august 1944 până la 14 mai 1945 forțele române au luptat alături de armata sovietică. Francezii care au luptat alături de românii în timpul războiului 1914-1918 au putut să aprecieze puterea lor de rezistență unitară în mod atât de puternic în luptă înfrîngerea nazismului din 13 aprilie 1945, postul de radio Paris aprecia că „România a determinat, prin contribuția ei, o scurtare a războiului cu cel puțin șase luni”. Căci s înțelegă a acestor aprecieri și al. Defenso de la France și manifestă convingerea că prin contribuția sa la războiul antihitlerist România „este sigurată să regăsească în ora păcii simpatia din partea aliaților”.

Puncte de vedere asemănătoare au fost emise și în alte țări, ca Cehoslovacia, Grecia, Turcia, Italia, Suedia ș.a.

Totodată aceste mișcări pe care le-am evocat, precum și multe altele, atestă o înfrângere semnificativă a inter-națională a actului de la 23 August 1944 al poporului român și contribuția sa la victoria în războiul antihitlerist.

Dr. Gheorghe Ungureanu

*Memoria mereu vie
a istoriei de luptă eroică
pentru independentă
și propășirea patriei*

Anii de după primul război mondial s-au cunoscut și cunoscut. În viața politică din unele state europene s-au forțat puterile reacționare, fasciste și de extremă dreapta. Astfel: rînd pe rînd, în Ungaria (1920), Italia (1922), Bulgaria (1923), Portugalia (1926), Polonia (1926), Iugoslavia (1929) au venit la putere regimuri dictatoriale sau fasciste. În anul 1933 în centrul Europei, în Germania, a fost instaurat regimul nazist, veritabil cel mai reacționar, mai agresiv și mai antiuman al fascismului internațional. A urmat apoi instaurarea unor regimuri fasciste sau totalitare în Austria (1931), Grecia (1936), Spania (1939), concomitent cu recrudescența în alte țări de pe continente a mișcărilor fasciste și de extremă dreapta. „Fascismul arecă sovietismul”. Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, prezintă în Republica Socialistă România — a putut triumfa într-un mare număr de state, atât datorită unor cauze economico-sociale, cât și lipsei de un stat și clasei muncitoare, a comunistilor și socialistilor, a celorlalte forțe democratice antifasciste.”

Pe plan internațional, perioada care a urmat venirii nazismului la putere în Germania a fost marcată de numeroase incidente flagrante ale tratatelor de pace, de acte de agresiune săvârșite de Germania și de aliați ai săi — Japonia și Italia — împotriva unor țări și popoare din Europa, Asia și Africa, de aceea unele, în viața politică internațională, s-au forțat agresiv, au rămas și revizioniste, de creșterea pericolului izbucnirii unui nou război mondial. Astfel, Japonia militaristă care încă din 1931 declanșase un război de cucerire în Manciuria, și-a extins agresiunile împotriva Chinei iar Italia a atacat în 1935, Europa. În Europa Germania hitleristă a început să ducă o politică de încălcare grosolană a prevederilor tratatelor de pace, de pregătire militară intensă de revanșă și de instigare la război de revizuire teritorială. În acest scop, ea s-a retras de la Conferința de dezarmare și din Liga Națiunilor, a reînălțat Rhenania etc. La 25 octombrie 1935 Germania și Italia au semnat un acord care constituia constatarea blocului militar agresiv „ Axe Roma-Berlin ” în juru cărui s-au început să graviteze toate statele revizioniste din Europa.

Această evoluție a situației internaționale, ce pune în pericol ordinea politico-teritorială existentă, a provocat o profundă îngrijorare în România. Marele Unire, pe care poporul român o realizase în 1918, după lupte îndelungate, se afla în pericol, independența, suveranitatea și integritatea țării erau direct amenințate de politica agresivă a țării lor fasciste și revizioniste. În mod obiectiv, politica externă a României avînd drept la fundament, apărarea marii lor cuceriri ale poporului român era apasă politic.

CEAUSESCU ROMANIA PACE

de forță în relațiile internaționale războiul fascist și revizionismul. De la tribuna parlamentului român Nicolae Titulescu demasca semnificația profund reacționară a convingerilor lui C. I. Paroianu: „... revizionismul — decorațiunea de piamaș și patriot — este pentru România numai amputarea mîinii stîmpește. Revizionism este amputarea artelor unghiilor la care nu neamul nostru tocmai în epoca în care a ajuns să devină unitate. Din nedreptățile istorice suferite de poporul nostru unul care nu fost ferit de ele

burgheziei românești, grupări la fasciste din România, în special „Garda de fier” au cunoscut, în deceniul al IV-lea, o puternică activitate, chiar și atunci cînd în fața marelui și al micului se vedeau noile aderențe și se gîndeau chiar la scăderea puterii în stat. Oricum, în deceniul al IV-lea, în România, în fața poporului român, au apărut naționalismul și tradiția de libertate de a se opune expansiunii forțelor fasciste și revizioniste care amenințau grav independența și suveranitatea națională integritatea teritorială a țării.

vor să deducă printr-o pentru țara lor. Nu nu ne revendicăm ranguri aristocratice în viața internă. În schimb nu vom renunța niciodată la egalitatea cu ceilalți, așa de greu cîștigată și celor care ne vor besea de întoarcerea în trecut pe care revizionismul răspundem trecutul a fost al nostru, prezentul nu este al nimănui, iar viitorul nu ne dăm, căci este cel mai scump bun din ceea ce avem.”

Simulate de succesele obținute de fascismul internațional și bogat atipendiate de cel de al treilea Reich, precum și de unele cercuri ultrareacționare ale

Casa muncitoare din România era ridicată. În acele momente grele, la înălțimea sarcinilor sale istorice, devenind coloana vertebrală a mișcării antifasciste. În jurul ei s-au grupat forțele sociale și politice diverse: masele populare neprovietate, țăranii intelectuali funcționari. Pe poziiile partizanice fascismului s-au situat și un reprezentant al burgheziei, care au născut pericolul de reprezentare pentru țara fascistă, revizionismul. Germania nazistă și agenturile sale din România.

De la început, masele populare din România nu au

În nu mai exista nici un loc liber: grad na și chiar
măzile dîmprejur erau, de asemenea, pline de o
nien. Deasupra mușim aduna și se ridicau stăguri
și pancarte cu revendicări muncitorești și cu
chemări antifasciste, purtate de muncitorii comunisti
socialiști și social-democrați, de membri ai breșelor
„Vrem mărirea salariilor”, „E ora de muncă”, „Jos fa-
șismul”. Să sperăm granițele împotriva agresorului
naționalist. „Trăiască pacea”, „Trăiască independența
națională a țării”, „Unire cu toate popoarele demo-
cratice etc. Numeroși vorbitori care au apărut la tri-
bună au evidențiat în cuvintele lor pericolele ex-
terne ce amenințau independența și integritatea ho-
tărilor României: au subliniat necesitatea întăririi
unite de apărare a clasei muncitoare. Cînd de la
tribună s-a lansat ideea-forță că „muncitorimea este
baza pe care trebuie să se bazeze” și s-a exprimat hotărî-
rea proiectată scutului român de a-și face, cu orice preț,
datoria patriotică apărînd cu fermitate glia scribunt
vîntu a ber a poporului român în mijlocul a abuzant
în apărare puternice, îndelung.

După încheierea reuniunii de la Tomia, participanții
— mai de oameni ai muncii — s-au îndreptat, încolo-
naș, spre satul „Aro” unde avea loc un Congres al
breșelor la care participau și primul ministru al gu-
vernului, Armand Călinescu, care a confirmat situația
internățională grea în care se afla. În acel moment
para expusă acțiunilor revizioniste, de forță și de
amenințare cu forță ale statelor fasciste, dînd, în ace-
lasi timp, expresia hotărîrii întregii națiuni de a-și
apăra patria. „Cînd...” se va schița de undeva o încercare
de atingere a teritoriului nostru, ea se va ține de
cum mai hotărît și cum mai neclintită rezistență.
Această politică nu este numai politica guvernului sau
politică unui grup de oameni: aceasta este politica țării,
este politica națională! Impresionat de gestul
muncitorimii care răspundea cu promptitudine la
mobilizare și consimțise să contribuie, cu valorile
săe de muncă, la efortul de frustare a armatei,
primul ministru aducea un alogiu muncitorimii ro-
mâne declarînd: „Avem o muncitorime mînată și

însușită de sentimentul patriotic și național. Am
spus-o și altădată, o repet și acum — generația care
ne-a precedat a avut nobila misiune de a realiza uni-
tatea națională. Generația noastră a răspuns la datoria
de a se sacrifica pentru păstrarea ei.”

Atitudinea antifascistă și patriotică a masei popu-
lare, a muncitorimii — atitudine recunoscută și de
primul ministru — demonstră elovent marea impor-
tanță națională a obiectivelor urmărite de Partidul
Comunist Român care în anul miliciei neobosite
pentru crearea unei largi coaliții de forțe patriotice.

Frontul Popular Antifascist — capabil să se
opună cu succes ofensivelor fasciste, din interior și
din afara granițelor țării.

Concomitent cu adunările de la „Tomia” și „Aro”,
la „Enrachi” a avut loc o manifestare cu conținut
asemănător la care au participat aproximativ 500 de
meșteșugari. În jurul orei 12, participanții la manifes-
tarea din care trei sîi s-au adunat în Piața Română
de unde au pornit, prin Calea Victoriei și Splaiul In-
dependenței, spre Parcul Libertății. Oare, năgăl, grup
demonstrațiilor număra cca 4 000—5 000 de oameni.
El a crescut pe parcurs de citava ori, devenind un
adevărat suvel uman, impresionant prin forța ce o
deja. Cel peste 10 000 de demonstrații — comu-
niști, socialiști, social-democrați, acționînd în front
unic, precum și muncitori fără de partid sau munci-
tori înscriși în breșe — au dat glas năzuințelor lor
spre o viață mai bună, lipsită de exploatare, liberă și
democratică. S-au pronunțat pentru unitatea clasei
muncitore, împotriva războaiului și a pericolului fa-
scist, împotriva Germaniei naziste și a țării fasciste, a
revizionismului, pentru apărarea independenței, suve-
ranității și a integrității hotarelor țării.

Pe întregu parcurs, mîle de demonstrații au scan-
dat, în zvonul lansare de Partidul Comunist Român
„Trăiască democrația”, „Trăiască Frontul Popular An-
tifascist”, „Jos țărănia”, „Jos războiul”, „Vrem
România liberă și independentă”, „Vrem respectarea
granițelor”, „Nu vrem război”, „Trăiască frontul pa-
cii”, „Vrem alianță cu țările democratice”, „Trăiască

muncitorimea unificată" „Trăimcă integritatea teritorială a României" „Să ştiem că ept agresorului „Jos Hitler" „Jos Mussolini" „Jos Garda de Fier" „La ghițoană cu Hitler și Mussolini" etc. Ca scrierind atmosfera de pe traseul și abătut de manifestanți, un raport și poșta concușă aconie. Cales Victoriei avea aspectul unui cimp de manifestatie revoluționară. La ncheierea demonstrației, într-o atmosferă de puternic entuziasm patriotic, participanții au depus o coroană de flori la Mormintul Expun. Necunoscut simbol al preșirii pe care poporul român o dădea eroilor neamului, celor căzuți jertfă pe altarul unității pentru unitate și libertate națională.

În după-amiaza aceluiași zile, pe stadionul muncitoresc din cartierul Filareș, din inițiativa comunistilor și a muncitorilor socialiști și social-democrați, au fost organizate diverse acțiuni cu caracter cultural și educativ: pater otic și eu colectat spudora pentru întemnițat; politic a clasei muncitoare etc. De asemenea, s-au așezat și scandat chemări ale partidului comunist. Activitatea desfășurată. În acest sens, de tovarășul N. COLAI CHAULESCU a fost urmărită cu atenție deosebită de agenții serviciului de Siguranță, care raportau că „Nicolae Ceaușescu, fost condamnat la 3 ani închisoare pentru activitate comunistă, pedepsă executată, a strigat în timpul serbării lozincă comunistă: „Trăimcă Frontul Popular".

Amplasarea manifestărilor de la 1 Mai 1939 ale clasei muncitoare din România — împede și mobilitate expresie a maturității politice a proletariatului român, a patriotismului său și hotărârii neșămutate de a se opune cu toate forțele ofensive fasciste războiului și revizionismului, de a apăra democrația, pacea, independența și suveranitatea națională, integritatea hotarelor patrii — a stăruit un puternic ecou dincolo de hotarele patrii. Numeroase ziare din Marea Britanie, Uniunea Sovietică, Jlugavia, Franța, Statele Unite ale Americii și din alte țări au ținut să evedențieze, în paginile lor semnificative majore a evenimentelor din România. Astfel, revista „Rundschau" din Basel, consideră că „manifestațiile de la 1 Mai din București și din provincie" reprezintă o dovadă „a transfigurării" (sic) partidului comunist, a capacității sale de a mobiliza masa" iar Conferința internațională asupra problemelor democratice, păcii și apărării persoanei (Paris 12-14 mai 1939) a adoptat o moțiune cu titlu „Pentru integritatea și independența României, amenințată de Germanii hitleriste. România în frontul păcii". În care releva că puternica manifestație antifascistă și antirăzboinică de la 1 Mai, din România, are „o dovadă că poporul român se rallyază la mișcarea antifascistă și că voința sa este de a lupta, în mod regulat, împotriva agresorului și fascismului". În schimb, în Germania și Italia even mentele de la București, din 1 Mai 1939, au produs o vădită nemulțumire, pe care cercurile oficiale și de presă nu au clătit să și-o măsoare. Astfel, ministrul de externe român, Grigore

Gafencu, care tocmai efectua în acea perioadă o vizită în Roma, contele Ciano, la transmisi „nemulțumirea guvernului italian față de guvernul român care a permis manifestanților libertatea de exprimare părerilor" („... și a născut o măsură de reprimare").

Voința clasei muncitoare din România de a și apăra patria, hotărârea de a lupta împotriva fascismului și a războiului, exprimate cu atâtă claritate și fermitate de participanții la marșul demonstrației de acum 43 de ani, au născut acțiunile proletariatului român și în anul negri al dictaturii legionare și antonociene, subminând cu victorie insurajului antifascist și antilmperialistă din august 1944, în cadrul căreia clasa muncitoare a reprezentat forța socială fundamentală.

Evocarea evenimentelor eroice de acum 43 de ani se îmbogățește, în mod firesc, cu mari semnificații de acruitate. Degajând născăm născăm isonă de luptă și coșpionată și pat oiaa tovarășul Nicolae Ceaușescu sub ma „Ce mă născă și amintează că marea demonstrație antifascistă din 1939 a avut loc la mai puțin de două luni de la intrarea Germaniei hitleriste în Cehoslovacia, că această demonstrație a fost, după mulți ani, prima mare demonstrație organizată pe baza Frontului Unic, împreună de către Partidul Comunist și Partidul Social-Democrat și alte forțe democratice și revoluționare. Ea a fost prima și poate printre cele mai importante demonstrații din Europa în acea perioadă, după invadarea de către hitleristi a Cehoslovaciei. Cind în multe țări era o oarecare stare de aşteptare, muncitorimea română, sub conducerea comunistilor a-a ridicat și a demonstrat că nu trebuie să ne plecăm în fața fascismului, că trebuie să ridicăm steagul unității și că, unită, muncitorimea, popoarele pot bera cu fascismul și dacă în 1939 popoarele ar fi acționat unite, hitlerismul nu ar fi desăvârșit și al doilea război mondial lăcă de ea acum, cind ne reamintim și clăstim această mare demonstrație revoluționară, trebuie — și dorim să mă adresez muncitorimii din Europa, din întreaga lume, forțelor progresiste — să tragem toate învățămintele, să nu lăsam să se mai repete evenimentele din 39, să întărim unitatea! Dispunem de forțe necesare pentru a opri calea spre război, spre prăpastie, pentru a asigura pacea, independența tuturor popoarelor, dreptul oamenilor la libertate, la bunăstare și fericire!"

Puternic mobilizatoare, apredările secretarului general al partidului nostru exprimate cu împetuz, poșia și mărnată profund revoluționară și patriotică de mare forță mobilizatoare, a politici externe a Partidului Comunist Român, a României socialiste, în fațoarea născăm unei largi solidarități internaționale în lupta pentru pace, independență și colaborare internățională.

dr. Ion Calisteanu

Arme

și

oameni

- „șocul prezentului”

Pe Pământ trăiesc 4,7 miliarde de oameni în grăunțe militare ale aceluiași glob terestru mare, bine îndrăgite, întreținute și improvizate, muniți de armamente, clasice și moderne. Acesta din urmă — produse magice ale „promiștoarelor” are nucleare — au o altă de mare putere de distrugere, încă necunoscută din cei 4,7 miliarde de oameni li revin tone și tone de exploziv. Populația este în creștere, stocurile de arme din, și acționează, în creștere, cu un indice de „natalitate” superior celui demografic față de ce se afirmă, tot mai răspândit, că — și este, desigur, o neliniștitoare realitate — complexitatea și gravitatea vieții mondiale sunt cauzate în mare de toate, de frecvența înarmărilor cu deosebite nucleare, dar și — pe acest fundal primejdios — de persistența conflictelor și focarelor de înțelegere, de adâncirea discrepanței economice între națiuni. Deteriorarea situației internaționale, până la punctul de a amenința serios păacea, este efectul direct al exacerbării cursei a armamentelor. Praga înaltelor este adă de înalt. În arsenalul lumii sînt stocate arme alte de perfecționare, încă, astăzi, norii negri ai unei geră imediate amenință, crescînd, civilizația umană.

Situația nu are precedent. Tocmai de aceea, în viața internă, realitățile se dăruie ca problemele fundamentale la planurile a priori să se găsească soluții, înțelegerea definitivă a pericolului de război, în numele acestui imperativ, în tot ceea ce în cadrul conștiinței românești de politică externă elaborat și promovat cu strălucire de președintele Nicolae Ceaușescu se află stoparea cursei înarmărilor și trecerea la dezarmare. În primul rînd nucleară, realizarea unei schimbări militare, intenționate nu pe creșterea și pe reducerea armamentelor existente la niveouri din mai scăzute.

Acest obiectiv este regăsim, desigur, în numeroase declarații, inclusiv în declarații oficiale ale unor șefi de stat personalități marcante ale vieții internaționale. Problema fundamentală în opinia României, este aceea a viabilității și a modului de a se realiza în viitor unei generații care să fie capabilă să impună dezarmarea, de un proces ireversibil.

Căci pentru a deveni un veritabil proces de dezarmare este nevoie de mult mai mult decât de așteptări declarate, de intenții, de retorici lipsite de conținut, de fapte.

A reduce treptat și semnificativ înarmările este foarte greu, dar nu imposibil. Drumul spre această realitate este în continuare același: numai o schimbare în trecut — sau măcar în prezent — se mai poate negocia și după finalul ostilităților. Astăzi nu se mai poate, războiul modern trecînd în esență la radicalizarea, total, inclusiv pe planurile negociatelor. Tratatelor — cu alți mai mult în sferea dezarmării nucleare — au în mod obligatoriu, o natură preventivă.

Negocierile pe această tematică s-au derulat în diverse cadre de desfășurare, dar pînă astăzi rezultatele (improptu numite așa) n-au acoperit nici unul de dis-

Împotriva eurorachetelor — „o bătălie în marș”

cuși și noi amplasarea acțiunilor întreprinse în mare-
rie de tratative nu trebuie, totuși, dezmătat. Chiar
dacă sînt îndelungate — some din viața noastră
măi, de mare complexitate —, negocierile trebuie să
dădă, purtate în spiritul egalității, a mei și tăcut
receptivității, și să se manifeste ca fiind indis-
pensabile în conduita internațională actuală.

România socialistă, președintele Nicolae Ceaușescu
nu s-a mulțumit să se limiteze la o poziție tacti-
că politică și militază pentru prăvălirea, mai cu
scădere, a negocierilor de pace și a tratatelor de
cepa împotriva armelor nucleare și chimice. Mențio-
nem că, în acest scop, România a creat o armă
trăsnică, un sistem de securitate real și eficient trebuie
să fie în măsură să răspundă la toate cerințele
factorilor de răspundere la nivelurile de la
egal în egal.

Convorbirile sovieto-americane de la Geneva în do-
menul armamentelor cu rate diferențiate de acțiune
sînt de mai multe luni întrerupte. Este, în această si-
tuație, epuizat potențialul negocierilor? Întrebarea do-
măie numeroase cancelarii. Răspunsul nu este și nu
poate fi dat negaiv. Tratatul dintr-un, în continu-
area negocierilor, este posibilă printr-o serie de
pași mici, asigurarea dreptului fundamental al omenii-
lor la pace nu poate avea alternativă.

Pentru oprirea escaladei înarmărilor, perspectiva de-
marșului, contrului și — de ce nu? — a „escaladei ne-
gociilor” este obligatorie și se materializează. Există
un consens în jurul faptului că, în prezent, omenii
politici, în formulări diverse, dar cu
obiectivul comun de oprire a cursului periculos în care
se află angajați omenirea, în special continentul eu-
ropă. Este încă pe deplin posibil să fie stopate lucrările
de amplasare a noilor rachete cu rază medie și să se
rețină la instalarea lor, și să se revină la situația an-
terioră, să se oprească constrângerile anunțate de
Uniunea Sovietică. Revenirea tratatelor în formula
cunoscută — sau în oricare alt cadru apreciat ca favo-
rizant — se impune cu forța necesității, rezistența la
dialog neservind nici Estului și nici Vestului — și nici
unui punct cardinal —, neservind păcii, în general. Au
fost avansate, pe eșichierul politic internațional și (mai
trecu) european, o serie de sugestii, idei, considerații
în privința revenirii la masa tratatelor. Sînt, în con-
text, cunoscute, aproape și amplu comentate peste
hotare propunerile României socialiste privind deblo-
narea actuala situații, revenirea la masa de negocieri
în general, există un eveniment larg de sugestii și propo-
nieri care, luate în considerare, ar putea conduce mai
ușor la cristalizarea unei soluții general-avanzate.

Nimeni nu crede că dialogul, în circumstanțele actua-
le este o întreprindere ușoară. Este dificil, extenuant,
complicat. Dar el continuă să fie unica alternativă
reală — și optimă — în contondentă viață mon-
dială. În dificila situație în care se află continentul eu-
ropă, dialogul este esențial.

Ilie Oileanu

Racheta „Pershing” în
poziție de lansare la
R.F.G. au fost amplasate
primele baterii din
Occident pentru
pentru atacarea țării

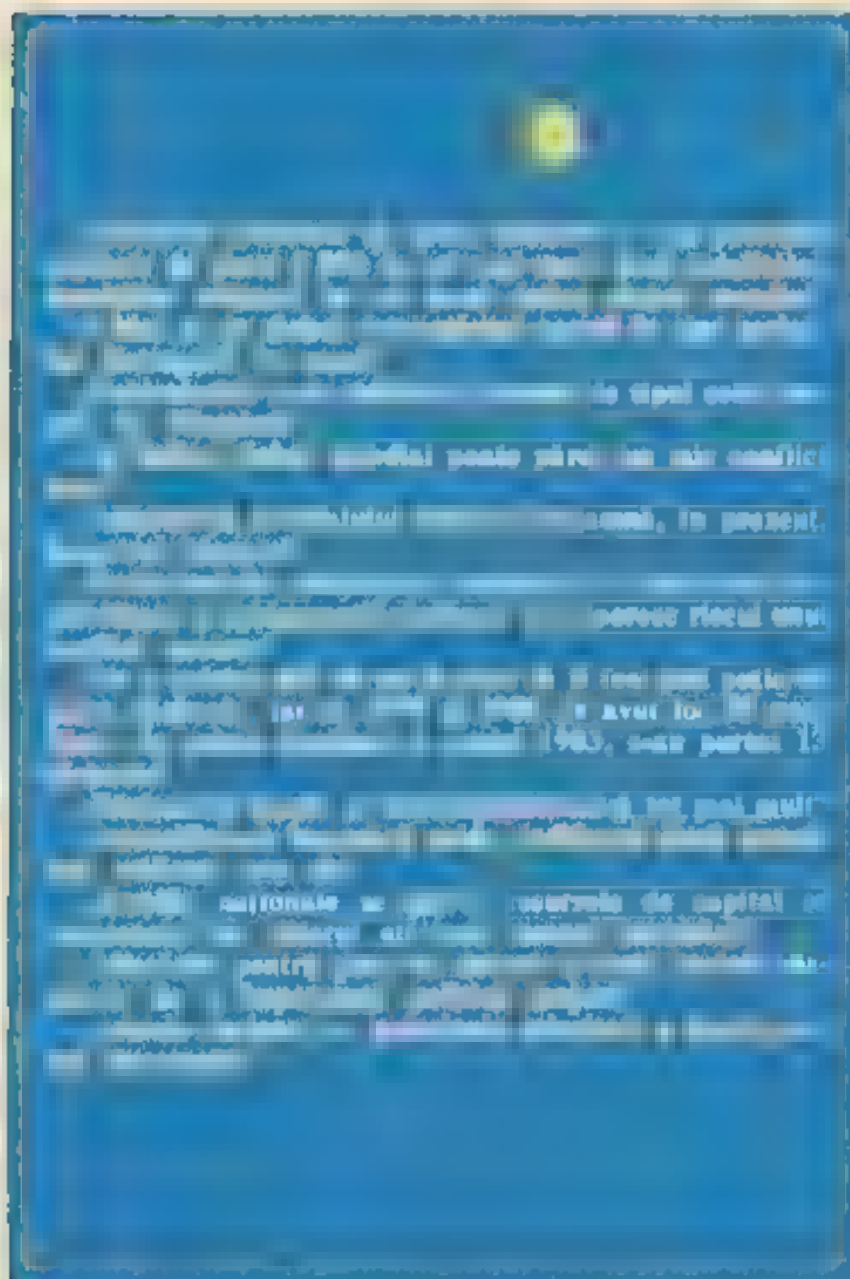

„Lungul braț al puterii militare“... și „buzunarele“ omenirii

(Extrase din raportul anual „Cheltuieli militare și
sociale pe plan mondial — 1983”
de Ruth Leger Sivard)

Temerarea și violența dintr-un an
dau într-o lume periculoasă supranu-
merită și subnutrită.

Cursa înarmărilor fără precedent
în istorie a creat o amenințare na-
cională care se poate transforma
într-o mare înfrângere, afectând gra-
tulătoarea viață pe Pământ. Ad-hocurile
locale din ce în ce mai interne-
ționalizate și mai distructive.

O cursă a înarmărilor pe care nici
o țară nu și-a putut permite din cauza
acumulării problemelor sociale. Gu-
vernele guvernaților ale multor țări
minimale nu și-au acordat prioritate
problemelor cu profunde implicații et
voluntar militare și celor mai re-
cente progrese tehnologice în dome-
niul armamentului. În lumea civiliza-
tă a anului 1983 este impresio-
nantă măsura în care s-au neglijat
drepturile omului și viața umană.

Stăruind de revizuirea și opiniei pu-
blice îndreptat în primul rând împo-
triva armelor nucleare se face abia
cu tot mai multă forță. Nu se poate
închide apoi în cel timp și nu trebuie pen-
tru a modifica prioritățile multor gu-
verne dar vocea opiniei publice a de-
venit deja o sursă de contrapondere a
politicienilor oficiali care a pierdut
contactul cu realitatea.

Lumea se trezise pentru rachete de croazieră („Cruise”). Între 1948—1988 este prevăzut să fie amplasate (operațiunea a început, deja din decembrie anul trecut) în Algeria, Libia, Egipt, Siria, Irak, Iran, Iugoslavia și Olanda, 464 de rachete de croazieră.

În domeniul militar, „productivitatea” a depășit toate rîndurile tehnologice, ajungîndu-se la producerea simultană pe scară largă nu și în timp. În perioada celui de-al doilea război mondial Un „Frankenstein” nuclear reprezintă una dintre aceste creații. Nu este nici pe departe un „supermanștru” al acestor creații. În câteva decenii, tehnologia a revoluționat total arta războiului convențional. La actualii obiectivele pot fi distruse de la mari distanțe. Bomba rachete zboară la altitudinea de peste 10.000 metri. Rachetele transportă bombe de 500 kg pot fi lansate de pe submersibile până la obiective situate pe uscat la distanță de 1.400 km. Armele sunt, în prezent, foarte departe de vizor și, deci, de implicațiile morale ale acțiunilor lor. Forța de ocidare este depășită.

În același timp, armele (mai ales din ce în ce mai rapide de distrugerii masive adeseori îndreptate împotriva, unele dintre ele au fost deja folosite în război). Forța de explozie a fost sporită enorm. Substanțele incendiară produc adevărate mîngi de foc chimice. Bombe cu fragmentație explodează în mii de schije de metal, sfîrșind trupurile omenești sau creînd unde puternice de presiune pe întinse suprafețe, răspîrînd nori de substanțe extrem de inflamabile. Armamentul convențional se poate ataca, rezultând, cu mare număr de obiective este deja echivalent cu cea mai mică încălătorie nucleară, astfel în ce privește raza de acțiune și forța de distrugere.

În acest timp rapid și nestăvîrit al tehnologiei militare, apărarea nu a putut ține pasul cu atacul. Mîna în mîna, raza de acțiune este de obicei — totuși este în avantajul atacului. Nu există nici un refugiu pentru civili. Dar fiind superarmamentul astăzi chiar și în război convențional poartă în sine pericolul distrugerii în masă. În orice conflict de mare amplitudine.

nu va depăși, cu mult capacitatea oricăror instituții medicale existente pentru a le putea face față.

Cele 50.000 focoaie și bombe aflate în prezent în arsenalul (se adăugă 17.400 arme nucleare ale forțelor strategice ale superputerilor. Raza lor de acțiune este în creștere continuă. Fiecare armă este capabilă să distrugă o parte de mare dimensiune (dacă exact astfel asemenea orașe în lume).

Supracapacitatea de distrugere nucleară

Este o mare de demarcație între armele folosite în războiul convențional și cele disponibile pentru un conflict nuclear. A fost osumptiv de progresul rapid în domeniul tehnologiei militare, armele atomice au o capacitate superioară în ceea ce privește puterea de distrugere fapt ce poate fi ilustrat în felul următor:

O singură armă atomică din arsenalul actual poate distruge un oraș și locuitorii lui în câteva minute.

— Cîteva mii de asemenea arme ar putea distruge întreaga planetă „omorîndu-i” pe cei vii și anulînd orice perspective de viață pentru cei ce nu s-au salvat încă. Cândva înspăimîntătoare ale armelor nucleare de distrugere a vieții au (un) statimărit cu 3M de ani în urmă, cînd primele două bombe atomice au transformat două orașe japoneze în cărămăzi și incendii. Din 1945 și pînă acum nu s-au ajuns la nici un asemenea interzicere, mai căre sînt interzicere folosirea acestor arme în caz de conflict armat, dar, de atunci, s-au pus peste 100 de războaie fără să fi fost folosite arme nucleare.

Fapt de asemenea, cu adăugarea noului fapt că în anul mondial de arme nucleare — care în 1945 nu erau trei bombe — a crescut pentru a ajunge la 50.000 în 1981. Aceasta înseamnă că din bugetul public s-au cheltuit 900 miliarde dolari pentru creșterea capacității lor a puterii de distrugere și a preciziei mișcărilor de lansare, pentru a se putea atinge obiectivele situate la distanțe mari, de cîntăci parte a lumii. Nu mai au putut exprima amplitudinea adevărată a „progresului” tehnologic, datorită acestor vaste eforturi, dar este suficient chiar și numai următorul indicu: cantitatea de explozie a armelor nucleare acum în prezent de către S.U.A., U.R.S.S., Anglia, Franța și China reprezintă echivalentul a un milion de bombe de tipul celui lansat la Hiroșima.

Cum s-au ajuns în situația ca arme ce ne repugnă din punct de vedere moral, imboldizate în război și cu efecte inimaginabile asupra vieții umane să devină parte de rezistență a politicii militare a marilor puteri ale lumii?

transformărilor la timp au constituit două obiective
de bază, dar evenimente unice și clar de tehnologie

și, în schema acțiune-reacție, care s-a adăugat „valenț
rile unui nou avans de cîștiguri într-un nou domeni
u (caușă cum se vede în etimologia de mai jos)

ISTORIE (în 1945 și sfîrșitul anului 1942 s-au
realizat în total 1.374 experimente nucleare din care
8 la sută de cele două superputeri. Putea de deter
minare a lui H (mai puțin masivă decât cu deza în
ca în anul 56 a sursei nobile de energie termică
nucleară în serpii spiritului energiei eliberate de bomba
atomice cu hidrogen. Prima armă
cu experiență de Statele Unite

În țara de bază se a bombă termică
de aproape 1.000 de ori mai mare decât
cea de 1.000 de ori mai mare decât se afla în parau an. În
urma Statele Unite în ce privește producerea armelor
nucleare a experimentat propria bombă termică nucleară
cu un an mai devreme decât Statele Unite

Conștientizînd că este cu putință de distrugere a ra
pidă dezvoltare au cunoscut și mijloacele de
transportare la timp. În cea mai mare parte dar nu în
total a invențiilor importante Statele Unite s-au aflat
cu ei în anul 1945 URSS

Înțeleptele mișcări de transport în care s-au realizat
importante programe au fost bombardierile grele
Statele Unite. Începînd din 1948 avioanele cu autono
mie s-au dezvoltat în direcția avansată

În anul 1945 Statele Unite au con
struit prima bombardieră cu reacție nucleară. De a
ce moment înainte Cîndă acest obiectiv a fin
anul 1945 URSS

Bombardierul de tipul B-29, aflat în serviciul forțelor ae
riene ale SUA

supra puteri s-au așezat în cursa pentru pe
cheierul, apărute în cursul celui de-al
patrulea deceniu al po
nife intercontinentale (construcții a
ceare. Pentru o perioadă scurtă de timp, se părea
URSS este pe loca înalt în acest domeniu, cu
spectaculoase succese înregistrate în 1957
mențarea primei rachete balistice intercontinen
țiale

Statele Unite au avut, totuși, numeroase în
victorie în privința producției și până în momentul a
care s-au depășit atenția asupra submarinelor
păstrat în avans de aproape 4 la 1 față de Uniunea
Sovietică. În domeniul rachetelor balistice intercontinen
țiale

Într-o echivalență sovietică a fost realizat opt ani
într-o. Reprezintă o revoluție importantă în de
muni sistemelor de transport submaieile cu
nucleară au avansat și nu pot fi delociate și pot na

Un alt rezultat a condus creșterea înălțării
care poate fi transportată în prezența de un bombier

ierie poate transporta acum o încălțăminte egală
cu cea a bombei din 1945. Bombardierii transportă

deci a bombei din 1945. Submarinul „Tide

Supracapacitate de distrugere și imobilizare Presu
nati de numărul armelor nucleare s-au putut să se
păim din vedere riscul pe care îl reprezintă aceste cifre
pentru umanitate. Adunate în la de bombe nucleare
la toate, marea de avansuri în puterea lor ca al
cîndă război mondial, cu cei 40-50 milioane morți
și puțin un mil. corolier loci

Deși conștientizînd că sînt care se declară față de
în descoperirea războiului nuclear numărul de arme
la de a puțin rapide pe care a reprezentat ele pa
și nu mai nobile nici o legătură cu acceptul „man
pre amplificarea distrugerii și dezbucărilor. Capaci
tea de distrugere nelor încă sugerează a lipsă impu
dență de reținere din partea celui mai puternic factor
de decizie din lume. Amplificarea avansului nuclear în
acțiune în prezent, urmasul planetei, înseamnă că
lucă și abia un război nuclear, îndrăgirea din ce

nu că înălțăm de distrugătoare înălțăm de viață. Pentru
fel ca armele convenționale, acid prin explozie și in
venite efecte nu a amplificarea diferită
apare și se abia înălțăm de viață

mișcări nucleare în de avansuri
care s-au depășit înălțăm de viață și pe c
dezbucărilor îndrăgirea de timp — până la anul 2000
și înălțăm de viață

Numai un mare de arme existente în prezent face
mai mult decât să arată plase consecințele folosirii lor în
camp de război. Explodând într-o fracțiune de timp pe o
perioadă de oarecând, ele creează o mare parte din

de care depinde întreaga viață. De aceea, creșterea numărului și a forței explozive a acestor arme amplificate reprezintă riscul de disrupție nu numai a țării direct vizate, ci și a întregii regiuni.

[illegible]

Violenta

[illegible]

after 40 mg of intragastric dose: re

RAȚIONUL După definiția celui de-al doilea război mondial și până în prezent au avut loc 105 conflicte marșare (cu 1000) de morți sau mai mult pe m. și deșeu și au în total 10 milioane de răniți. Războiul este o mare tragedie pentru toți oamenii și pentru toate națiunile. Nu trebuie să uităm că războiul este o mare pierdere de părinți, copii și familie.

În 1943, prin acțiunile eroice ale lui, s-a salvat de la moarte un număr de 100 de oameni, care erau condamnați la moarte pentru că erau evrei. După război, a fost condamnat la moarte pentru că a salvat evreii. A fost executat în 1948.

de 0,9-1,3 de acordo com o grau de alteração da cor.

1. The defendant is a 45-year-old male, white, and is a resident of the State of California.

[illegible]

În cel mai apropiat viitor, de asemenea, spolia vom fi Războiul rece și internaționalismul proletar va fi la un pic de excepție, unde războiul va

peo unde din 1945 până acum eu am fost în comuna a
a aceste mănăstire și fost implicate totuși în
rile putea să în aceea vreme această implicare pute
să fi sporit din surse de multe ori și încă și m.

Revenitul este copleșit numai din de valime în cadrul caselor. Echipamentul mai puțin scump și de mai mică mărime și are o forță de distrugere mai mare. Ombulajele depășesc rapid limitele aerodromice și viteza lor devine o treime din accelerația a războiului modern. Pentru le materiale și metode de a fi mai ușor și mai mici și sunt copleșite în L. Han au distins aproape 90 întreprinderi industriale în țară, estimând în a. Interplaneta de Studii Strategice de la orașul gurgobile provocate de război economic și de depășesc din 100 mii de dolari, creș. cu cel puțin cu totuși venim guvernului inclusiv de pe timp de pace și.

[illegible][illegible]

Neglijaarea domeniului social

מאמר זה מציג את תוצאות המחקר שנעשה בו שימוש בשיטות מחקר איכותניות, ובהן ראיונות עומקים, תצפיות ותיעוד שוטף. המחקר נעשה במסגרת של מחקר מערכתי, וכלל את כל המשתתפים במסגרת המחקר, ובהם: מנהלים, מורים, תלמידים, הורים, וקהל הרחב. המחקר נעשה במסגרת של מחקר מערכתי, וכלל את כל המשתתפים במסגרת המחקר, ובהם: מנהלים, מורים, תלמידים, הורים, וקהל הרחב.

ה'תשנ"ב יום חמישי כ"ח שבט תשל"א
משרד החינוך והנוער

perceptibile ale unei curse a înarmărilor începute de sub control în afară de acest război, cauză și efecte sociale cu consecințe profunde, care nu se observă la prima vedere, dar care au un efect tot atât de distrugător asupra vieții omenești. Intensificarea înarmării are, indiferent dacă armele sînt utilizate sau nu.

Relația dintre domeniul militar și cel social a devenit profundă asupra economiei mondiale. Impactul militar este cel mai direct și mai evident în distribuția fondurilor publice. Programele militare și cele sociale intră în competiție pentru a obține anumiți bani din bugetele naționale limitate. Obiectivul apărării secundar prin dezvoltarea în maksimum a puterii militare naționale poate fi realizat numai în detrimentul altor obiective care sînt și ele esențiale pentru

progresul și securitatea națiunilor și a populației globale.

Una dintre aceste obiective nu sînt realizate — dacă com-

pute exista securitate. Nici cea mai puternică forță militară din lume nu o poate asigura.

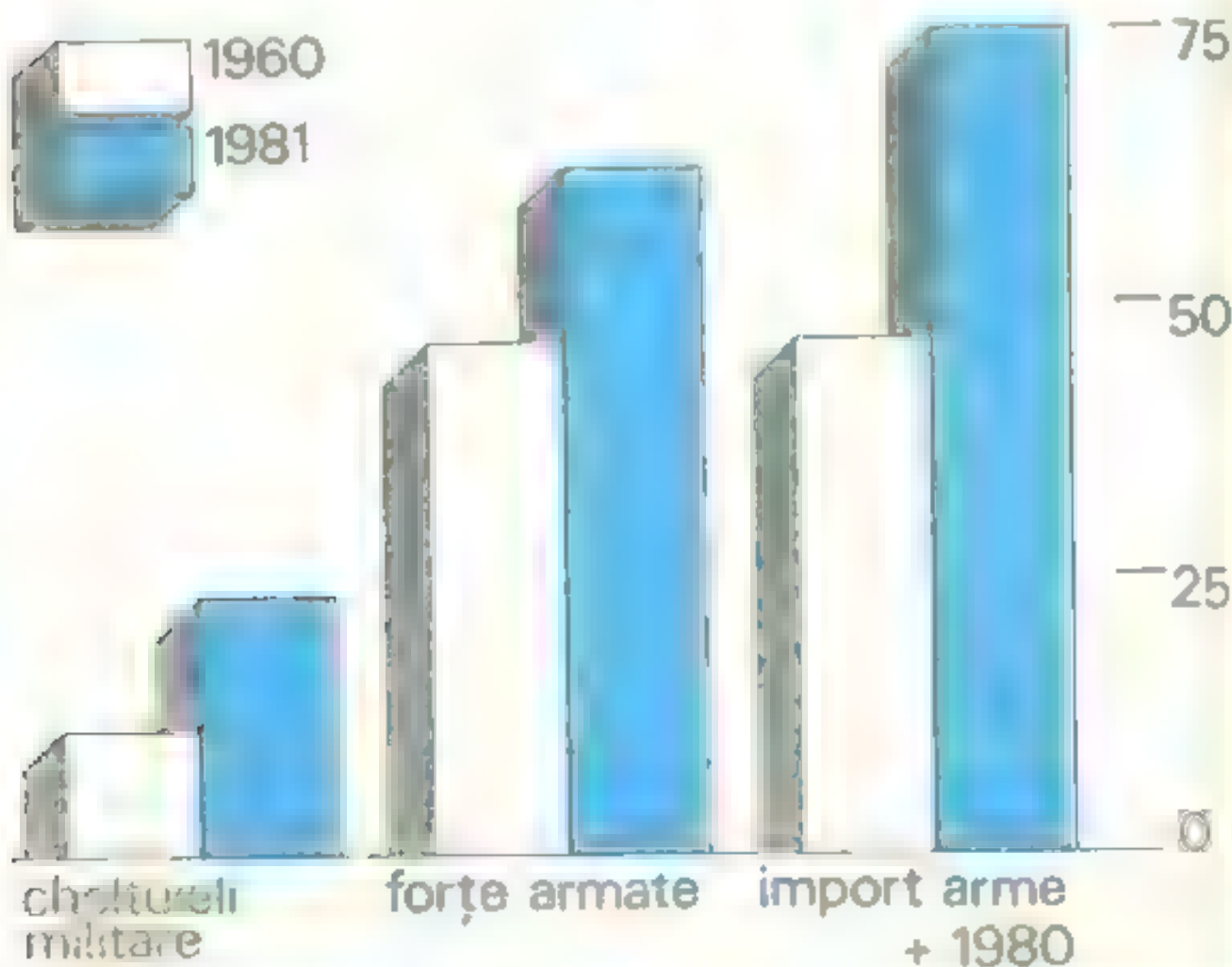
Cîteva exemple ar putea fi ilustrative pentru contrastele militar-sociale evidente în ce privește folosirea sursei publice.

Cheltuielile militare și ajutorul pentru dezvoltare. În

în curs de dezvoltare. Învestițiile sau nu cu mare putere sau tehnologie, bogate sau sărace, a devenit una din concluziile cele mai evidente ale ultimilor cincisprezece ani ai secolului al XX-lea. Dezvoltarea economică pe un front larg reprezintă un avantaj pentru întreaga comu-

itate în dificultate poate aduce un beneficiu de mare mărime, mare sub formă de programe largi de muncă pentru necesare un interes reciproc pentru coexistență.

Cu toate acestea, țările bogate continuă să investească o parte mult mai mare din resursele lor pentru sprijinirea forței militare decât pentru dezvoltarea socială și economică.

Populația lumii a crescut în cadrul puterii militare mondiale

— În anul 1980 și 1982 cheltuielile pe materie au scăzut de cel puțin 20% (creșterea în plus de 450 m) timp ce a, în anul 1980 economia externă a crescut cu 24 miliarde dolari. În 1982, cheltuielile pe materie au scăzut de 37 ori mai mult decât ajutoarele acordate până în anul 1980.

Anule la export cu alte nevoi de import. Târziu în
un de dezvoltare și dependent de importurile de
tehnologie și produse esențiale pentru dezvoltarea și
menținerea nivelului de trai în prezent un număr
mic din aceste țări se confruntă cu se grave
probleme legate de înțința de pini și cu mai dificil
ap în ce privește posibilitățile de plant a dat în orice
term. Datorită extensiei a lumii a creș — pe un
bazat OICD — a ajuns anul. anul a 987 — a
a 8,6 miliarde de dat respectiv cu 13 la mil
mult de la 1985

Pe baza documentelor care ne-au fost trimise, am putut afla că, în urma așteptărilor, în anul 1967, România va realiza un surplus de export în alt fel decât cerea și din la în dublarea a douăzeci și cinci de miliarde de dolari față de anul 1966. Acest surplus va fi utilizat pentru achiziționarea de armament străin și pentru alte scopuri economice, precum și pentru a plăti datoria externă. În anul 1968, se estimează că România va realiza un surplus de export în alt fel decât cerea și din la în dublarea a douăzeci și cinci de miliarde de dolari față de anul 1967. Acest surplus va fi utilizat pentru achiziționarea de armament străin și pentru alte scopuri economice, precum și pentru a plăti datoria externă.

— Între cele 25 de țări care, din 1981 până în prezent au trebuit să negocieze reșchionarea datorilor rusești, doar au cheltuit, în ultimii cinci ani, mai puțin de un miliard de dolari, fiecare pentru impozitul de armă. Toate cele 25 de țări au cheltuit — în perioada respectivă —, pentru achiziționarea de arme, 35 miliarde de dolari.

— La cele 20 de țări, cu cea mai mare datină export din lume, importurile de arme au reprezentat în perioada 1975—1980, 20 la sută din creșterea datoriei. La patru din ele se va marca creșterea importurilor și se vor înregistra 40 la sută al chiar mai mult din creșterea

Investițiile. Orientarea resurselor financiare, mai cu
mai spre domeniul militar decât spre dezvoltarea
civilă nu poate fi apreciată ca o simplă relație
apropiata respectivă din buget. Desigur că
norma ilustrând activitatea militară în lume
nu este suficientă pentru a răspândi orice personalitate
răspundătoare de problemele sociale. Dar din punctul
de vedere al societății, ceea ce se pierde nu este în

normal distribution

reside in business or agricultural districts producing

Deși în mod tradițional este exprimată în termeni „echipament de investiții” și „creșterea de bază”, activitatea ale cărei sfere economice — necesarul de investiții al societății include: de asemenea, înstatu publică, sănătatea, educația și alte activități care sunt necesare pentru creșterea poziției naționale în relația cu investiții constă în o dovadă că populația în așa suficient de subdezvoltare. Aceasta nu numai că de- rmină o situație în care nu se poate aduce contribu- tuie corespunzătoare la progresul social dar creează și de altfel un pericol pentru creșterea de bază și un dy-

⁸ Fyvie dia punctul de vedere al unui amic al m
beirului, condy le sexual existente la lume pot fi
ate la (si) profesor

— Furta de muncă — incomplet utilizată. De la început trebuie spus că va fi făcută o mare parte de forță de muncă și de capital o zi. Au fost marcate a se alege dintr-un număr de muncă.

[illegible]

Ma, deparie alte milioane de oameni din explic
premiu ut den acti uita productiv pur 7. simplu fi
ind neplasi de societate De asemenea aproxim
15 m. mone de persoane mor anual din cauza subou
rizei si infectiilor Ieramente de pot fi prevenite si pe
care societatea le consuma si incepe ca trebuie sa le
preveni. Fieci apa), perinare gata al prezinta a
muncii productiv care de fapt, nu nevoie al prezinta
aceasta muncă pentru sa) si gura de stiinta, dar pe
care sistemul nu este pur si simplu, capabil să- i solu
sească Fieci apa este ca ea va o poartă mondială de
necesiții crescînde ce nu pot fi m. m. m. paralel cu
criste la tona a peste 400 milioane de oameni ce nu
au loc de muncă sau a că or capacitate de muncă le
este (deci) paria.

În cele cinci jări cele mai sărace ale lunii virsoase
se pot culege până pe 21 de noiembrie mărțișoare de
toamnă, dar și cele mai bogate.

Alimentatia, avand la vedere produsele de baza contrastataz foarte multi Populatia din cele cinci (or cele mai abrace consuma guma) pumitate din necesa

ul de proteine. În ce privește caloriile, aceasta con-
 tinut, în timp ce bogații consumă mult mai mult
 decât au nevoie. În țările sărace, trei din cinci per-
 soane nu beneficiază de apă potabilă. Fie dispun nu
 mai de o septime din numărul de locuri din penitenciar
 pe loc. Un copil din opt moare înainte de a împlini
 vârsta de un an. Trei aduși din cinci nu știu să c-

Într-o țară și bogați decalajul este și mai mare în
 ce privește calitatea vieții decât sărăcia.

cea ce reprezintă o mare pierdere pentru dezvoltarea
 prezintă unul din cele mai deosebite aspecte ale

toate avantajelor cu beneficii mai mari decât orice a d-

Încl. pe puțin 800 de milioane de aduși, care nu știu
 să scrie și să citească și alte milioane care profesază

la cerințele unei societăți moderne.

Neglijarea educației începe de fapt de la cele
 fragede vârste. O treime din copii între 5 și 11

unu se poate moare, dar cei șase care supraviețuiesc
 pot câștiga marea din punct de vedere timp sau m-
 tă. Este îndoielnic, de asemenea, că acești copii vor
 deveni viabili pe deplin productivi și nu se prevede
 că ei și părinții lor să aibă aceleași performanțe
 ale populor care au lăsat în urmă și alții și au be-
 neficiat de condiții igienice. Copiii ai sărăciei, ei d-
 menții să perpetueze apoc-

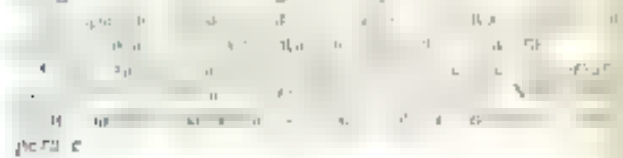
Culturile — rădăcinile și în continuare creșterea. Arhivele
 naționale se pierd, resursele de capital se epuizează,

Acumule opera, un se deslășuie cu pierderi pre-

statul reprezintă un avertisment pentru viitor dar
 și pentru prezent. Numărul dintr-un an de pe urma răz-
 boaielor este de cel puțin trei ori mai mare decât al cel-
 al morților. În Statele Unite, care nu au putut să zboa-
 timp de zece ani, bugetul destinaat va crește de răz-
 boi se ridică la aproape 30 miliarde dolari pe an.
 Această cifră nu este inclusă în bugetul propriu-zis al
 apărării dar reprezintă dublul sumei necesare întreție-
 neri personalului militar activ.

Prețul problemelor neglijate este udit de mare. Ind-
 et nu poate fi evitat nici în pierderi umane și nici în
 pierderi bănești. Anul ghetei, de exemplu, ar putea
 părea o înălțare mai puțin importantă în cadrul
 spectrului global al neamurilor, dar experiența Sta-
 telor Unite ne poate da o idee despre consecințe. Se
 estimază că prețul neglijării noastre se ridică la 6 mi-

lardo dolari pe an — pentru un tot de șomer, — în
 care se adaugă 277 miliarde dolari, din care numai
 acest lucru înseamnă că ceea ce se pierde
 actuală dublul sume pe care gu-
 investește anual în dezvoltarea educației.
 Nevoile nesimplificate ale omului de azi ar însemna
 statistică umană. Dar sărăcia adăugând și număr
 afectaj de ea reține analiza
 în baza unor criterii care să poată reda l-
 treaga dimensiune a ignoranței problemelor sociale

„Genocidul tăcut“

Sărăcia — 2.000.000.000 de oameni au un venit

de o persoană din cinci trăiește într-o țară
 de o persoană din cinci trăiește într-o țară de o persoană din cinci trăiește într-o țară

În S.U.A. — țara cea mai puternică din punct de ve-
 dere militar din lume rata sărăciei nu va
 este în ora actuală cea mai mare din lume
 în S.U.A. există 34 milioane de oameni considerați în
 mod oficial săraci, după standardele americane.

Locuri de muncă — 600.000.000 de oameni nu au
 loc de muncă sau sunt angajați temporar.

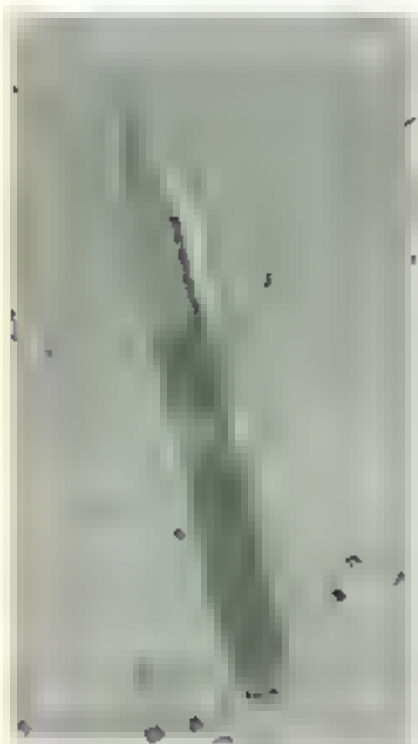
În lumea a treia o persoană din cinci, trăind în con-
 diții de sărăcie, nu-și poate plăti un loc de muncă pe

în toate țările. Într-o din cele mai greu lovită de sa-
 răcie, în S.U.A. jumătate din adolescenți, de culor
 și din

Sănătatea publică — 1.000.000 din nou născu-
 murilor mor de o lipsă de hrană de un an

Forța explozivă a rachetei MX în comparație cu bomba
 de la Hiroshima. MX reprezintă echivalentul a
 140.000 tone TNT. Bomba de la Hiroshima era
 înaltă cu 15.000 tone TNT.

Bombardierul strategic B-52. Raza de acțiune — 13 700 km. este dotat cu o cameră aer-dinamice și poate transporta bombe nucleare

Racheta balistică intercontinentală MX, dotată cu 10 sarcini nucleare. Se preconizează să fie dezvoltată în 1986. Costul total (estimativ) al celor 100 de exemplare prevăzute — cel puțin 26,4 miliarde dolari

În ceea ce privește natalitatea, în țările foarte sărace, datorită faptului că mulți copii mor încă dinainte de a fi născuți, rata natalității este în creștere.

În anul 1980, mai puțin de o treime din copiii născuți în țările sărace au fost vaccinați împotriva a șase frecvente boli ale copilăriei, cinci milioane de copii mor-

— **Condiții sanitare** — 2 000 000 000 de persoane nu au asigurată apă potabilă.

Majoritatea bolilor în lumea a treia sunt provocate de lipsa apei potabile și a unor condiții sanitare corespunzătoare. Trei sferturi din decesurile cauzate de boli au avut un fel de fac-hăi sau tără. Contaminarea apelor subterane devine o problemă tot mai îngrijorătoare în țările industrializate, inclusiv în S.U.A.

Alimentație — 450 000 000 de oameni suferă de foame și subnutriție.

Subnutriția s-a redus, ca urmare a faptului că sugrafele din țările sărace sunt mai mari de terenuri agricole se concentrează în mâinile unui număr restrâns de proprietari. În America Latină, mai puțin de 10 la sută din proprietarii de pământ controlează peste 90 la sută din

În Statele Unite, la Conferința primarilor marilor țări, foamea a fost apreciată drept cea mai mare amenințare la adresa păcii mondiale.

Educație — 120 milioane de copii de vârstă școlară nu dispun de școli pentru a primi educație. Continuă să existe o discrepanță mare între țările sărace. În țările în curs de dezvoltare, mai puțin de 10 la sută din copiii de vârstă școlară sunt înscriși la școli. În țările industrializate, mai puțin de 10 la sută din copiii de vârstă școlară sunt înscriși la școli.

Numărul absolvenților continuă să crească, procesul fiind mult mai rapid în cazul femeilor decât al bărbaților.

ANUL 2000 Ce ne așteaptă viitorul? Privind către viitorul acestui secol, din care au mai rămas 17 ani, specialiștii în demografie anticipă că în anul 2000 pe glob vor exista 6,2 miliarde de oameni. În comparație cu anul 1980, această cifră va reprezenta o creștere de 1,7 miliarde oameni sau, în termeni de procente, de 28 la sută. Nu este

totuși prea puțin să stabilizeze la cifra de 10,5 miliarde, cu condiția ca natalitatea să înregistreze o reducere moderată. Cu alte cuvinte, vișciologii ar trebui să găsească în perspectivă unei creșteri de două ori și jumătate a populației față de cifra actuală.

Pe lângă un an mai modest spre viitor — în anul 2000 —, trebuie să ne punem întrebarea cine vor fi și unde se va afla acest plus de populație (1,7 miliarde de oameni) și cum va influența această creștere

paletă caracteristicilor ale viitoarelor tendințe pot fi rezumate după cum urmează:

Lumea a treia — Peste 90 la sută din sporul de populație se va înregistra în Asia, Africa și America Latină.

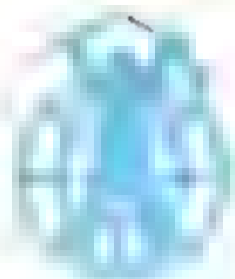
Prezența o creștere netă superioară numărului total al populației actuale din țările dezvoltate.

Numărul mediu al populației va continua să crească. În țările dezvoltate, schimbarea va fi, în general, mică. Dar, în țările în curs de dezvoltare, peste 300 de milioane de tineri se vor adăuga grupelor de vârstă sub 15 ani, ceea ce va face să existe în continuare probleme legate de educație și asistență medicală necesară pentru ei.

Numărul locuitorilor de peste 65 de ani va crește cu 50 milioane. Constituirea de o forță semnificativă în țările dezvoltate populația în vârstă va reprezenta, în anul 2000, 13 la sută din totalul populației planetei. Adăugând pentru țările sărace și pentru cele bogate viața locuitorilor lor creșterea unor probleme sociale, afecțiuni fizice cronice, cum ar fi asigurarea unor venituri, asistență medicală și chiar a educației și educației.

Forța de muncă — Cea mai mare creștere a populației va fi înregistrată în categoriile de vârstă cuprinse între 15 și 64 de ani, iar cea mai mică parte a acestora se va afla în unele țări de muncă în creștere. În țările cu o rată excepțional de ridicată a șomajului, înaintea de sfârșitul acestui secol, economia mondială va trebui să absoarbă un miliard de noi locuri de muncă. În țările cu o rată de șomaj în creștere, va trebui să absoarbă pe cei nou veniți pe piața forței de muncă.

Creșterea populației schimbă de asemenea, cererile privind o mai mare eficiență și echitate față de șomaj.

... în ceea ce privește societatea. Problemele pe care forța
... nu pot să le soluționeze decât tot mai pre
... Educația, asistența medicală, o pensă de ade
... ră, securitatea muncii, deșeurile — reprezintă verit
... ne pentru un număr tot mai mare de oameni.
Politica de forță nu le va putea soluționa.

Posibilități

În toamna anului 1983, marea de apă și inco
... are, este esențial să fie luată în considerare.

... înțelegătoare și greu de realizat ar putea plăsa pe în

... distrugerea totală depășește în prezent posibilitățile
... din secolul al XIX-lea. Comunismul nu, unii și recu
... gherent oficial, cu mai mult sau în unele necesități
... impuneri unor restricții. Fluctuațiile depuse, inclusiv
... ursele cauzate măsurate în „oameni-ani” făcute în

... președinte a fost înarmat și, nu numai să reducă din
... amplitudine ei. Ca urmare a cursa înarmării a căpă
... proporții universale și periculoase cu care sistem
... confruntă în prezent.

... sarcinile de urgență determină uneori, recurgerea
... în unele cazuri, în condiții normale nu ar fi p
... tibile. Astăzi, un om poate să-l învingă în situație im
... poate de departe de o forță fizică supraomenească
... de putere ar putea găsi dintr-o dată pierirea

... Dar dacă așa ceva se va întâmpla vreodată, va fi cu
... garanția morții pentru că o mare publică a recu
... în

Momentul pentru schimbări

... Diferența între pericolul care planează asupra
... lumii și cel care era resimțit cu două ani în urmă nu
... rezultă în primul rând, în dimensiunile sale — cu care
... amenințarea continuă să crească — ci în trezirea
... conștiinței publice și răspunsul său activ care s-au
... dezvoltat foarte repede.

Topul armelor nucleare existente în 1983 comparat cu

... ul în TNT al munțiilor folosite în cel de-al doilea răz
... boi mondial aprinsă în 3 milioane tone TNT. Toate
... păzilelor reprezintă echivalentul, în tone TNT, al str
... 16 (16) milioane tone TNT numai arsenalul nuclear are
... o putere distructivă de 3000 ori mai mare decât cea a
... munțiilor folosite în cel de-al doilea război mondial.

... arme nucleare în țara noastră și în

... aju militare, amplasarea nodor rachete a declamați
... muli atenția opiniei publice

... bugetelor destinate dezvoltării armelor nucleare. În pa
... ralel cu reduceri în bugetele programelor sociale
... tuate aceste elemente au completat, imaginea furiei nu
... cleare. Opinia publică deja sensibilizată de existența
... mior psihice neîntreprinse privind domeniul social și
... mediul înconjurător a înțeles că dezarmarea nu este
... simplă și de încredere, nu este complet de sub controlul

... În jurul cărora s-au grupat celelalte subiecte
... dezbătute de opinia publică

... acum, o forță socială distinctă de o importanță poli
... tică mare. Mă așez în Europa occidentală și Ame

... zată, atât în ce privește proporțiile cât și în ce pri
... de largă și variată

... obiect a problemelor

... în evoluția realizării de progrese. Date fiind numărul

... o generalizare a atitudinilor exprimate ar fi prin forța
... mizeriei mult prea simplistă, dar ca o caracteristică
... generală s-ar putea afirma probabil, următoarele:

... 1. Subiectul de discuție este unul de mare
... 2. Într-o măsură înaltă
... 3. Eforturile depuse au fost mari și a impu
... 4. Într-o măsură înaltă de acorduri dezarmarea prognozată

... te privitoare la arme nucleare. Principiul obiectiv a
... eforturilor de negociere din 1945 încoace —, ele nu au
... arătat încă sub un control efectiv și nici folosirea lor
... în război nu a fost interzisă

... Altfel spus, cadrulul negocierilor la măsuri unilaterale și
... punerea accentului pe raportul numeric și pur numeric. În
... aceste categorii de arme nu au dat rezultate. Dacă re
... vorțirea în domeniul armamentelor s-a diminuat
... mult din cauza că a fost pur și simplu canalizată
... spre altele

... Tratatul pentru limitarea experiențelor nucleare a
... crescut și multe sub pământ toate experiențele nucleare
... ale superputerilor și mai mult de jumătate din testele
... nucleare efectuate de celelalte națiuni. Drept urmare
... au fost reduse în mod considerabil pericolul izbucnirilor
... nucleare. Tratatul nu a reușit însă să reducă
... numărul testărilor sau să reducă cursa pentru îmbunătă
... țirea capacității a armelor nucleare, care este una din
... obiectivele unei interdicții totale a experiențelor nu

... Tratatul SALT I urmărește impunerea de restricții
... asupra sistemelor de rachete antibalactice (ABM)

... care ar putea descuraja războiul nuclear

... facenda din urmă este respectul, dar nu a fost ratat
... căl) nu au înțeles acuminația acestor arme

... Dacă negocierile sunt instrumente utile pînă, cînd
... nu pot îndeplini obiectivul stat în Dezarmare, ele pot

... care, aceste tractate creează impresia că dezarmarea
... este considerată oficial ca „o schimbare a hărții” nu
... „pînă” cum se exprima lordul Haversham acum o pu
... mășcă de secol

... În noua ordine pe primele fundamentale în spe
... cial cu privire la arme nucleare

... lor din Austria — că
... națiile interna, male existente interzic armele și las
... te care provoacă violență sau distrugere fără a înve
... nămintă Convențiile general-acceptate, încheiate la
... Haga în 1949, care de asemenea în mod expres, tutu
... tor de peranșilor și asigură securitatea civililor. Pe
... baza acestor principii fundamentale și a argumentelor
... susținute prin date științifice cu privire la consecințele
... unui război nuclear majoritatea țărilor membre ale
... O.N.U. au subliniat în repetate rânduri, că folosirea
... armelor nucleare trebuie declarată „contrară legii și
... considerată ca o crimă împotriva omenirii și a civiliza

... Un apel la soluții menite să scoată din impas
... cțiile care împiedică înțelegerea și acordarea unei
... înțelegeri

... Într-un principiu, pe baza a
... opiniei publice care se grupează pentru abordări me
... diate și determină depășirea mediilor și etapei elocut
... toriale fragmentate și a amănunțelilor în care nego
... cieriile sunt blocate fără speranță de ani de zile. Ome

... și dacă în reducerea forțelor nucleare. Se constată de
... asemenea, un sprijin crescând pentru măsuri vizînd
... prevenirea izbucnirii unui război nuclear, mai ales
... prin renunțarea generală la a folosi primul armele nu
... cleare

... Dar eforturile care se depun demostă că îngrijirea
... armelor nucleare se bucură în primul rând, de sprijin
... în concep sub

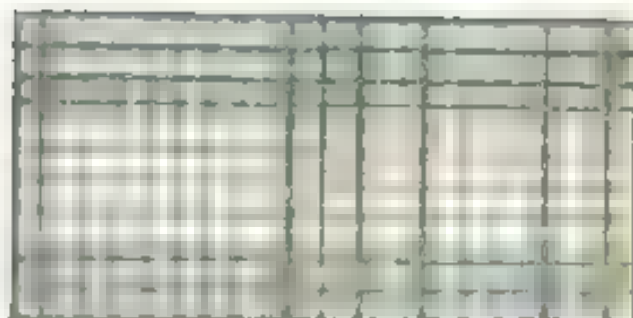
... terale (S.U.A. — U.R.S.S.) și vorfi
... calitate a este încredințată, producerea și dezvoltarea ar
... melor nucleare. Ea este concepută și sub forma unui
... mitor sau cu privire la desfășurare, urmărirea de
... încheierea, în termen de aproximativ un an a unor

... țare”, ca și o serie de alte măsuri care au făcut de
... obiectul unei ample și minuțioase examinări și nego
... cieri. În capul listei acestor se află interdicția gene
... rală a experiențelor nucleare, a zborurilor de înce

... mitor pe teren și încheierea producției de arme nu

... Intărirea securității. Nu mai dezarmarea nu este suf
... cientă. Cei ce pedescă pentru progrese mai rapide pe
... calea dezarmării și pentru achiptarea unor pași în
... vorțare și cunoașterea limită de accesul problemelor
... reconstrucții demă, că un control eficient al cursei
... la măsuri mondiale nu poate să înfrîmă de la sine
... securitatea mondială. Nu se va putea realiza o renu
... țere a forțelor militare fără mai întâi simțind pu
... loc încheierea instrumentelor pînă. Chiar înainte de
... multe acorduri s-a făcut un important efort
... în direcția îmbunătățirii climatului politic și a închei
... nărilor între națiuni

... Procesul de pace impune o schimbare înțelegătoare
... de direcție o renunțare la recidivarea conflictelor în
... intermediul războaielor și orientarea spre un mijloc
... care să asigure în mod eficient și eficient

— cardinalar super-ster over pt rule of divine
 "Storch, protagonistal case
 "Storch, late case, el campu

— Care sînt perioadele de timp care vor permite să se măsoare o zi terestră din zici?

[illegible]

Preşedintele republicii a subliniat totu-
mă că deciziile referitoare la exilul
unor oameni nu s-a luăm decizie. Dar trebuie să
se ştie că orice om care se reduce la o viaţă de om

nale și că nu face locușii bucuroși umare. Faptul că
o decizie este înfruntătoare, dar capabilă. Dacă advec-
surați știe că în cazul în care va ataca nu va pierde
și care vorbă dispunde că o mașină este mai mult de-
cizi probabil că el nu va va ataca.

— Ordinatorul ar trebui, astfel, o condiție a
descurajării.

de decizie — ceea ce este de asemenea, interzicător

The diagram illustrates the experimental design as a flowchart. It starts with a box labeled 'Stimulus' containing the word 'cat'. An arrow points to a box labeled 'Response' containing the word 'cat'. Another arrow points to a box labeled 'Feedback' containing the word 'cat'. Below the 'Response' box, there is a box labeled 'Correct' with a checkmark. Below the 'Feedback' box, there is a box labeled 'Incorrect' with an 'X'.

Le candidat doit être âgé de moins de 35 ans au 1er janvier de l'année de la compétition. Il doit être titulaire d'un diplôme de bachelier ou d'un diplôme équivalent. Il doit être résident en France depuis au moins 5 ans. Il doit être membre d'un club de football amateur ou professionnel. Il doit être inscrit au registre des joueurs de la Fédération Française de Football. Il doit être en possession d'un passeport valide. Il doit être en possession d'une licence de joueur de football. Il doit être en possession d'une carte d'identité valide. Il doit être en possession d'une carte de séjour valide. Il doit être en possession d'une carte de nationalité valide. Il doit être en possession d'une carte de résident valide. Il doit être en possession d'une carte de travail valide. Il doit être en possession d'une carte de commerce valide. Il doit être en possession d'une carte de profession valide. Il doit être en possession d'une carte de service valide. Il doit être en possession d'une carte de transport valide. Il doit être en possession d'une carte de santé valide. Il doit être en possession d'une carte de sécurité valide. Il doit être en possession d'une carte de protection valide. Il doit être en possession d'une carte de défense valide. Il doit être en possession d'une carte de justice valide. Il doit être en possession d'une carte de police valide. Il doit être en possession d'une carte de gendarmerie valide. Il doit être en possession d'une carte de justice militaire valide. Il doit être en possession d'une carte de justice administrative valide. Il doit être en possession d'une carte de justice sociale valide. Il doit être en possession d'une carte de justice économique valide. Il doit être en possession d'une carte de justice culturelle valide. Il doit être en possession d'une carte de justice sportive valide. Il doit être en possession d'une carte de justice éducative valide. Il doit être en possession d'une carte de justice sanitaire valide. Il doit être en possession d'une carte de justice sociale valide. Il doit être en possession d'une carte de justice économique valide. Il doit être en possession d'une carte de justice culturelle valide. Il doit être en possession d'une carte de justice sportive valide. Il doit être en possession d'une carte de justice éducative valide. Il doit être en possession d'une carte de justice sanitaire valide.

...
...
... singura soluție ar fi de a pune
... interlocațiune perfectă regională, adică d

De ce să nu ne imaginăm a doua oară
unul din cele două centre care ar putea să se afle, să facem în
Flacăra și care ar juca rolul de arbore. Ordinarea este
pe o linie de la stânga la dreapta, nu pe o linie de la sus la jos.

...cu ocazia vizitei la un prieten din Bucureşti, unde am avut ocazia să discutăm cu el în detaliu despre situaţia din România. În acest context, el mi-a spus că se va ocupa de proiectul de lege privind statutul femeilor, dar că va avea nevoie de timp pentru a-l finaliza. În acest moment, el este în vacanţă în Italia, unde se va ocupa de proiectul de lege privind statutul femeilor, dar că va avea nevoie de timp pentru a-l finaliza.

• Das doch (trotz) rationaler Prozesse, in denen es zu Irr. kann. Inwieweit ist ordinationale die alleinige oder neben sonstigen deontischen u/ strategischen?

— Ordinatorul va juca cu pușca am tot de pară și să se îngână că a un omier dat se va dori ca el să joace și pară în care el joacă de la început, că va pierde. El va putea să joace bine contra ordinului. A doua compoziție a răbdării cu pușca care se joacă perfect tot așa. Nu trebuie să se uite că pușca a călăie ale ei și se matematică a jocurilor aparținând. Văzî Neuman și Morgenstern au tot răbdării. Tădă problema coră și la răbdării celui de al doilea răbdă.

americane față de japonezi în marea Frământelor. Și în
pînă aceste teorii a jocosilor corespunde perfect celei
în ordinea marilor. Fundul ea este perfect logic. În ca-
le să fie născută dintr-un câmp al lui Dumnezeu
hace aceluși tip de programare pe o ordonare care vine
într-o dată ca o rașină dintr-unul dintr-unul.

— Ele vor trebui, de asemenea, să fie capabile să do-
zeze resursele adică poartă, să existe în funcție de

— Du dar cumperi un adversar de unul de noapte.

raport de la un mareșal român, pe care a putut să-l obțină
scutit de decizie de competență politică din această lo-

1. Δ is a triangle with vertices A, B, C .
 2. Δ is a triangle with vertices A, B, C .
 3. Δ is a triangle with vertices A, B, C .
 4. Δ is a triangle with vertices A, B, C .
 5. Δ is a triangle with vertices A, B, C .
 6. Δ is a triangle with vertices A, B, C .
 7. Δ is a triangle with vertices A, B, C .
 8. Δ is a triangle with vertices A, B, C .
 9. Δ is a triangle with vertices A, B, C .
 10. Δ is a triangle with vertices A, B, C .

[illegible]

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

[illegible][illegible]

the program is designed to provide a comprehensive overview of the program's goals, objectives, and activities. The program is designed to provide a comprehensive overview of the program's goals, objectives, and activities. The program is designed to provide a comprehensive overview of the program's goals, objectives, and activities.

au participant în joc. Un studiu a fost
desfășurat pentru a testa combinații de
cărți care nu există în joc de cărți
reale și a devenit un sport național. Și a
fost de 14-15 ani în timpul cărui acces la da

un mod de cunoaștere codurilor
noiem de exemplu că știu că NASA folosește
drept cod, numai nume de animale. Este suficient
să se încerce toate numele. Așeză se
cunoaște matematică care are legătura unele cu altele.
Cre- natura și simple un nou nivel care poate fi

[illegible]

— Mai întâi, trebuie să vorbim cu sântierul. Dar cum
ntreabă primul mesaj?

— Trebuie să se aibă în vedere faptul că în prezent se lucrează pe linii telefonice a unui terminal și că se furnizează ordinatoarele cu date pe care îl așteptăm. Faptul că sunt date după aceea cănd termină el a nu se fi convenit, el dă în ordine de încheiere. Terminalul în acest moment este posibil să se conecteze cu o altă unitate pentru a căuta în memoriile cu ordinatoarele. Încercând cu acest moment pentru a putea face tot ce vrea ca și când terminalul dintr-un fel este de către ordinator. Măcar, nu trebuie să uităm de aceasta, terminalul poate avea două funcții:

Poziții care au descoperit cheile NASA au pierdut
unul din ele. "Wargames" îi au amintit pe link.

de la care pot beneficia deosebit de mult persoanele cu venituri mici și care nu au mijloc de transport. Acesta este perfect posibil în Franța.

Au vă văd un numele, dar cum va un caz care s-a n-
simile și care, din fericire, nu a trecut dedă amuz-
ment printre studenți. Marile organisme guvernamen-
tale din motive de economie și pentru necesități de
primare pun meditațiile lor la dispoziția marelui
vir cu caracter educativ de nivel înalt. Când punctul la

care cel care îl folosește nu are acces la unele
partea ale memoriei care este compensată, dar este
trebuie în sistem, adică la logica aparatului. Prin lăcu-
rile prin deducții este atunci posibil să găsim ma-
multe chei de acces și poți dacă dorești să dai un
necesarul informații fantazice. Dacă este vorba de
pătrunde pe o coloană, să transcrie, să indice în
prod. să le dai să arde fără justificare.

— Este mare posibil ca un pilot să declameze un câr-
te nuclear?

— Acesta nu mai este de domeniul imaginației
în afara procedurii tehnice, este cel puțin spe-
cialist care a făcut totul de acces, până la nivelul
„salon” al armatei care cunoaște marea și este sun-
tărilor ea. El știe unde se găsește în memorie
tuturor cauză lui, nu e

o altă posibilitate. Toată lumea știe că
la încercări adică faptul că in-

terioare, de exemplu, de la Paris pentru a
pe platoul Albionului, unde se găsește în

și să se opereze apoi prin deducție sau prin solu-

de emisia radio, ordinatorul nu are posibilită-
tea de a-și recunoaște interlocutorul.

Numai un om poate detecta acest fapt, dacă observă
că ordinații rămân conectate cu un interlocutor în

dacă mașina continuă să dialogheze
motiva de neliniște.

Alte posibilități utilizării de ficțiune este că e posibil
să se realizeze în ordinatorul și nu mai puțin
în funcție de la un anumit punct, să așezăm un

— Să luăm un exemplu concret. O achiziție ameri-
cană este înmănată asupra Unirii Sovietice. Prin me-
diu de această decizie a fost luată, tot ce urmează
apare în ordinații cu un. Timpul de a soluționa ordina-
ți și procesul este foarte avansat pentru a-l putea în-
tinde într-o modalitate între timpul în care racheta a
lansată și monieră în care ea va exploda ordina-
rui este practic autonom și funcționează, nu poate să mai re-
vină asupra a ceea ce există în memorie sa. Se poate
presupune și un alt caz. Dacă cineva are dintr-o lungă
timp conectate unu cu altu, de exemplu unu pe câ-
tăru și altu la bordul unui submarin nuclear este po-
sibil să se oprească procesul, chiar dacă s-a debrășat
un ordinator, trăgând de arul care îl alimentează. De-
vino p-abilă că decizia va fi deja dată prin câștig

— În unele filme (potrivă filmului este că pot să nu de-
ca un altu) punctul de vedere este că un ordinator
nu are o conștiință, dar la un anumit punct
de exemplu la un anumit punct de vedere

— Este oare ce se întâmplă în realitate pentru
există ca adversarii să poată interveni și modifica tra-
sele unei rachete sau al unui avion. Căru cel mai

este abia în mare apropiere de sol pentru a nu putea
fi detectată de către un radar. Oare ceea ce nu poate fi
vădit de către un radar cu altu mai mult nu poate
primi informații de la Pământ. Racheta Cruise poate

cea controla traiectoria rachetei care cunoaște marea
primă terenul pe care îl survolează, ea trebuie să fie
cunoscută de precizie. Ea are deja traiectoria în memorie
și atunci când este lansată o cunoaște cu ceea ce
vede și nu vede deci ceea ce cunoaște deja. Restul nu
e interesant. De aceea, a om dăd este lansată de-
vine, în cele din urmă, compus cu omul.

— Ordinatele se ajung să fie foarte extraordinare
de la un anumit punct de vedere, poate, factori de de-
tectare în care se ajung. În vederea că ele pot atinge o
mare parte din ceea ce este posibil să se ajungă
de exemplu de exemplu a căru logică nu le conștie.

— Au se înțeleg deja pe ordinații care pot să
se repare singure și care sînt capabile să se deducă

ceea ce se întâmplă. Închipuiți-vă un sistem programat
pentru a juca șah și care are posibilitatea de a exple-
ra toate posibilitățile pe care le are de înalt înalt pe
cele pe care le-a pierdut. El poate atunci să deducă
cauzele slăbiciunii sale și să creeze noi combinații
pentru a nu mai comite aceleași erori. Sînt câteva lu-

pe care le va învăța singur și care deși este pu-
tea colț care l-au programat. Va veni deci un mo-
ment în care creatorul inteligent al programului va fi
meru cel care pierde, în raport cu mașina sa, care l
depășește. Nu se știe unde se va opri aceasta și, per-
sonal sînt convins că vom pierde ordinațiile și in-
ele singure decise. Aparatelor pot să decida pri-
vind destinația noastră, și totul lor va fi chiar de a se
face abstracție de slăbiciunea umană.

Am văzut de exemplu că un anumit sistem de
calculare este înalt de mare și că el nu are nici
absolut înalt de mare și că el nu are nici
put de a se debarasa de această umanitate deosebită.

Orbitorul hiperinteligent poate înțelegi că
cea mai bună dintre furi nu are nevoie

de înțelegere pentru a fi bine

Acesta este un sistem de calculare care este
capabil să se adapteze la orice situație și să
se adapteze la orice situație și să se adapteze la orice

vedem la ce nivel s-a ajuns cert că de a atinge un ecili-
bru militar în timp ce în alta logică este elementară
sau se destruge tot arsenalul sau se destruge anu-
l, ajuns la putere, va de-

seacă, inexorabil, dîmpurile de luptă. În momentul cînd Occidentul se afundă în criza economică, evoluția tehnologiei de răz este orientată în această direcție.

„Spionii de metal”

1957. Este Anul internațional de geofizică și, la 5 octombrie, sovieticii trimit în eter Sputnik 1, o sferă mică de 58 cm. diametru care se rotește în jurul Pămîntului, făcînd „bip-bip”. Odissea spațiului începe. De atunci, au fost lansați peste 3600 sateliți. Dacă numărăm și resturile, ultimele etape ale rachetelor de lansare și rămășițele de tot felul, în jurul planetei „circumnavighează” aproximativ 5000 obiecte. Numai 300 sînt operaționale. Circa două treimi sînt mașini militare care furnizează celor două mari puteri, principalii „colonizatori” ai Cosmosului, comunicații, previziuni meteorologice, servicii de ghidaj sau de spionaj de care au nevoie. Și nu este decît un început pînă la armele cu rază, care vor lăsa cu viteza luminii. La sfîrșitul secolului. Adică mîine.

Spionii de metal se învîrt în jurul frontierelor noastre de răs. Privirile lor electronice străpung norii, iar noaptea analizează materiale și gazele, ascultă transmisiile radio, chiar cele telefonice. Ele numără oamenii și materialele din dotarea lor, observă așa-zisele conflicte „secundare” Malvine, Ciad, Orientul Apropiat, Afganistan, Golan... Sînt capabile să distingă detalii de ordinul a doi-cinci centimetri. Se știe, dar nimeni nu a văzut nimic vreodată, nici o fotografie luată de un satelit militar nu a fost publicată.

Tot ce are tangență cu acest domeniu este „clasificat” cu grijă. Nu se știe nimic despre „recolta” „Big Bird”-urilor americane, care zboară razant deasupra Pămîntului, la înălțimea „plafonului” sateliților (130 km) și lansează, în trecere, capsule pe care avioanele Hercules C130 ale U.S. Air Force le recuperează în zbor în largul insulelor Hawaii.

Nu s-ar fi știut nimic nici despre KH 11(KH de la „Key Hole”, gaura cheii) care „lucrează”. În esență, pentru CIA. Nici nu se știe că este vorba de un satelit spion. El navega prea departe (la 600 km distanță de Terra), pentru a putea fotografia ceva. Așa se credea. Pînă în 1978, cînd un agent al CIA, William Kampiles, a dezvăluit planurile „Key Hole”, împreună cu modul de înlocuire...

Sua de tot, mai sus, la 16 000 km, veghează alte sateliți. DSP-urile americane (Defense Support Program) de „alertă avansată” (cod 647), nimeni să repereze orice lansare de rachete din indiferent ce parte. Ele se rotește odăcit cu Pămîntul, fiind plasate pe orbite geostaționare, imobile, deasupra a trei zone strategice: Atlanticul, Oceanul Indian și Pacificul.

Toate datele transmise de sateliții americani sînt prelucrate la sol de foarte misteriosul „National Reconnaissance Office”. Acest organism ultraconfidențial nu are o existență oficială. Numele lui nu trebuie nici discutat, nici confirmat de membrii Administrației. Bugetul său, se spune, ar fi de două ori mai mare decît al CIA.

Însăși „pumnul” navei spațiale este destinată războiului. Pînă cînd Pentagonului, proiectul nu ar fi fost realizat. Mașinariile au un cuplu dimensiunii spațiului de înmagazinare (18 m pe 4,5), încărcătura utilă (14 500 tone) și înclinajul orbitei sale (98 grade). O suită din cele 300 de zboruri prevăzute pînă la sfîrșitul

programului vor fi rezervate exclusiv armatei. Nu se știe încă ce misiuni li vor fi încredințate: observați sub control uman, „răpirea” sateliților prin brațul din telescopie? Mister.

„Cosmosul militar” este pe cale să devoreze totul. Pentru prima dată, în 1982, bugetul spațial al Pentagonului îl depășește pe cel civil al NASA: 5824 milioane dolari, în comparație cu 5730.

„Reperări cu o eroare” de 9 metri

În spatele ușilor de oțel groase de 1 metru, grele de 25 de tone, 1500 tehnicieni ascultă, clasează și analizează, în ordine crescătoare, toate datele venite din cer: aici este sediul NORAD (North American Aerospace Defense Command), unde, la 1 septembrie 1983, s-a instalat Space Command. De acolo s-ar da ordinul de a se replica la un eventual atac cu rachete.

De acolo observă, între timp, americanii scena spațială. Radarurile lor la sol sînt capabile să urmărească 200 de sateliți. În același timp, și să repereze o mingă de fotbal aflată pe o orbită geostaționară (36 000 km). Spațiul a devenit atît de important, pentru securitatea marilor puteri, încît un atac contra rețelei lor de sateliți ar însemna paralizia lor: 60 la sută din comunicațiile militare americane tranzitează prin spațiu, inclusiv legăturile foarte importante cu submarinele nucleare, supravegherea oceanelor, poziționarea avioanelor, a vaselor, dar și a tancurilor, și chiar a unui simplu soldat, care va putea în curînd, datorită constelației americane NAVSTAR (opt sateliți), să se situeze la longitudine, latitudine și altitudine cu o eroare de 9 metri! Operațiunea „Desert One”, destinată eliberării oștilor americani din Iran, în aprilie 1980, a fost în întregime condusă via Cosmos. Un frumos fiasco, desigur, dar nu sateliții au fost de vină... Este cunoscut, de asemenea, importanța informațiilor furnizate de către Washington Londra, în timpul războiului Malvinelor.

Cel mai eficace lucru pentru distrugerea acestui arsenal, ar fi — desigur — provocarea unei explozii nucleare în spațiu. Radiațiile ar fi suficiente pentru deranjarea tuturor sistemelor electronice. Dar, în afară de faptul că o asemenea agresiune este interzisă prin tratatul din 1967 (care interzice punerea pe orbită a oricărui „obiect purtător de armă cu distrugere masivă”), ea ar avea dezavantajul că ar distruge toate rețelele și cele proprii, și pe cele ale altora.

Dezvoltarea sistemelor antisateliți este unul din punctele-cheie pentru viitorul relațiilor „spațiale”. În anul 1978—1979, sub Jimmy Carter, Moscova și Washingtonul discutaseră în vederea stabilirii unei acord asupra limitării lor. Nu s-a ajuns la nici un rezultat: sovieticii cereau oprirea programului navei, pe care o considerau o armă ofensivă; americanii au refuzat.

Raze laser chimice, tunuri cu particule

În fața acestor amenințări, sateliții sînt din ce în ce mai protejați. Sînt dotați cu o mai mare autonomie de mișcare pentru a li se permite „să fugă” la apropierea

Revista „Der Spiegel” a publicat acest ingenios desen pentru a evidenția tendința pe care s-ar înscrie cursa înarmărilor în spațiul extraterestru

unei primejii. Sînt înșeuși mai duri, pentru a rezista la focuri și rachete. Chiar la raze laser, care vor amenința în curînd colonile spațiale. Sovieticii posedă un stoc de rachete și sateliți de schimb, gata oricînd să le înlocuiască pe cele care ar fi distruse printr-un atac surpriză. La fel și americanii — în silozurile terestre, pe submarine, unele rachete „Minuteman” sau „Polarex” poartă, în ogivele lor, sateliți de înlocuire, care pot fi puși pe orbită într-un timp record.

După sateliți artificiali, armele cu raze laser, și ele în panoplia de romane științifico-fantastice. Schimbarea strategiei, preconizată de Ronald Reagan, va însoți America foarte puternic în activitatea spațială militară. În laboratoarele de la Los Alamos și Lawrence Livermore, în Berkeley, savanții lucrează, de multă vreme, la crearea de arme noi. Raze laser chimice, tunuri cu particule, aruncătoare de rachete electromagnetice.

În iulie 1983, pe o vreme fîmîșă, un laser de putere mare, montat pe un „Boeing KC-135”, a distrus în zbor cînta rachete „Sidewinder”, care zboară cu peste 3500 km/oră. Americanii nu descoperiră, astfel, o „pușcă cu laser” destinată acțiunilor tactice, capabile să orbescă definitiv pe soldații inamici, incluziv prin proiectapele blindatelor, la o distanță de 2 km!

Anul trecut, Pentagonul a anunțat că anul din sateliți să fie pus „orbă” de un laser la sol. Agitație în marș-marșul cercetărilor? De fapt, acum se spune că laserul de atunci nu era, poate, decît un banal foc de pădură. Pare să fi fost un „bluff” al Pentagonului înaintea votării bugetului. Chestie clară!

Peste 20 de ani, laserul viitorului va fi pus pe orbită. Acolo cum, la adăpost de distorsiunile provocate de neomogenitatea atmosferei, razele își vor da înfruntul lor putere. La orizontul anului 2000, se vor înlocui, în mod ideal, în spațiul stați laser (vite din actualul proiect „Alpha” al DARPA (Defence Advanced Project Agency), sau oglinzi orbitale cu performanțe înalte, care vor orienta razele armelor de la sol. În acest război în care omul va ceda locul ordinatorului, „Talon Gold” (alt proiect DARPA) va asigura măsurile de înfrîngere. La sol, alte rachete vor purta, pe flancurile lor, micile raze laser cu raze X, concepute de Edward Tel-

Sateliți ucigași

Statele Unite vor dispune, în 1987, de o primă escadrilă de aparate de vînturare F15 — staționate fără întrerînire pe o bază a U.S. Air Force lângă Seattle — echipată cu arme antisatelit („Asat”) cu performanțe extraordinare.

Sistemele alese de cele două mari puteri diferă radical. Sovieticii dezvoltă și experimentează de peste 10 ani o metodă de interceptare a sateliților în zbor, bazată pe principiul înclînării spațiale. Un „Cosmos” ar putea fi plasat pe o orbită vecină cu ținta sa, apoi reînclînă pentru a se înclînă cu ea la o viteză de peste 1000 m/sec. Interceptorul își poate distruge ținta fie trăgînd cu bile de metal, cu mine alice spațiale, fie explodînd.

Sistemul american pare mai sofisticat. Ani de căutări au avut ca rezultat proiectul unei arme antisatelit lansate de pe un aparat de vînturare F15. „Lansat” la o altitudine de circa 30 km, „Asat”, o rachetă mică, avînd lungimea de 5 m, se va propulsa la viteză extraordinară de 12 km pe secundă! După epuizarea prin ardere a carburantului, capul rachetei, un cilindru de circa 30 cm, se va desprinde și își va continua cursa solitară în spațiu. Ea va fi ghidată de detectoarele cu infraroșii, „atrase” de căldura pe care o degajă sateliții țintă, de care se va lăsa.

Între momentul cînd F15 va lansa racheta și șocul final nu ar trebui să se scurgă mai mult de cîteva minute. „Asat” ar trebui să fie capabil să atingă ținta la o altitudine de aproape 2000 km. Desigur, aceste rachete nu pot atinge sateliți situați pe o orbită geostaționară la 36 000 km de Terra. Potrivit foarte serioselor reviste „Science”, guvernul american a cheltuit, pentru acest proiect, aproape 13 milioane franci.

Prima testare a acestei arme antisatelit era prevăzută pentru vara trecută. Dar a întârziat din cauza desființării „eurorachetelor” se pare că nu era momentul propice pentru o nouă demonstrație de tehnologie militară. Operațiunea pare să fi primit „cale liberă” politică la sfîșitul anului. Este vorba, în primul rînd, de o testare a sistemelor de lansare și propulsie a rachetei de pe F15, fără să i se adauge faimosul con-echipat cu detectoare cu infraroșii. A doua testare era prevăzută pentru primăvara acestui an. (Articolele din revista franceză au fost publicate în luna februarie — s.n.). Atunci, racheta urma să poarte cu sine „capul de căutare” și să fie lansată spre o țintă, pentru a experimenta sistemele de țintire. În august, în cursul unei a treia încercări, „Asat” va fi trimis spre un fel de balon țintă „instrumental target vehicle” echipat cu instrumente, pentru o verificare a preciziei țintirii.

În 1977, președintele Jimmy Carter propusese începerea unor negocieri pentru întrerucerea armelor antisatelit. Între timp însă, americanii au decis să continuează sistemul „Asat”. Negocierile au fost suspendate de americani în 1979. Nu au mai fost reluate, în pîdida unui apel la negocieri lansat, vara trecută, de Leonida Brejnev.

Dar pînă nu mai poate dura starea sateliți ucigași — ieri, subiect de „science-fiction”, azi gata să opereze deasupra noastră — nîm avangarda armelor spațiale de mîine.

„Raza morții”

Armele de mîine sînt elaborate astăzi, în condiție secretului, din laboratoarele militare. Ele scîndu-se vechiul vis al soldaților: „Raza morții”. Razele laser și tunurile cu particule ar putea constitui arma absolută a mileniului ce vine.

Pentru laser, ora gloriei militare ar putea suna ceva mai devreme. Totuși, Einstein nu prevăzuse această perspectivă din formula. În anul '30, legile fizicii se urmau să aibă ca rezultat laserul. La fel, nici Alfred Kastler, când a'pus în evidență principiul „pompației optice”. Laserul a fost descoperit, oficial, de americanul Townes și de sovieticii Basov și Prohorov, răsplătiți cu Premiul Nobel în 1964.

Ce este un laser? Cuvința înseamnă „light amplification by stimulated emission of radiation” (amplificarea luminii prin emisie stimulată de radiații). Este posibilitatea de a produce — printr-un sistem de pompare prin care sînt excitate moleculele — o rază de lumină în care „gîrăușele de lumină”, fotonii, acționează de o manieră identică, constituie o lumină coerentă, capabilă să vehiculeze multă energie. Lumina „naturală” este incoerentă: fotonii se propagă în diverse direcții, lipsiți de energie.

În anul '60, utilizările laserului erau pașnice. Această unealtă de precizie s-a făcut, atunci, interesantă în lumea industrială. Apoi, medicina a făcut din el un „istoric de lumină”. După 10 ani, este descoperit de militari, care îl utilizează în sistemele de ghidaj ale rachetelor.

Cercetările au continuat în vederea măririi puterii razei laser, care se propagă cu 300 000 km/sec — viteza luminii. Toate țările cu un înalt nivel științific încearcă să pună la punct cele mai bune surse laser, să crească intensitatea fasciculului. Fenomenele de propagare a razei în atmosferă constituie unul din principalele obstacole în dezvoltarea sa ca armă. Dar această problemă dispare, dacă spațiul devine timp de bătaie. O rază laser poate distruge o rachetă fie strîngînd-o, fie topindu-i suprafața, fie distrugîndu-i sistemele electronice.

Satele Unite sînt cuprinse de „febra laserului”. Din 1960, credințele de cercetare și dezvoltare pentru utilizarea sa militară au fost mai mult decât dublate. Proiectul „Miracle”, al marinei, a dus la realizarea unui laser chimic (deuterium și hidrogen) cu o putere de 2,2 megawați. Cercetătorii proiectului „Alpha” lucrează și ei la un laser chimic (fluorin-hidrogen) de putere mare. Lucrările cele mai la obiect se referă la laserele cu electroni liberi și la laserele „excimeri”.

Laserele cu raze X care utilizează o mică explozie atomică pentru a produce efectul laser au mai puțin de știință-ficțiune. Laboratorul Lawrence Livermore, din California, Institutul Lebedev, din Moscova, și un laborator francez de la Orsay lucrează la ele. Se pare că Statele Unite au procedat deja la o încercare. Această armă a viitorului atamăna cu un arci mare: carcasele conține încălzitoare nucleare, barele metalice propagă efectul laser și îl dirigează.

Nici o lege a fizicii nu se opune la faptul că laserele să devină armele „raze ale morții”. Dar, înainte ca aceste arme să devină operaționale, vor trebui rezolvate enorme dificultăți științifice și tehnice.

Armele cu fascicule de particule sînt încă departe de a fi desfășurate. Astăzi, acceleratoarele de particule constituie unele de explorare pentru fizicieni care încearcă să pătrundă misterele materiei. Totuși, militarii doresc și ei să utilizeze, în folosul lor, acest fulger de protoni, electroni și ioni. Dar, actualmente, laboratoarele militare ale Statelor Unite muncesc pentru a determina posibilitatea ca aceste arme să fie făcute, pentru a se ști dacă, tehnic, sînt realizabile. În acest scop, Departamentul Apărării a finanțat construirea a două acceleratoare experimentale de electroni la Lawrence Livermore. Cel mai recent dintre ele, „A1a” (Ad-

vanced Test Accelerator), a intrat în funcțiune anul trecut. Oamenii de știință de la Los Alamos studiază fasciculele de particule neutre. Creditele de cercetare din acest sector ar putea crește de la 10 milioane de dolari în 1984, la 100 milioane dolari în 1989.

Comisiile

„High Frontier” este un „grup de presiune”, al cărui obiectiv este o nouă strategie militară pentru Statele Unite. Acest organism, finanțat de fundația Heritage, secol „think tank”, super-biroul de studii al conservatorilor, și-a asigurat, pentru 3,5 milioane franci, concursul comentilor de știință și ai inginerilor. Rezultat: un impresionant proiect care propune instalarea în spațiu a 432 sateliți capabili de a strage o plămă de proiectile asupra rachetelor care ar ataca America. Anul acesta, „grupul de presiune” va cheltui peste 40 milioane franci pentru a face cunoscut acest proiect.

În 1990, proiectul ar fi terminat prin cheltuirea a circa 40 milioane dolari, spune Daniel Graham, șeful High Frontier-ului. Studiul a fost determinat în martie 1982, spune el. Apoi, au avut nevoie de numai un an pentru a capta atenția președintelui. Într-adevăr, la 23 martie anul trecut, spre surpriza multor șefi ai Pentagonului, Ronald Reagan a prezentat, în fața conșilierilor săi, o strategie militară a viitorului. În acea zi, el a propus lumii științifico-industriale și militarilor o enormă „sfidare”. Mașina administrativă americană s-a pus rapid în mișcare. La 1 iunie 1983, au început să lucreze două comisi. Una se ocupă de consecințele strategice ale acestui nou concept de apărare: cealaltă, sub conducerea lui James Fletcher, fost director la NASA, are în vedere posibilitatea realizării sistemului. Raportul Fletcher, predat în octombrie 1983 lui Reagan, recomandă lansarea unui vast program de cercetări asupra armelor viitorului, pentru a se pune în funcțiune un dispozitiv antirachetă cu mai multe „etape”. Dacă se dorește ca primul din aceste etape să fie gata de funcționare în anul 2000, ar trebui ca cercetarea să beneficieze de 27 miliarde dolari în cinci ani. Alte opțiuni, mergînd de la 15—26 miliarde, arînă desfășurarea după anul 2000. Pentagonul finanțează deja lucrări în trei domenii: laserele chimice, ogăzile mari și sistemele de urmărire. Potrivit rapor-

ului Fletcher, alte tehnologii dezvoltate de promițătoare ar trebui să fie, și ele, explorate: laserul „excimer”, laserul cu electroni liberi. Precum cele cu raze X — ultima descoperire a celebrului fizician Edward Teller — acestea au fost deja testate în subsolul Nevada. În laboratorul Lawrence Livermore, din California, se studiază mai ales armele cu fascicule de particule. Toate aceste eforturi ar trebui accelerate pentru a se ajunge, potrivit publicației „Aviation Week”, la demonstrația că pot fi făcute până în cinci ani. Astfel că, în pragul anilor '90, să se poată face alegerea armelor pentru „Războiul stelelor”.

„Grupul de presiune” aerospațial, după succesul nașterii spațiale, are ambiții mari. „Războiul stelelor” este spera. Firmele Lockheed și T.R.W. au propus deja guvernului realizarea, în 1987, a unui prototip de rachete orbitale, echipate cu un laser chimic capabil să minusculeze o țintă. Dar „Star Wars Speech”-ul prezidențial din 23 martie nu a avut o primă entuziastă din partea lumii științifice. Majoritatea savanților se simt sceptici.

Tripla cursă a înarmărilor

Kosta Tsipis, un fizician de origine greacă, azi director al programelor de știință și tehnologie pentru securitate internațională de la celebrul Massachusetts Institute of Technology (MIT), este, fără îndoială, cel mai sever cenzor al proiectelor de apărare spațială. El denunță tot ce constituie slăbiciunile originare ale acestor viitoare fortificații a spațiului. În primul rând, el pune la îndoială posibilitatea tehnică de a fabrica un asemenea sistem — mai ales în privința armelor cu fascicule de particule; apoi, eficacitatea sa, datorită unei mari vulnerabilități la contra-măsură în fine, complexitatea dispozitivului i se pare greu de împlinit.

Tsipis consideră că o astfel de strategie ar antrena, de fapt, o triplă cursă a înarmărilor: arme ofensive, arme defensive și arme de contra-măsură. Fizicianul de

la MIT dă, astfel, glas preocupărilor unui mare număr de oameni de știință care doresc, pur și simplu, o reducere a arsenalelor nucleare.

Importanta Federație a oamenilor de știință americani (FAS) a constituit un grup de experți care se reunește la Capitolul, în fiecare marți, pentru a aprecia argumentele ostile proiectului. Astfel, afirmă Hobbs Pike, de la FAS, armele spațiale au părăsit domeniul „științei-ficțiune” pentru cel al posibilității. Problema devine, deci, esențialmente politică.

Statele Unite își vor accentua eforturile de cercetare. Bugetul apărării pe anul acesta ar putea fi mărit cu 200 milioane dolari în acest sector. În anturajul prezidențial există o linie de partaj între cei care vor să se lanseze imediat, utilizând și mai bine tehnologiile existente, și cei care înclină pentru o cercetare pe termen lung.

George Keyworth, consilierul științific al lui Reagan, s-a pronunțat, la 14 decembrie 1983, pentru a doua cale: 3 sau 6 ani de lucrări de laborator înainte de orice decizie. Richard DeLauer, sub-secretar la ministerul apărării, este, și el, prudent: efortul de cercetare pe care trebuie să-l facă comunitatea științifică, spune el, „este echivalent cu opt proiecte Manhattan” (proiectul Manhattan s-a finalizat în 1945, cu elaburarea bombei atomice). Pentagonul nu pare entuziasmat de adoptarea acestei noi strategii. Militarii se tem că ea să nu pună capăt unor proiecte aflate deja în lucru.

Dar, în ciuda acestor relații, adepții noii strategii marchează, pe nesimțite, puncte. Unul din acestea este instalarea, la 1 septembrie 1982, sub muntele Cheyenne, din Colorado, a comandamentului spațial al U.S. Air Force. Un centru de operațiuni spațiale ar urma să fie instalat în preajma noului cartier general. NASA așteaptă aprobarea prezidențială pentru construirea unei baze spațiale locale. (Aprobarea a fost dată în mesajul despre „Starea Uniunii” din acest an, când președintele a anunțat alocarea unor fonduri pentru începerea cercetărilor — n.n.). Experții încearcă să analizeze consecințele politice grave ale acestei noi strategii.

„Agentul orange”

Foști combatanți americani în Vietnam, care au manipulat ierbicidul cunoscut sub numele de „agentul orange”, suferă de probleme de sănătate — indică un studiu medical realizat de armata aerului americană. Efectuat asupra a peste o mie de aviatori americani ce au participat la misiuni de împrăștiere a acestui ierbicid în timpul războiului din Vietnam (peste 40 de milioane de litri deverseți pen-

tru distrugerea vegetației), raportul evidențiază numărul anormal de ridicat al cazurilor de cancer al pielii și de boli de ficat, un procent superior celui normal de malformații congenitale minore la copii lor, precum și o ridicată mortalitate infantilă în primele zile de la naștere. De la sfârșitul războiului din Vietnam, tot mai mulți militari s-au plins de problemele de sănătate, ce sînt atribuite acestui „agent orange”. Comentînd rezultatele anchetei, Josep Terzano, președintele unei asociații de foști combatanți, declară: „Se confirmă ceea ce noi n-am încetat să repetăm: foștii combatanți din Vietnam riscă, mai mult decît restul populației, să aibă probleme de sănătate, tocmai datorită faptului că au fost expuși ierbicidelor folosite.”

Cale ferată între Europa și Asia

O cale ferată subterană, în lungime totală de 9 kilometri, va lega Asia de Europa, traversînd strîmtoarea Bosfor pe sub apă, pe o distanță de 2 kilometri. Construcția, întreprinsă de Turcia cu asistență tehnică americană, se va desfășura în paralel cu aceea a unui sistem de cale ferată de suprafață, pornind din zona europeană a Istanbulului (Yenikapi), va dura aproximativ opt ani și va costa cel puțin un miliard de dolari. Pentru construirea părții subacvatice a căii ferate (cea de sub strîmtoarea Bosfor) se va recurge la tehnici speciale, cum ar fi scufundarea unor șlepuși la punct fix și apoi unirea lor sub apă.